

VEJ nr 10013 af 13/10/2016 (Gældende)

Udskriftsdato: 21. december 2016

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Senere ændringer til forskriften

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 16/11990

Ingen

Vejledning om rådighed og sanktioner for personer der ansøger om eller modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp

Indledning

I denne vejledning gøres mere generelt rede for regler og praksis vedrørende rådighed og sanktioner for personer, der ansøger om eller modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp- eller kontanthjælp.

Vejledningen knytter sig til:

- gældende bekendtgørelse om rådighed for personer der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparate (omtales herefter som bekendtgørelsen),
- lov om aktiv socialpolitik, som – udover personer, der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparate - også gælder for personer, der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp som aktivitetsparate,
- reglerne i §§ 35-44 i lov om aktiv socialpolitik om sanktioner ved manglende udnyttelse af arbejdsmulighederne m.v., samt
- reglerne i § 26 og § 26 a i integrationsloven om pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder for personer, der ansøger om eller modtager integrationsydelse.

I forhold til den tidligere vejledning er vejledningen opdateret som følge af vedtagelsen af lov nr. 665 af 8. juni 2016 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram m.v.).

Vejledningen har følgende indhold:

1. Vejledning til bekendtgørelse om rådighed for personer der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparate
2. Rådighed for personer, der modtager integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, og som af kommunen er visiteret som aktivitetsparate
3. Sanktioner
4. Ikrafttræden

Bilag 1. Relevante sagsbehandlingsregler i retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper og god forvaltningsskik.

Bilag 2. Tjekliste over sagsbehandlingsregler til brug for behandling af sager om rådighed og sanktioner.

Bilag 3. Ankestyrelsens anbefalinger for så vidt angår sager om sanktioner.

Bilag 4. Oversigter til brug ved behandling af sanktionssager.

Bilag 5. Når andre aktører løser opgaver for kommunen.

Bilag 6. Oversigt over målgrupper i bekendtgørelsen og i vejledningen.

1. Vejledning til bekendtgørelse om rådighed for personer der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparate

Kapitel 1

Område og begreber

Kapitel 1 i bekendtgørelsen beskriver, hvilke personer bekendtgørelsen gælder for. Endvidere defineres de grundlæggende begreber, der anvendes i bekendtgørelsen.

<p>§ 1. Denne bekendtgørelse omfatter personer, der ansøger om eller modtager hjælp, herunder supplerende hjælp, efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik (integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven), og som ansøger om eller modtager hjælpen som uddannelses- eller jobparate.</p>
--

Bekendtgørelsen omfatter personer, der ansøger om eller modtager hjælp, herunder supplerende hjælp, efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik, og som ansøger om eller modtager hjælpen som uddannelses- eller jobparate.

Bekendtgørelsen omfatter personer, der:

- modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv social politik, og som er jobparate,
- modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate.

Det bemærkes, at integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, alene kan visiteres som jobparate eller aktivitetsparate. Personer, der er omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som er omfattet af bekendtgørelsen, er

- *Åbenlyst uddannelsesparate* unge, der vurderes ikke at have nogle barrierer – og som derfor ikke har behov for hjælp og støtte - i forhold til at påbegynde og gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår. De skal hurtigst muligt i uddannelse. I perioden frem til uddannelsesstart skal den unge i videst muligt forsørge sig selv ved arbejde. De unge skal derfor frem til start på uddannelse stå til rådighed for arbejdsmarkedet og for beskæftigelsesrettede tilbud, fx nytteindsats.

– *Øvrige uddannelsesparate* unge, der - med den rette støtte og indsats - vurderes at kunne påbegynde en uddannelse på ordinære vilkår inden for ca. et år og gennemføre denne uddannelse på almindelige vilkår. Uddannelsesparate unge skal stå til rådighed for en uddannelsesrettet indsats, der skal være individuelt tilrettelagt og tage udgangspunkt i den enkelte unges ressourcer og behov.

– *Jobparate* personer, som vurderes at kunne tage et ordinært arbejde inden for 3 måneder og dermed blive selvforsørgende. Jobparate skal stå til rådighed for tilbud om arbejde, beskæftigelsesrettede tilbud m.v.

Personer, der modtager integrationsydelse, og som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, kan alene visiteres som enten jobparate eller aktivitetsparate. De første 3 måneder mødes de dog som udgangspunkt som jobparate, jf. integrationslovens § 17. De personer, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven og er jobparate, skal opfylde de samme rådighedsbetingelser, som gælder for jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Der henvises i øvrigt til bilag 6 om målgrupperne for bekendtgørelsen.

Det følger af bl.a. § 8 a i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen ved første henvendelse skal vurdere, om en person, der ansøger om eller modtager hjælp, er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat og derfor skal tilmeldes som arbejdssøgende i jobcenteret, jf. også § 11, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og integrationslovens § 26 a, stk. 2.

Kommunen skal i forbindelse med kontaktførelsen vurdere, om den pågældende fortsat anses som åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat, hvis der er sket ændringer i personens forhold.

Bekendtgørelsen omfatter personer, der ansøger om eller modtager hjælp, herunder supplerende hjælp, efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik. Hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik omfatter integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

En person, der deltager i et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller i et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven, skal som udgangspunkt stadigvæk opfylde rådighedsbetingelserne. For en åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat person betyder det fx, at personen skal være tilmeldt som arbejdssøgende i jobcenteret og stå til rådighed for tilbud om ordinært arbejde. Kommunen kan dog fravige kravet om, at en åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat person skal være aktivt jobsøgende samt om, at personen skal stå til rådighed for arbejde, som personen er henvist til, hvis kommunen skønner, at tilbuddet medvirker til, at personen kan opnå fast beskæftigelse, herunder når personen deltager i et særligt målrettet uddannelsesforløb.

Særligt vedrørende visitation af udlændinge efter integrationsloven

Særligt i forhold til udlændinge gælder, at kommunalbestyrelsen skal anse en udlænding omfattet af integrationslovens § 16, stk. 2, for jobparat i de første 3 måneder efter kommunens overtagelse af ansvaret for den pågældende, med mindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud efter integrationslovens §§ 23 b eller 23 c, jf. integrationslovens § 17, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen skal 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for udlændingen visitere den pågældende som jobparat eller aktivitetsparat. Ved visitationen finder de regler om visitation, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 4 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilsvarende anvendelse, jf. integrationslovens § 17, stk. 2.

§ 2. Bekendtgørelsen omfatter også en persons ægtefælle, medmindre

- 1) ægtefællen har ansøgt om eller modtager hjælp som aktivitetsparat,
 - 2) ægtefællen er under uddannelse eller modtager en offentlig forsørgelsesydelse, som ikke er betinget af, at modtageren står til rådighed for arbejdsmarkedet, eller
 - 3) ægtefællen har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 10.
- Stk. 2.* Kravet om frigørelsesattest, jf. § 14, gælder dog ikke for en deltidsarbejdende ægtefælle, hvis dennes månedlige indtægt svarer til eller er højere end det beløb, den pågældende ville kunne få i hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

I overensstemmelse med det almindelige princip om ægtefælleafhængighed i lov om aktiv socialpolitik slås det i § 2 fast, at bekendtgørelsens regler også gælder en ansøgers ægtefælle, medmindre ægtefællen er omfattet af undtagelserne i stk. 1, nr. 1-3. Dette indebærer bl.a., at en deltidsarbejdende ægtefælle også skal overholde bekendtgørelsens regler om tilmelding som arbejdssøgende i jobcenteret, aktiv arbejdssøgning, indlæggelse af cv i Jobnet osv.

Vedrørende reglen i stk. 2 om undtagelse fra kravet om frigørelsesattest for en deltidsarbejdende ægtefælle i visse situationer, henvises til vejledningen til § 14.

Ankestyrelsen har i principafgørelse A-16-08 fundet, at ægtefællers gensidige forsørgelsespligt først ophørte ved separation eller skilsmisse. Ægtefællerne var, uanset om de levede adskilt på grund af uoverensstemmelse eller var bosat i to forskellige lande, efter dansk lovgivning forpligtet til at forsørge hinanden, så længe ægteskabet bestod. Ægteskabets retsvirkninger bestod således, indtil den kompetente myndighed formelt havde opløst det. Der blev lagt vægt på, at det var en betingelse for at få kontanthjælp, at ansøgeren og ægtefællen ikke havde et rimeligt tilbud om arbejde, og at de aktivt søgte at udnytte deres arbejdsmuligheder. Der var derfor ikke hjemmel i loven til kun at lægge den ene ægtefælles forhold til grund.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 36-12 fundet, at en gift kvinde havde ret til kontanthjælp, fordi hun ikke kunne forsørge sig selv, og fordi hendes ægtefælle ikke opfyldte sin forsørgelsespligt. Kvinden havde været ude for ændringer i sine forhold, da hendes samliv med ægtefællen var ophørt, og der var søgt om separation. Ankestyrelsen lagde vægt på, at selv om ansvaret for at forsørge en ægtefælle først ophører ved separation eller skilsmisse, måtte det offentlige træde til, når ægtefællen var flyttet, og kommunen ikke kunne komme i kontakt med den pågældende, og han ikke opfyldte sin forsørgerpligt.

Princippet fra denne afgørelse vil formentlig også kunne anvendes i de tilfælde, hvor en ægtefælle er bosat i udlandet, og hvor kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i kontakt med pågældende, fx telefonisk.

I de tilfælde, hvor den ene ægtefælle er indsat i fængsel eller arresthus, gælder princippet om, at begge ægtefæller skal stå til rådighed, ikke. Der henvises til bekendtgørelse nr. 1011 af 30. august 2015 om hjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus (bekendtgørelsen kan findes på www.retsinformation.dk.)

Ligeledes gælder princippet om, at personer i et ægteskab skal stå til rådighed, ikke i de tilfælde, hvor en person (en udlænding) er omfattet af § 6 i love om bekendtgørelse nr. 1099 af 7. oktober 2014 (repatrieringsloven). Ifølge denne bestemmelse kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere op-

holdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering (loven kan findes på www.retsinformation.dk).

§ 3. Ved »rådighed« forstås i denne bekendtgørelse, at en person søger at udnytte sine

1) arbejdsmuligheder bl.a. ved aktivt at søge arbejde og ved at tage imod tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, hvis personen er jobparat eller åbenlyst uddannelsesparat, eller

2) uddannelsesmuligheder ved at stå til rådighed for uddannelse på ordinære vilkår samt en indsats rettet mod uddannelse på ordinære vilkår, hvis personen er uddannelsesparat.

Stk. 2. Ved »kontaktføreløb« forstås for personer, der er jobparate, et individuelt og fleksibelt forløb, som tilrettelægges og gennemføres med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven. For personer, der er uddannelsesparate, forstås ved »kontaktføreløb« et individuelt og fleksibelt forløb med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Ved »cv« forstås de oplysninger om personens arbejds- og uddannelsesmæssige baggrund, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde, som skal indlægges i Beskæftigelsesministeriets database (Jobnet).

Bestemmelsen uddyber og beskriver nogle af de begreber, der anvendes i bekendtgørelsen, og som følger af de pligter, der fremgår af lov om aktiv socialpolitik.

Rådighedsforpligtelsen afhænger af, om personen er jobparat eller uddannelsesparat, herunder åbenlyst uddannelsesparat.

En jobparat person skal udnytte sine arbejdsmuligheder ved bl.a. aktivt at søge arbejde og tage imod tilbud om arbejde, deltage i samtaler og deltage i tilbud m.v. eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, der kan føre til selvforsørgelse.

En uddannelsesparat person skal udnytte sine uddannelsesmuligheder ved at stå til rådighed for uddannelse på ordinære vilkår eller en indsats rettet mod, at personen på sigt kan påbegynde en uddannelse på ordinære vilkår.

Med uddannelse på ordinære vilkår menes der en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som påbegyndes og gennemføres på almindelige vilkår, og hvor der til uddannelsen er et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende. Der henvises til reglerne om uddannelsespålæg i § 21 b, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Hvis personen har behov for en indsats rettet mod uddannelse på ordinære vilkår, er det en betingelse for at få integrationsydelse eller uddannelseshjælp, at personen tager imod de tilbud, der gives som led i den uddannelsesrettede indsats. Heri indgår, at personen skal tage imod tilbud om fx virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats, herunder nytteindsats. Der henvises til § 42 og § 42 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

En åbenlyst uddannelsesparat person skal i videst muligt omfang forsøge sig selv frem til uddannelsesstart. Det betyder bl.a., at personen indtil uddannelsesstart skal udnytte sine arbejdsmuligheder ved bl.a. aktivt at søge arbejde og tage imod tilbud om arbejde eller beskæftigelsesrettet tilbud, fx nytteindsats. Der henvises til § 13 i lov om aktiv socialpolitik.

Om uddannelsespålæg se bemærkningerne til § 12.

Kapitel 2

Generelle rådighedsbetingelser

Kapitel 2 i bekendtgørelsen beskriver, hvilke generelle betingelser der skal være opfyldt for, at en person, der ansøger om eller modtager hjælp som uddannelsesparat, herunder åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat, kan anses for at stå til rådighed. Kommunen skal løbende sikre sig, at betingelserne er opfyldt. Se bemærkningerne til § 3.

At stå til rådighed er én af flere betingelser, der skal være opfyldt, for at en person og dennes ægtefælle kan få hjælp.

Kommunen skal løbende følge sager efter lov om aktiv socialpolitik for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt. Kommunen skal således løbende sikre sig, at også de øvrige betingelser for at udbetale hjælp er opfyldt, jf. § 10, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Der henvises til bilag 1 om generelle forvaltningsretlige regler.

§ 4. En person, der er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat, jf. § 1, kan kun få hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende står til rådighed for arbejdsmarkedet. En person, der er åbenlyst uddannelsesparat, skal dog kun stå til rådighed for arbejdsmarkedet, indtil den pågældende skal påbegynde uddannelse på ordinære vilkår. En person, der er uddannelsesparat, jf. § 1, kan kun få hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende står til rådighed for uddannelse på ordinære vilkår eller en indsats rettet mod uddannelse på ordinære vilkår.

Ved hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik forstås hjælp i form af integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere eller åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere skal stå til rådighed for ordinær uddannelse og skal frem til uddannelsesstart i videst muligt omfang forsørge sig selv. Personen skal frem til uddannelsesstart aktivt søge arbejde og stå til rådighed for arbejde, som kommunen har henvist den pågældende til, jf. § 13, stk. 1, 3, 13 og 14, i lov om aktiv socialpolitik.

Jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Heri ligger bl.a., at personen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at den pågældende aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder, § 13, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere eller uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere skal stå til rådighed for uddannelse på ordinære vilkår og en indsats rettet mod uddannelse på ordinære vilkår. Med uddannelse på ordinære vilkår menes der en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som påbegyndes og gennemføres på almindelige vilkår, og hvor der til uddannelsen er et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende. Der henvises til reglerne om uddannelsespålæg i § 21 b, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Hvis en person, der søger om integrationsydelse eller uddannelseshjælp, har behov for en indsats rettet mod uddannelse på ordinære vilkår, er det en betingelse for at få integrationsydelse eller uddannelseshjælp, at personen tager imod de tilbud, der gives som led i den uddannelsesrettede indsats. Tilbud som led i den uddannelsesrettede indsats skal være rimelige. Der henvises til bemærkningerne til § 15.

Med hensyn til selvstændig virksomhed vil en person, der har selvstændig virksomhed, og som ikke er ramt af en social begivenhed (fx sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør), ikke kunne anses for at stå til rådighed, og kan ikke få hjælp til at understøtte en selvstændig virksomhed, der giver underskud, eller som ikke i tilstrækkelig grad bidrager til et forsørgelsesgrundlag.

Hvis en integrationsydelses-, uddannelseshjælps- eller kontanthjælpsansøgers ægtefælle har selvstændig virksomhed, vil ægtefællen efter omstændighederne kunne anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis ægtefællens indtægt efter en samlet konkret vurdering i væsentligt omfang må anses for at bidrage til familiens forsørgelse.

Efter Ankestyrelsens praksis, jf. principafgørelse A-2-02, er nogle af de forhold, der kan lægges vægt på ved vurderingen af, om en selvstændig erhvervsdrivende ægtefælle har udnyttet sine arbejdsmuligheder, følgende:

- 1. hvor lang tid virksomheden har bestået*
- 2. hvilken indtægt virksomheden hidtil har afkastet*
- 3. hvor stor en formue, der er bundet i virksomhedens driftsmidler*
- 4. om indtægten er sæsonbestemt eller afhængig af vejrforholdene*
- 5. hvilke konkrete fremtidsudsigter der er, for at virksomheden kan komme til at tjene eller bidrage til familiens forsørgelse*
- 6. hvilke ordrer, der er tilgået virksomheden, og hvornår disse vil afkaste indtægter.*

Ankestyrelsen fandt endvidere, at det ved vurderingen kunne have betydning, om ægtefællen i perioder med svigtende indtægter havde været tilmeldt Arbejdsformidlingen.

Ankestyrelsen har desuden i principafgørelse A-1-03 slået fast, at kontanthjælpsniveauet ikke alene kunne anvendes som en fast grænse for, hvornår en selvstændig erhvervsdrivende ikke længere kunne anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder. Ankestyrelsen fandt, at ansøgers ægtefælle ud fra de foreliggende oplysninger måtte anses for at have udnyttet sine arbejdsmuligheder. Begrundelsen var, at ægtefællens indtægt efter en samlet konkret vurdering i væsentligt omfang måtte anses for at have bidraget til familiens forsørgelse.

En person, der udfører frivilligt arbejde i form af aktiviteter, som personen udfører ulønnet for frivillige organisationer, foreninger eller lignende, og som ikke kan udbydes som almindeligt lønarbejde, kan modtage integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det er en betingelse, at deltagelsen i det frivillige arbejde ikke er til hinder for, at personen kan opfylde den generelle forpligtelse til at stå til rådighed. Der skal desuden være tale om arbejde, der ikke sædvanligvis kan udbydes som lønnet arbejde. Det vil afhænge af kommunens konkrete vurdering, om personen kan opfylde sin rådighedsforpligtelse samtidig med udførelsen af det frivillige arbejde.

§ 5. En person, der har ansøgt om eller modtager integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparat, skal for at stå til rådighed ved første henvendelse til kommunen om hjælp tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, og kommunen skal sørge for, at det sker, jf. kapitel 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationslovens § 26 a, stk. 2.

Stk. 2. En person, der har ansøgt om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som åbenlyst uddannelsesparat, skal senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, og kommunen skal sørge for, at det sker, jf. kapitel 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Personen skal løbende tjekke sine jobforslag på Jobnet og dermed bekræfte, at pågældende er arbejdssøgende efter de regler, der er fastsat herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 a, stk. 2.

Stk. 4. Jobcenteret kan beslutte, at en person, der modtager integrationsydelse som led i et integrationsprogram, undtages fra kravet om at tjekke sine jobforslag på Jobnet, hvis personens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at personen kan opfylde kravet, jf. § 26 a, stk. 6, i integrationsloven. Jobcenteret skal aftale med personen, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter, jf. integrationslovens § 26, stk. 3.

Jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere skal for at stå til rådighed ved første henvendelse til kommunen om hjælp tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, og kommunen skal sørge for, at det sker, jf. kapitel 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationslovens § 26 a, stk. 2.

Åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere eller åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere skal senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, og kommunen skal sørge for, at det sker, jf. kapitel 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere eller åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere skal frem til uddannelsesstart stå til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. § 11. Åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere eller åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere skal - ligesom jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere - tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationsloven, og kommunen skal sørge for, at det sker. Der henvises til § 11 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Personen skal løbende tjekke sine jobforslag på Jobnet og dermed bekræfte, at pågældende er arbejdssøgende efter de regler, der er fastsat herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 a, stk. 2.

Jobcenteret kan beslutte, at en person, der modtager integrationsydelse som jobparat som led i et integrationsprogram, undtages fra kravet om hver 7. dag at tjekke sine jobforslag på Jobnet, hvis personens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at personen kan opfylde kravet, jf. § 26 a, stk. 6, i integrationsloven.

Kommunens beslutning om at undtage personen fra kravet om at tjekke sine jobforslag skal træffes efter en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons ressourcer. Kommunen skal fortsat understøtte, at personen hurtigst muligt bliver i stand til at anvende de digitale løsninger. Jobcenteret skal aftale med personen, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter, jf. integrationslovens § 26, stk. 3.

§ 6. En person, der er jobparat, skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter tilmeldingen som arbejdssøgende i jobcenteret lægge et cv ind i Jobnet for at stå til rådighed. Personen skal løbende ajourføre oplysningerne i Jobnet efter de regler, der følger af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationsloven.

Stk. 2. Hvis der foreligger oplysninger fra en tidligere tilmelding som arbejdssøgende (cv), skal oplysningerne straks på ny gøres tilgængelige, hvis personen igen bliver tilmeldt som arbejdssøgende.

Stk. 3. Jobcenteret kan beslutte, at en person, der modtager integrationsydelse som led i et integrationsprogram, undtages fra kravet om at lægge et cv på Jobnet inden for 3 uger, hvis personens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at personen kan opfylde kravet, jf. § 26 a, stk. 6, i integrationsloven.

En jobparat integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager skal senest 3 uger efter sin tilmelding som arbejdssøgende lægge sit cv ind i Jobnet. Der henvises til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 13, stk. 2, og integrationslovens § 26 a, stk. 3.

Hvis der foreligger oplysninger fra en tidligere tilmelding som arbejdssøgende (cv), skal oplysningerne straks på ny gøres tilgængelige, hvis personen igen bliver tilmeldt som arbejdssøgende. Det er en del af rådighedsforpligtelsen, at cv'et indlægges i Jobnet inden for fristen. Beskæftigelsesministeriets database (Jobnet) findes på hjemmesiden www.jobnet.dk.

Personen skal løbende ajourføre oplysningerne i cv'et i Jobnet, fx hvis personen har haft beskæftigelse eller deltaget i tilbud eller uddannelse, som øger mulighederne for at komme i uddannelse på ordinære vilkår eller beskæftigelse. Betingelserne om, at oplysningerne i cv'et skal være fyldestgørende, korrekte og tilgængelige, fremgår af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter indlæggelse eller ajourføring m.v. af cv'et skal personen sikre sig, at cv'et ikke er mangelfuldt, og at oplysningerne i cv'et er korrekte.

Bliver kommunen bekendt med, at en persons cv ikke er tilgængeligt for søgning, skal kommunen foretage en rådighedsvurdering, jf. § 16.

Jobcenteret kan beslutte, at en person, der modtager integrationsydelse som jobparat som led i integrationsprogrammet, undtages fra kravet om at lægge et cv på Jobnet inden for 3 uger, hvis personens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at personen kan opfylde kravet, jf. § 26 a, stk. 6, i integrationsloven. Beslutning om at undtage personen fra kravet om at lægge et cv på Jobnet skal træffes efter en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons ressourcer. Kommunen skal fortsat understøtte, at personen hurtigst muligt bliver i stand til at anvende de digitale løsninger.

§ 7. En person, der er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat, skal kunne og ville overtage arbejde med dags varsel.

Stk. 2. Personen skal kunne overtage arbejde ved arbejdstids begyndelse dagen efter, at personen er henvist til arbejdet af jobcenteret eller anden aktør, medmindre personen henvises til arbejdet med tiltrædelse samme dag.

Stk. 3. Personen skal kunne og ville møde til samtaler, tilbud m.v., jf. § 10, stk. 1, og § 12, stk. 1, dagen efter, at personen har modtaget indkaldelse hertil fra jobcenteret eller anden aktør.

Stk. 4. Personen skal kunne møde i tilbuddet 8 dage efter, at tilbuddet er gjort tilgængeligt digitalt via »Min Plan« på Jobnet. Tilbud, der er givet i forbindelse med en jobsamtale eller ved, at personen er gjort opmærksom på tilbuddets startdato på anden vis, f.eks. ved brev eller telefon, kan dog igangsættes på et tidligere tidspunkt.

Åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtagere eller jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere skal kunne og ville overtage arbejde med dags varsel. 1-

dages-fristen gives for, at personen får tid til at indrette sig på at skulle i arbejde, til samtale, møde i tilbud m.v.

Personen skal kunne overtage arbejde ved arbejdstids begyndelse dagen efter, at personen er henvist til arbejdet af jobcenteret eller anden aktør, medmindre personen henvises til arbejdet med tiltrædelse samme dag.

Jobcenteret eller anden aktør kan således henvide til arbejde med en kortere frist, hvis arbejdet skal tiltrædes samme dag. Det forudsætter, at jobcenteret eller anden aktør på forhånd har orienteret personen om, at der kan henvises med en kortere frist.

Personen skal desuden kunne og ville møde til samtaler, tilbud m.v., jf. § 10, stk. 1, og § 12, stk. 1, dagen efter, at personen har modtaget indkaldelse hertil fra jobcenteret eller anden aktør.

Personen skal kunne møde i tilbud 8 dage efter, at tilbuddet er gjort tilgængeligt digitalt via »Min Plan« på Jobnet. At der ved tilbud givet digitalt via »Min Plan« på Jobnet gives en 8 dages frist til at møde i tilbuddet, skal ses i sammenhæng med, at personen efter reglerne senest hver 7. dag skal bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende på Jobnet.

Tilbud, der er givet i forbindelse med en jobsamtale eller ved, at personen er gjort opmærksom på tilbuddets startdato på anden vis, fx ved brev eller telefon, kan dog igangsættes på et tidligere tidspunkt. Det er således fortsat muligt at igangsætte tilbud med et starttidspunkt, der ligger tidligere end 8 dage efter afgivelse af tilbuddet. Dette kan bl.a. ske ved, at tilbuddet gives i forbindelse med en jobsamtale eller ved, at det sikres, at den ledige gøres opmærksom på tilbuddets starttidspunkt på anden vis, fx ved brev eller telefon, jf. § 52, stk. 9, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kendskab til daglig post

I betingelsen om at kunne overtage arbejde med dags varsel ligger bl.a., at en person skal gøre sig bekendt med sin daglige post. Personen skal enten selv vente på den daglige post eller på anden vis sikre sig kendskab til posten.

Det er en persons eget ansvar at modtage posten, så længe personen ikke har meddelt sin aktuelle opholdsadresse til kommunen eller anden aktør. Medmindre kommunen i forbindelse med sin vejledning har givet personen udtrykkeligt besked om, til hvem meddelelse om adresseændring skal gives, kan personen vælge, til hvem af de nævnte (kommunen eller anden aktør) meddelelsen gives.

Eksempler:

En person ser ikke et brev fra kommunen eller anden aktør om fx en jobsamtale, fordi personen opholder sig på en anden adresse end den, personen har meddelt til kommunen eller anden aktør. Personen bærer selv ansvaret for sin manglende viden om brevet, herunder konsekvenserne af en udeblivelse.

En person har aftalt med en anden person, at denne ser efter posten, mens den pågældende opholder sig på en anden adresse end den, der er meddelt til kommunen eller anden aktør. Personen bærer selv ansvaret for sin manglende viden om et brev fra kommunen eller anden aktør, herunder konsekvenserne af en udeblivelse, selv om den manglende viden skyldes den anden person, fx fordi denne har glemt at se efter posten.

En person har fået sin post omadresseret på posthuset i en periode, hvor den pågældende opholder sig på en anden adresse end den, der er meddelt til kommunen eller anden aktør. Personen bærer selv ansvaret

for sin manglende viden om et brev fra kommunen eller anden aktør, herunder konsekvenserne af en udeblivelse, selv om denne fx skyldes, at brevet er forsinket på grund af omadresseringen.

En person ser ikke et brev fra kommunen eller anden aktør, fordi den pågældende er flyttet til en anden adresse og ikke har meddelt adresseændring til kommunen, folkeregisteret eller anden aktør. Også i det tilfælde bærer personen selv ansvaret for sin manglende viden om brevet, herunder konsekvenserne af en udeblivelse.

Ankestyrelsen har i principafgørelse A-24-08 fundet, at det var kontanthjælpsmodtagerens eget ansvar at kunne gøre sig bekendt med sin daglige post, og at forholdene var således, at posten kunne afleveres. I det konkrete tilfælde havde modtageren af hjælp i perioden omkring kommunens afsendelse af indkaldelse til jobsamtale ikke haft et navn på døren, hvilket bevirkede, at postomdeleren måtte returnere brevet til afsenderen (kommunen). Det betød, at den pågældende ansås for at være udeblevet fra samtalen uden rimelig grund.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 26-16 fundet, at hvis der er uenighed, om et brev sendt digitalt fra en myndighed er kommet frem til modtageren, er det myndigheden, der skal dokumentere, at brevet er kommet frem.

Et brev sendt digitalt anses for at være kommet frem, når det er tilgængeligt for adressaten – for eksempel i indbakken i eBoks. Det er ikke et krav, at brevet er blevet åbnet og indholdet læst af adressaten.

Når et brev bliver sendt med den offentlige digitale postløsning, sker der en digital registrering af forsendelsen fra start til slut. Det er derfor muligt at dokumentere, om et brev er kommet frem i adressatens digitale postkasse.

Registreringen kan ske i en forsendelseslog - en oversigt over de digitale registreringer, der sker, når et brev bliver sendt digitalt. Forsendelsesloggen udseende og indhold kan variere afhængigt af systemleverandøren. Det gælder dog generelt, at den forsendelseslog, der knytter sig til brevet, først bliver endeligt afsluttet, når myndigheden eller myndighedens systemleverandør har modtaget en kvittering fra eBoks om, at brevet er kommet frem i adressatens digitale postkasse.

Myndigheden kan føre systembevis (bevis for, at det kan antages, at et brev er afsendt og kommet frem) for, at et brev er modtaget ved at fremlægge den forsendelseslog, der knytter sig til brevet. Myndigheden kan også løfte bevisbyrden for, at et brev er kommet frem på anden vis f.eks. ved dokumentation fra eBoks' afsendersupport eller oplysning fra adressaten om, at brevet er modtaget.

Det skal fremgå tydeligt af dokumentationen, at den vedrører det konkrete brev. Dokumentationen skal desuden bekræfte, at brevet er leveret. Det er derfor ikke tilstrækkeligt, hvis det alene fremgår, at brevet er afsendt. Levering af et brev i en digital postkasse sker ikke altid med det samme, brevet er sendt.

Ankestyrelsen har ændret praksis for at beregne klagefrister for fysiske og digitale breve. Baggrunden herfor er, at Post Danmark er begyndt at sende fysisk post på en ny måde fra den 1. juli 2016. Det er baggrunden for, at Ankestyrelsen har ændret praksis for at beregne klagefrister for fysisk post. Klagefristen skal nu beregnes efter, at et quickbrev normalt vil være 2 dage om at nå frem til borgeren.

Hvis afgørelsen er sendt med almindelig post (det kalder Post Danmark "Brevet"), går Ankestyrelsen ud fra disse hovedregler:

- Post sendt mandage, tirsdage eller fredage er fremme 5 dage senere.
- Post sendt om onsdagen er fremme 7 dage senere.
- Post sendt om torsdagen er fremme 6 dage senere.

Ankestyrelsen har også ændret praksis for beregningen af digital post. Nu vil Ankestyrelsen normalt gå ud fra, at en afgørelse er fremme samme dag, den er sendt.

Ankestyrelsens praksis for beregning af klagefrister kan findes på Ankestyrelsens hjemmeside, www.ast.dk.

Digital kommunikation

Fra 1. november 2014 er der pligt til at modtage Digital Post fra det offentlige, hvis personen er over 15 år og har et CPR-nummer, med mindre personen efter regler udsendt i medfør af § 5 i Lov om Offentlig Digital Post er fritaget for obligatorisk tilslutning til Offentlig Digital Post. Digital Post fra det offentlige kan læses på borger.dk eller i e-Boks.

Et brev med fx en afgørelse, agterskrivelse eller en partshøring, der sendes ved anvendelse af Offentlig Digital Post (fx e-Boks eller borger.dk), anses tilsvarende for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen i den elektroniske postkasse, jf. § 10 i Lov om Offentlig Digital Post.

Det afgørende vil være, hvornår e-mailen er tilgængelig for personen i dennes e-boks. Hvis det fremgår af sagen, at e-mailen er kommet på et tidligere tidspunkt, vil klagefristen derfor blive regnet fra dette tidligere tidspunkt.

§ 8. En person, der er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat, skal kunne overtage rimeligt arbejde med op til fuld sædvanlig arbejdstid. Dog er en person, der ikke kan tage arbejde med op til fuld sædvanlig arbejdstid, men som vurderes at kunne tage et ordinært arbejde, så pågældende bliver i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder, omfattet af bekendtgørelsens regler.

Stk. 2. Rimeligt arbejde er alt arbejde, som den pågældende skønnes at kunne klare.

Åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtagere eller jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere skal kunne overtage rimeligt arbejde med op til fuld sædvanlig arbejdstid.

Dog er en person, der ikke kan tage arbejde med op til fuld sædvanlig arbejdstid, men som vurderes at kunne tage et ordinært arbejde, så pågældende bliver i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder, omfattet af bekendtgørelsens regler.

Rimeligt arbejde er alt arbejde, som den pågældende skønnes at kunne klare.

Det er kommunen, der vurderer, om et tilbud om arbejde er rimeligt. Vurderingen skal bl.a. ske ud fra, hvad personen skønnes at kunne klare.

Med lov nr. 512 af 6. juni 2007 om røgfri miljøer, som ændret bl.a. ved lov nr. 532 af 26. maj 2010 og lov nr. 607 af 18. juni 2012, er det ikke længere tilladt at ryge indendørs på arbejdspladser, restauranter osv. Små værtshuse m.v. er ifølge loven dog undtaget fra rygeforbuddet. Et tilbud om arbejde på små værtshuse m.v., hvor det er blevet besluttet, at der fortsat frit må ryges, kan ikke anses som et rimeligt

tilbud om arbejde. Dette indebærer, at en person har en rimelig grund til at afslå eller ophøre i et arbejde, hvor det er blevet besluttet, at der frit må ryges.

En person kan ikke afslå at tage imod et arbejde med begrundelser som fx,

- at lønnen er for lav i forhold til, hvad personen tidligere tjente,
- at arbejdsgiveren ikke har indgået overenskomst, eller
- at jobbet, som personen i øvrigt kan klare, ligger uden for den pågældendes arbejdsfelt i forhold til tidligere arbejde, uddannelse eller lignende.

Der kan være forhold ved arbejdet eller hos en person, som kan bevirke, at arbejdet i forhold til personen ikke er rimeligt. Fx kan arbejdet forudsætte fysiske kræfter, som den pågældende utvivlsomt ikke har.

En person skal give kommunen eller anden aktør besked om, at personen ikke kan arbejde på visse tider af døgnet, fordi den pågældende ikke kan få passet sine børn. Hvis personen senere får pasningsmulighed, skal der gives besked herom til jobcenteret eller anden aktør. Se endvidere vejledningen til § 15, stk. 1, nr. 5.

Personen skal som udgangspunkt kunne overtage rimeligt arbejde med op til fuld sædvanlig arbejdstid, hvilket svarer til overenskomstens fulde arbejdstid. En person, der arbejder fuld tid inden for en overenskomsts område, vil opfylde sin rådighedspligt. Det gælder også, hvis den fulde overenskomstmæssige arbejdstid er under 37 timer på grund af fx holddrift og natarbejde.

En person må således ikke indrette sig på kun at arbejde på nedsat tid i forhold til overenskomstens fulde arbejdstid, ligesom personen må være indstillet på at overtage arbejde på op til fuld overenskomstmæssig tid. Heri ligger også, at personen som hovedregel ikke faktisk eller retligt må være forhindret i at kunne overtage arbejde med op til fuld sædvanlig arbejdstid. Se også vejledningen til kapitel 3 om frigørelsesattester.

Åbenlyst uddannelsesparat

En person, som vurderes ikke at have nogen barrierer, og som derfor ikke har behov for hjælp og støtte i forhold til at starte på en uddannelse og gennemføre denne på ordinære vilkår, anses for åbenlyst uddannelsesparat og dermed omfattet af bekendtgørelsens regler. Personen skal frem til uddannelsesstart i videst muligt omfang tage ordinært arbejde og dermed forsørge sig selv.

Bestemmelsen omfatter både personer, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, og personer, der modtager integrationsydelse. Integrationsydelelsesmodtagere omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven visiteres dog kun som enten jobparate eller aktivitetsparate og ikke som uddannelsesparate.

Jobparat

En person, der vurderes at kunne tage et ordinært arbejde inden for 3 måneder og dermed blive selvforsørgende, anses for jobparat og dermed omfattet af bekendtgørelsens regler.

Bekendtgørelsens rådighedsregler finder anvendelse for jobparate personer, der modtager integrationsydelse, herunder personer, der er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, eller modtager kontanthjælp.

Hovedreglen er, at en jobparat person skal stå til rådighed for fuldtidsarbejde, hvis personen kan klare dette uanset, at personen kan blive selvforsørgende, hvis pågældende fx får et arbejde på 15 timer. Hvis

en person ikke kan tage et fuldtidsarbejde, men inden for 3 måneder skønnes at kunne blive selvforsørgende på baggrund af ordinært arbejde på et mindre timetal, skal personen stå til rådighed for dette.

Det er kommunen, der vurderer, om personen er jobparat på baggrund af personens ressourcer, kompetencer og udviklingsmuligheder. Jobcenteret skal i den forbindelse vurdere, om personen inden for 3 måneder vil være i stand til at varetage et arbejde, som gør, at personen bliver selvforsørgende.

For nogle ydelsesmodtagere er hjælpen af begrænset størrelse. Dette gælder fx for unge hjemmeboende under 25 år og for personer, hvor hjælpen er reduceret på grund af egne eller ægtefællens indtægter. I disse tilfælde vil personen kun skulle arbejde et begrænset antal timer for at skaffe en indtægt, der svarer til hjælpen.

Hvis jobcenteret skønner, at sådanne personer vil kunne varetage et job på et tilstrækkeligt antal timer til, at det kan gøre dem selvforsørgende inden for 3 måneder, vil de som hovedregel skulle anses for at være jobparate. Dette vil også være tilfældet, hvis personen måske i øvrigt ikke skønnes at kunne arbejde mere end dette begrænsede timeantal. Det afgørende er, at den pågældende kan blive selvforsørgende og ophøre med at modtage integrationsydelse eller kontanthjælp.

Kommunen skal ved vurderingen være opmærksom på, om personen har en realistisk mulighed for at kunne varetage et ordinært arbejde, herunder om personen har mulighed for at leve op til de krav, der stilles efter denne bekendtgørelse, fx bekræftelse af aktiv jobsøgning senest hver 7. dag.

Der vil dog kunne være tilfælde, hvor det nødvendige timetal for at opnå selvforsørgelse er begrænset, og den pågældendes arbejdsevne samtidig skønnes at være så begrænset, at der i praksis ikke udbydes et arbejde på normale vilkår, der kan gøre personen selvforsørgende. I sådanne tilfælde er det ikke realistisk at vurdere, at personen kan blive selvforsørgende inden for 3 måneder, og personen skal derfor ikke anses som jobparat.

Ved vurderingen skal kommunen ikke inddrage konjunktursituationen eller situationen på arbejdsmarkedet, herunder om personen rent faktisk får et ordinært arbejde inden for 3 måneder. Det afgørende er, om personen, givet de individuelle karakteristika, kan tage et arbejde, som bringer personen ud af systemet, dvs. sætter personen i stand til at forsørge sig selv.

Det skal understreges, at kommunens vurdering af, om en person anses som jobparat, udelukkende er en beskæftigelsesmæssig vurdering og ikke en vurdering af hvilke andre former for kommunal indsats, der i øvrigt er relevant i relation til en person.

Hvis en person, som har været selvforsørgende, igen søger om hjælp, skal ansøgningen behandles efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik.

§ 9. En person, der er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat, skal som udgangspunkt kunne overtage arbejde med en samlet daglig transporttid fra bopæl til arbejdssted på op til 3 timer med offentlige transportmidler. Efter 3 måneders sammenlagt ledighed skal personen kunne overtage arbejde med en samlet daglig transporttid på mere end 3 timer med offentlige transportmidler. I særlige tilfælde skal personen dog kunne overtage arbejde med en samlet daglig transporttid fra bopæl til arbejdssted på op til 4 timer med offentlige transportmidler.

Stk. 2. Hvis personen bor i et område, hvor det er nødvendigt med længere transporttid end sædvanligt, må den pågældende acceptere denne transporttid.

Stk. 3. En person, der er mellem- eller højtuddannet, skal uanset daglig transporttid kunne overtage arbejde, hvis det er nødvendigt for at få ledige stillinger besat med kvalificeret arbejdskraft.

En åbenlyst uddannelsesparat modtager af integrationsydelse eller uddannelseshjælp eller en jobparat modtager af integrationsydelse eller kontanthjælp skal som udgangspunkt kunne overtage arbejde med en samlet daglig transporttid fra bopæl til arbejdssted på op til 3 timer med offentlige transportmidler. Hovedreglen er således, at en åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat person må acceptere op til 3 timers daglig transporttid.

I opgørelsen af transporttiden indgår al den tid, en person bruger fra bopælen forlades, og til personen igen er hjemme, herunder også ventetid ved fx togskifte. Opgørelsen af den samlede rejsetid kan fx ske på baggrund af oplysninger fra rejseplanen.dk.

Efter 3 måneders sammenlagt ledighed skal personen kunne overtage arbejde med en samlet daglig transporttid på mere end 3 timer med offentlige transportmidler.

I særlige tilfælde skal personen dog kunne overtage arbejde med en samlet daglig transporttid fra bopæl til arbejdssted på op til 4 timer med offentlige transportmidler, dvs. at i særlige tilfælde må personen acceptere op til 4 timers daglig transporttid. De særlige tilfælde kan bl.a. være, hvis der i en region opstår mangel på arbejdskraft til arbejde, som personen skønnes at kunne klare, og arbejdet ikke i nær fremtid anses at kunne dækkes af lokal arbejdskraft (flaskehalssituationer).

Der skal tages særlige hensyn til familiemæssige forhold, herunder til børnefamilier, enlige forældre og familier med syge eller handicappede familiemedlemmer m.v. Der skal herunder tages hensyn til, om personen selv har et handicap.

Hvis en person har bosat sig i et område, hvor det er nødvendigt med længere transporttid end sædvanligt, må personen acceptere denne transporttid. Den transporttid, den pågældende må acceptere, afhænger konkret af, hvor den pågældende har bosat sig.

Kommunen skal ved sin rådighedsvurdering se på, om der generelt er mulighed for beskæftigelse - ikke på om der for tiden er ledige arbejdspladser - i området. Personen står ikke til rådighed, hvis personen bor et sted, hvor der reelt ikke er mulighed for arbejde, medmindre personen vælger at stille sig til rådighed for et større geografisk område.

For personer, der er mellem- og højtuddannede, er der en særlig pligt til udvidet geografisk mobilitet, idet mellem- eller højtuddannede - uanset daglig transporttid - skal kunne overtage arbejde, hvis det er nødvendigt for at få ledige stillinger besat med kvalificeret arbejdskraft.

Dansk Uddannelses-Nomenklatur (DUN) har hidtil kunnet anvendes til at vurdere, om en person har været mellem- eller højtuddannet. Dansk Uddannelses-Nomenklatur er blevet afløst af DISCED-15, som er Danmarks Statistiks klassifikation af uddannelser. Klassifikationen indføres i Danmarks Statistiks uddannelsesstatistik fra og med 2015, og erstatter bl.a. klassifikationssystemet DUN-nomenklatur. DISCED-15 er en overordnet klassifikation, der organiserer uddannelser og uddannelsesprogrammer i hovedområde, uddannelsestype, niveau og fagområde. I DISCED uddannelsesniveau for igangværende uddannelser (UDD) fremgår følgende: 60 Mellemlange videregående uddannelser / Bachelorer, 70 Lange videregående uddannelser og 80 Ph.d. og forskeruddannelser

For mere information henvises til Danmarks Statistiks hjemmeside, www.dst.dk.

Arbejdssøgning m.v.

§ 10. En person, der modtager integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparat, skal møde til indkaldte

1) jobsamtaler i jobcenteret eller hos anden aktør, medmindre personen er fritaget for personligt at møde op til samtalerne i medfør af § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20, stk. 1, 7. og 8. pkt.,

2) møder i rehabiliteringsteamet,

3) rådighedsvurderinger i jobcenteret,

4) opfølgningssamtaler i kommunen og

5) jobsamtaler som led i en sygeopfølgning, medmindre personen er fritaget for personligt at møde op til samtalerne i medfør af § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Stk. 2. En person, der modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparat, skal møde til indkaldte

1) individuelle samtaler i jobcenteret som led i kontaktforløbet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

2) møder i rehabiliteringsteamet,

3) rådighedsvurderinger i jobcenteret,

4) opfølgningssamtaler i kommunen og

5) individuelle samtaler som led i en sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Stk. 3. Hvis en person, der er jobparat, er fritaget for personligt at møde op til samtaler, jf. stk. 1, nr. 1 og 5, holdes kontakten telefonisk, digitalt eller ved brev.

Stk. 4. En person, der er jobparat, skal give meddelelse til jobcenteret, arbejdsgiveren eller anden aktør om sygdom i tilfælde, hvor den pågældende

1) skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,

2) er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven, eller

3) er indkaldt til en jobsamtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Stk. 5. En person, som er uddannelsesparat, herunder åbenlyst uddannelsesparat, skal give meddelelse til jobcenteret, arbejdsgiveren eller anden aktør om sygdom i tilfælde, hvor den pågældende

1) skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,

2) er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller

3) er indkaldt til en individuel samtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Det er et led i rådighedsforpligtelsen, at modtagere af integrationsydelse eller kontanthjælp, som er jobparate, eller modtagere af uddannelseshjælp eller integrationsydelse, som er som uddannelsesparate, har pligt til at møde til forskellige aktiviteter indkaldt af kommunen, jobcenteret eller anden aktør, herunder foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

En person skal give meddelelse til jobcenteret, anden aktør eller arbejdsgiveren om sygdom, når personen skal møde til en jobsamtale hos en arbejdsgiver, hvis personen modtager hjælp som jobparat eller åbenlyst uddannelsesparat, er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller er indkaldt til en jobsamtale som jobparat eller åbenlyst uddannelsesparat eller en individuel samtale som uddannelsesparat, som led i en sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 45, stk. 1, er der bl.a. fastsat regler om, at en åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat person har pligt til straks at give jobcenteret besked, hvis personen ikke står til rådighed for henvist arbejde på grund af andet arbejde, sygdom, deltagelse i kurser eller af anden grund.

Udeblivelse fra en ren opfølgningssamtale i ydelsescenteret med henblik på afklaring af, om personen fortsat opfylder de økonomiske betingelser for at modtage ydelsen, kan ikke sanktioneres umiddelbart. En sådan udeblivelse skal derimod give anledning til en rådighedsvurdering, jf. § 16 og evt. en rådighedsafprøvning gennem fremsættelse af et tilbud.

Sygeopfølgning for sygemeldte integrationsydelsesmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere

Det fremgår af § 16, stk. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for personer, der modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp, og som er helt eller delvis sygemeldte og har behov for en særlig indsats for at sikre, at de har den nødvendige hjælp til at arbejde videre med uddannelsespålægget, tilrettelægges indsatsen og opfølgningen herpå som led i det individuelle kontaktføreløb.

Det fremgår af § 16, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for personer, der modtager integrationsydelse eller kontanthjælp, der er helt eller delvist sygemeldt, og som har behov for en særlig indsats for at sikre, at de pågældende personer får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, tilrettelægges den særlige indsats og opfølgningen herpå som led i det individuelle kontaktføreløb.

Det er kommunen, der vurderer, om der er behov for en særlig indsats for at sikre, at personen får den nødvendige hjælp til at arbejde videre med uddannelsespålægget eller opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet. Vurderer kommunen, at der er behov for en særlig indsats, skal opfølgningen på indsatsen indgå i de jobsamtaler, som afholdes som led i det individuelle kontaktføreløb. Indsatsen kan bestå i fx sygeafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

Ved de efterfølgende jobsamtaler skal kommunen hver gang følge op på sygeopfølgningsindsatsen og vurdere, om der er behov for justeringer af indsatsen.

Personer, der uden en rimelig grund udebliver fra tilbud eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller fra en samtale som led i en sygeopfølgning, vil få foretaget et fradrag i integrationsydelsen, uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, se vejledningens afsnit 3 om sanktioner.

Den indsats, der skal tilrettelægges over for en helt eller delvist sygemeldt integrationsydelsesmodtager, som er omfattet af et integrationsprogram, sker som led i den almindelige opfølgning på integrationskontrakten, jf. integrationslovens § 20.

Det følger af integrationslovens § 20, stk. 3, at det som led i den individuelle opfølgningssamtale bl.a. skal drøftes, om der er sket ændringer i udlændingens situation og behov. Der skal herunder ske en drøftelse af, om det aftalte forløb er blevet fulgt, og af udbyttet af det fulgte forløb i forhold til de opstillede mål. Det skal endvidere på baggrund heraf drøftes, hvorvidt der skal foretages ændringer i programmets indhold, sammensætning og mål. Af integrationslovens § 20, stk. 4, fremgår bl.a., at individuelle opfølg-

ningssamtaler med udlændinge, der modtager integrationsydelse, skal afholdes som såkaldte cv-samtaler eller som jobsamtaler med fokus på konkrete job og jobsøgning.

Opfølgningen over for sygemeldte udlændinge skal således tilrettelægges ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Mindre intensiv indsats for jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere

Jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere, som opfylder betingelserne i § 21 f, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, i integrationsloven om mindre intensiv indsats (fritagelse fra pligt til personligt fremmøde til samtaler og fra pligt til tilbud), har ikke pligt til at møde personligt op til jobsamtaler, samtaler om cv og jobsamtaler som led i sygeopfølgning. I stedet for, at personerne skal møde personligt op til samtalerne i jobcenteret eller hos anden aktør, holdes der kontakt telefonisk, digitalt eller ved brev. Personer, som ønsker det, har dog ret til at møde personligt op til samtaler.

Det er personen, som skal dokumentere at være omfattet af en årsag, som kan begrunde en mindre intensiv indsats. Jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at personen fortsat skal være omfattet af den almindelige indsats, fx fordi jobcenteret vurderer, at personen skal fortsætte i det igangsatte tilbud.

Jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten til at møde personligt op til samtaler om personens cv eller til jobsamtaler og af pligten til at deltage i tilbud, hvis jobcenteret vurderer, at

1. der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive undtaget fra at møde personligt op til samtaler og deltage i tilbud,
2. der er gode muligheder for beskæftigelse inden for personens fagområde eller
3. det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligten til at møde personligt op til samtaler og deltage i tilbud.

§ 11. En person, der er jobparat, skal være aktivt arbejdssøgende. En person, der er åbenlyst uddannelsesparat, skal være aktivt arbejdssøgende, indtil den pågældende skal påbegynde uddannelse på ordinære vilkår. Personen skal søge rimeligt arbejde, jf. § 8, stk. 2, og skal så vidt muligt søge arbejde med fuld sædvanlig arbejdstid eller arbejde, der kan føre til selvforsørgelse, jf. § 8, stk. 1, og arbejde, der udbydes hele året.

Stk. 2. Personen skal søge arbejde på den måde, der er sædvanlig inden for det pågældende område.

Stk. 3. Personen skal efter krav fra jobcenteret eller anden aktør søge konkrete job.

Stk. 4. Personen skal overholde de aftaler, der fremgår af Jobnet, der er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder, den pågældende skal søge job.

Stk. 5. Personen skal løbende registrere alle jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet. Dette gælder dog ikke for en person, som modtager integrationsydelse som led i et integrationsprogram, og hvor jobcenteret har besluttet, at personen undtages fra kravet om at registrere sin jobsøgning i Joblog på Jobnet, hvis personens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at personen kan opfylde kravet, jf. § 26 a, stk. 6, i integrationsloven.

Jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere skal være aktivt arbejdssøgende. Åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtagere skal være aktivt arbejdssøgende, indtil de pågældende skal påbegynde uddannelse på ordinære vilkår. Kravet om, at en person skal være aktivt arbejdssøgende, fremgår også af § 13 a i lov om aktiv socialpolitik.

En åbenlyst uddannelsesparat integrationsydelsesmodtager eller en åbenlyst uddannelsesparat uddannelseshjælpsmodtager eller en jobparat integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager skal mindst hver 7. dag bekræfte sin aktive jobsøgning ved at tjekke sine jobforslag på Jobnet, jf. § 5 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der stilles ikke specifikke krav til, hvor mange job en person skal søge inden for en given periode. Hvis der opstår tvivl om personens rådighed, skal kommunen bl.a. se på, om personens jobsøgning har været seriøs, realistisk og bred, herunder om personen har søgt job uden for eget fagområde, hvis der ikke er tilstrækkeligt mange job inden for eget fagområde.

En person skal stå til rådighed for det danske arbejdsmarked og må derfor ikke kun søge arbejde i udlandet, i Grønland og på Færøerne.

Jobparate modtagere af kontanthjælp og integrationsydelse og åbenlyst uddannelsesparate modtagere af uddannelseshjælp og integrationsydelse skal overholde de aftaler, der er indgået med kommunen om, hvordan og indenfor hvilke områder, personen skal søge job. Aftalerne fremgår af "Min side" på Jobnet, og personen skal løbende registrere alle jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på "Min side" i Jobnet.

Personen skal søge rimeligt arbejde og skal så vidt muligt søge arbejde med fuld sædvanlig arbejdstid, samt arbejde, der udbydes hele året. Reglen skal sikre, at en person ikke indretter sig på fx at arbejde på deltid med en lille lønindtægt, eller på kun at have sæsonarbejde. Se endvidere vejledningen til § 8, stk. 1.

Sæsonarbejde kan fx være arbejde ved forlystelsesetablissemeter, arbejde på campingpladser og fritidsundervisning. Kendetegnende for sæsonarbejde er, at det er arbejde, der er betinget af årstiderne, eller arbejde, hvor en eller flere arbejdsfri perioder uden løn i ansættelsesforholdet typisk vil være forudsigelige. Der er ikke tale om sæsonarbejde, hvis personen er beskæftiget med arbejdet hele året.

En person skal søge arbejde på den måde, der er sædvanlig inden for det pågældende område.

Hvis det er sædvanligt inden for et område, at en person søger skriftligt, personligt eller telefonisk, skal den pågældende gøre dette. Henvendelse til et bureau, en faglig organisation, annoncering og uopfordret jobsøgning kan også udgøre en del af arbejdssøgningen, hvis dette er sædvanligt inden for området. En person skal herudover gøre brug af Jobnet, bl.a. ved søgning på de jobs, der er opslået i Jobnet, og ved henvendelse til de arbejdsgivere, som har meldt tilbage på personens cv.

En person må ikke holde op med at søge arbejde, fordi personen fx skal begynde uddannelse, overtage arbejde, påbegynde selvstændig virksomhed, aftjene værnepligt m.v.

Personen skal efter krav fra jobcenteret eller anden aktør søge konkrete job.

§ 12. En person skal deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven, medmindre personen i medfør af § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 16, stk. 4, ikke er forpligtet til at tage imod tilbud eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. For ansøgere om integrationsydelse eller uddannelseshjælp, der er uddannelsesparate, og som ikke har en ungdomsuddannelse, er det en betingelse, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest. For ansøgere om integrationsydelse eller kontanthjælp, der ikke har en ungdomsuddannelse, er det en betingelse, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, hvis jobcenteret vurderer, at der er behov for det, medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven. En person, der modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparat, skal for at udnytte sine uddannelsesmuligheder endvidere medvirke ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelses-

indsats. Tilsvarende gælder for personer, der modtager integrationsydelse som led i et integrationsprogram og har fået tilbud om aktiviteter pålagt efter integrationslovens § 16 a.

Stk. 2. En person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat, og som deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, skal kunne overtage arbejde, jf. §§ 7-9, og søge arbejde, jf. § 11, medmindre jobcenteret udtrykkeligt har fraveget kravet efter de regler, der følger af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. En person, som deltager i tilbud m.v. efter integrationsloven, og som modtager integrationsydelse som led i et integrationsprogram, skal kunne overtage arbejde, jf. §§ 7-9, og søge arbejde, jf. § 11.

En person skal deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Dette gælder dog ikke, hvis personen i medfør af § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, i integrationsloven (mindre intensiv indsats - fritagelse fra pligt til personligt fremmøde til samtaler og fra pligt til tilbud) ikke er forpligtet til at tage imod tilbud eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. En person, der opfylder betingelserne i § 21 f, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, i integrationsloven om mindre intensiv indsats, har således ikke pligt til at deltage i et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et beskæftigelsesrettet tilbud efter integrationslovens § 16, stk. 4, 1. pkt., så længe de er omfattet af den mindre intensive indsats. Personer, der er omfattet af mindre intensiv indsats, og som ønsker det, har dog ret til at få tilbud efter reglerne om ret og pligt i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er personen, som skal dokumentere at være omfattet af en årsag, som kan begrunde en mindre intensiv indsats. Jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at personen fortsat skal være omfattet af den almindelige indsats, fx fordi jobcenteret vurderer, at personen skal fortsætte i det igangsatte tilbud.

Integrationsydelsesmodtagere under 30 år eller uddannelseshjælpsmodtagere, der ikke har en ungdomsuddannelse, skal deltage i en læse-, skrive- og regnetest.

Integrationsydelsesmodtagere fyldt 30 år eller kontanthjælpsmodtagere, som ikke har en ungdomsuddannelse, skal også deltage i en læse-, skrive- og regnetest, hvis jobcenteret vurderer, at der er behov for dette.

Baggrunden er, at læse-, skrive- og regnevanskeligheder ikke må være en barriere for job og uddannelse. Testen skal afklare, om personen har behov for læse-, skrive- og/eller regnekurser for at forbedre muligheden for at tage en uddannelse på ordinære vilkår eller komme i job.

En integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager skal for at udnytte sine uddannelsesmuligheder endvidere medvirke ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (uddannelsespålæg). Tilsvarende gælder for integrationsydelsesmodtagere, som har fået tilbud om aktiviteter pålagt efter integrationslovens § 16 a.

Efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen pålægge en integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som det er relevant for den pågældende at søge ind på, hvis kommunen vurderer, at den pågældende på kortere eller længere sig er i stand til at gennemføre uddannelsen på almindelige vilkår. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn el.lign.

Jobcenteret kan iværksætte aktiviteter og tilbud efter kapitel 9 b-12 for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser.

Kommunen skal endvidere - ud fra en vurdering af personens forudsætninger – inden for en nærmere fastsat frist pålægge personen at søge om optagelse på en eller flere af de foreslåede uddannelser.

Hvis personen optages på uddannelsen, er den pågældende forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Hvis en integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager ikke samarbejder om at søge ind på eller påbegynde en uddannelse efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 16 a, og der ikke er en rimelig grund hertil, ophører hjælpen efter § 41 i lov om aktiv socialpolitik. Hjælpen skal standses, så længe muligheden for at søge ind på eller begynde uddannelsen består.

Hvis personen opgiver uddannelsen uden rimelig grund, kan der ikke ydes hjælp, så længe den pågældende fortsat har mulighed for at genoptage uddannelsen og få udbetalt SU, elevløn eller lignende. Hvis personen opgiver eller ophører i uddannelsen uden rimelig grund, eller uddannelsesstedet træffer beslutning om, at personen fx på grund af stort fravær er ophørt med uddannelsen, og der ikke længere er mulighed for at genoptage uddannelsen, skal kommunen i forbindelse med personens henvendelse til kommunen og anmodning om integrationsydelse eller uddannelseshjælp nedsætte hjælpen efter § 39, stk. 1, nr. 6, i lov om aktiv socialpolitik.

Der er som udgangspunkt ingen begrænsning på, hvor ofte jobcenteret kan give en integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager et uddannelsespålæg.

En person, der modtager uddannelseshjælp som åbenlyst uddannelsesparat, eller en person, som modtager kontanthjælp som jobparat, og som deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal som hovedregel under deltagelsen i tilbud kunne overtage arbejde, jf. §§ 7-9, og søge arbejde, jf. § 11, medmindre jobcenteret udtrykkeligt har fraveget kravet efter de regler, der følger af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen kan således efter ansøgning i særlige tilfælde udtrykkeligt fravige kravet om, at personen skal være aktivt jobsøgende samt om, at personen skal stå til rådighed for arbejde, som personen er henvist til, hvis kommunen skønner, at tilbuddet medvirker til, at personen kan opnå fast beskæftigelse, herunder når personen deltager i et særligt målrettet uddannelsesforløb, jf. § 47, stk. 2, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dette kan fx være tilfældet, når personen har en klar aftale om et konkret, ordinært job, hvor gennemførelse af en forudgående uddannelse, et tilbud om virksomhedspraktik eller en ansættelse med løntilskud er en afgørende forudsætning for ansættelsen.

Såfremt personen af kommunen er blevet fritaget fra at skulle stå til rådighed for arbejde, som personen er henvist til, i en periode, jf. § 47, stk. 2, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, fritager det samtidig personen fra mindst hver 7. dag at skulle bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende. Pligten til at bekræfte tilmeldingen genindtræder senest 7 dage efter det periodiske forholds ophør, jf. reglerne herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dette gælder dog ikke integrationsydelsesmodtagere omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven.

Det følger af § 12, stk. 3, at en person, som deltager i tilbud m.v. efter integrationsloven, og som modtager integrationsydelse som led i et integrationsprogram, skal kunne overtage arbejde, jf. §§ 7-9, og søge arbejde, jf. § 11. Der er ikke fastsat regler om, at kravet kan fraviges for denne gruppe.

I situationer, hvor personen er ansat i et løntilskudsjob, hvor der gælder et overenskomstmæssigt opsigelsesvarsel, må personens pligt til at være arbejdssøgende og kunne tiltræde andet arbejde ses i lyset af den pågældendes pligt til at give varsel ved overgang til andet, ordinært arbejde. Dvs. pligten til at kunne tiltræde arbejde med dags varsel må vige for pligten til at give opsigelsesvarsel, medmindre arbejdsgiveren accepterer, at den pågældende fratræder uden varsel eller eventuelt med kortere varsel. Dette udeluk-

ker dog ikke, at personen skal være aktivt arbejdssøgende og eventuelt kan henvises til andet, ordinært arbejde, blot må dette ske med respekt af opsigelsesvarslet.

§ 13. En person kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet, selv om personen har borgerligt ombud eller andet erhverv i det offentlige interesse, som begrænser muligheden for at overtage arbejde.

En person kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet, selv om personen har borgerligt ombud eller andet erhverv i det offentlige interesse, som begrænser muligheden for at overtage arbejde.

Borgerligt ombud omfatter bl.a. hverv som kommunalbestyrelsesmedlem, domsmand, nævning og tilforordnet ved valg. Andet hverv i det offentlige interesse omfatter bl.a. hverv som offentlig vurderingsmand, det offentlige repræsentant i institutioner, ankemyndigheder m.v. og hverv som frivillig brandmand.

Hverv, som kan sidestilles med fritidsaktiviteter, som fx medlem af hjemmeværnet, er ikke omfattet.

Der stilles ikke krav om frigørelsesattest for personer, der har hverv, der er omfattet af bestemmelsen.

Eventuelle indtægter trækkes fra i hjælpen efter reglerne i §§ 30-33 i lov om aktiv socialpolitik.

Kapitel 3

Supplerende hjælp og frigørelsesattest m.v.

§ 14. En person, der er uddannelsesparat, og som arbejder på nedsat tid, kan kun få supplerende integrationsydelse eller uddannelseshjælp, hvis den pågældende kan påbegynde uddannelse på ordinære vilkår eller en indsats rettet mod uddannelse på ordinære vilkår. En person, der er jobparat, og som arbejder på nedsat tid, kan kun få supplerende integrationsydelse eller kontanthjælp, hvis den pågældende kan overtage arbejde, jf. §§ 7-9, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 2. Hvis personen har et opsigelsesvarsel, skal arbejdsgiveren erklære at ville se bort fra opsigelsesvarslet, hvis personen skulle få tilbudt andet arbejde, som bevirker, at den pågældende i højere grad eller helt bliver selvforsørgende, medmindre den nedsatte arbejdstid til enhver tid kan placeres, så arbejdstiden ikke er til hinder for overtagelse af andet arbejde.

Stk. 3. Arbejdsgiverens erklæring, jf. stk. 2, skal fremgå af en frigørelsesattest eller af en ansættelseskontrakt.

Stk. 4. Personen kan få supplerende hjælp fra ansættelsesforholdets første dag, når arbejdsgiverens erklæring er modtaget i kommunen i underskrevet stand senest 5 uger efter, at ansættelsesforholdet er begyndt, eller efter at personen skal have en frigørelsesattest for at kunne få supplerende hjælp. De 5 uger regnes fra og med den dag, arbejdsgiveren har krav på et opsigelsesvarsel. Hvis kommunen modtager arbejdsgiverens erklæring efter udløbet af 5-ugers-fristen, kan personen tidligst få supplerende hjælp fra den dag, kommunen modtog erklæringen.

Stk. 5. Hvis en ægtefælle har deltidsarbejde, hvor den månedlige indtægt svarer til eller er højere end det beløb, den pågældende ville kunne få i hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik, skal ægtefællen ikke have frigørelsesattest.

Stk. 6. Kommunen kan i ganske særlige tilfælde efter en konkret vurdering udbetale hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik i op til 6 måneder, uden at der foreligger en frigørelsesattest.

Har en uddannelsesparat modtager af integrationsydelse eller uddannelseshjælp eller jobparat modtager af integrationsydelse eller kontanthjælp arbejde på nedsat tid, kan personen få supplerende hjælp, forudsat

at den pågældende kan påbegynde en uddannelse på ordinære vilkår eller en indsats rettet mod uddannelse på ordinære vilkår eller kan overtage arbejde, herunder står til rådighed for uddannelse eller andet arbejde, der kan medføre, at den pågældende i højere grad bliver selvforsørgende. Har en evt. ægtefælle arbejde på nedsat tid, kan der beregnes supplerende hjælp til parret, forudsat at begge personer i parret står til rådighed for uddannelse på ordinære vilkår eller arbejde på fuld tid.

Tilsvarende gælder for personer, der er omfattet af en arbejdsfordelingsordning i en virksomhed. I de perioder, hvor personen er ledig i arbejdsfordelingsordningen, kan der udbetales supplerende integrationsydelse eller kontanthjælp til personen og den eventuelle ægtefælle, forudsat at den pågældende og den eventuelle ægtefælle i disse perioder står til rådighed for andet arbejde.

Hvis personen har et opsigelsesvarsel, skal arbejdsgiveren erklære at ville se bort fra opsigelsesvarslet, hvis personen skulle få tilbudt andet arbejde, som bevirker, at den pågældende i højere grad eller helt bliver selvforsørgende, medmindre den nedsatte arbejdstid til enhver tid kan placeres, så arbejdstiden ikke er til hinder for overtagelse af andet arbejde. Arbejdsgiverens erklæring skal fremgå af en frigørelsesattest eller en ansættelseskontrakt.

En person eller dennes ægtefælle, som har arbejde på nedsat tid med et opsigelsesvarsel over for arbejdsgiveren, vil være retligt forhindret i med dags varsel at overtage andet arbejde på fuld tid. For at kunne opfylde sin rådighedsforpligtelse skal personen eller ægtefællen derfor have en frigørelsesattest, medmindre arbejdstiden til enhver tid kan placeres, så den pågældende kan overtage andet arbejde. Der er dog visse tilfælde, hvor der ikke stilles krav om frigørelsesattest, se nedenfor om § 14, stk. 5 og 6.

En person eller dennes ægtefælle, som har arbejde på nedsat tid uden et opsigelsesvarsel over for arbejdsgiveren, skal ikke have en frigørelsesattest.

Kommunen skal derfor undersøge, om personen og en evt. ægtefælle er omfattet af et opsigelsesvarsel og i givet fald fra hvornår. Det, der regulerer, om en person er omfattet af et opsigelsesvarsel, vil oftest være et ansættelsesbrev, en overenskomst eller funktionærloven.

Hvis personen har mere end ét arbejde på mindre end fuld tid, skal hvert ansættelsesforhold undersøges.

Eksempel:

En person er ansat 10 timer om ugen i ordinært arbejde inden for sædvanlig arbejdstid og får supplerende kontanthjælp. Personen har et opsigelsesvarsel over for sin arbejdsgiver på 1 måned ved udgangen af en måned. Hvis personen den 10. i en måned henvises til andet arbejde, som vil bevirke, at den pågældende i højere grad bliver selvforsørgende, til påbegyndelse den 15. i måneden, vil den pågældende ikke kunne overtage arbejdet, da personen er retligt forhindret heri, indtil personen er fratrukket i overensstemmelse med opsigelsesvarslet.

For at stå til rådighed skal personen derfor have en erklæring fra sin arbejdsgiver om, at personen vil være frigjort fra sit opsigelsesvarsel, hvis den pågældende skulle få tilbudt arbejde, som vil bevirke, at den pågældende i højere grad eller helt bliver selvforsørgende.

En erklæring om at ville se bort fra et opsigelsesvarsel skal fremgå af en frigørelsesattest, eller frigørelsesmuligheden skal fremgå af ansættelseskontrakten. Dette er fx tilfældet, hvis der i kontrakten står, at personen ikke har et opsigelsesvarsel i ansættelsen, eller at varslet vil blive fraveget. Frigørelsesmuligheden vil også fremgå af ansættelseskontrakten, hvis der i kontrakten står, at personen i ansættelsen er omfattet af en overenskomst, og det af overenskomsten fremgår, at der ikke er et opsigelsesvarsel.

Hvis en person selv tilrettelægger sit arbejde og til enhver tid frit kan placere arbejdstiden, så arbejdet ikke er til hinder for overtagelse af andet arbejde, vil den pågældende ikke skulle have en frigørelsesat-

test. Dokumentation herfor kan være en erklæring fra arbejdsgiveren, fx i en frigørelsesattest eller en ansættelseskontrakt.

Sædvanligvis har arbejdsgiveren krav på et opsigelsesvarsel fra ansættelsesforholdets 1. dag.

Ansættelsesforholdet anses for påbegyndt fra og med ansættelsesdatoen i ansættelseskontrakten, uanset at personen først begynder i arbejdet på en senere dag. Dette kan fx være tilfældet for en lærer, der ansættes pr. 1. august, men hvor undervisningen på skolen først begynder nogle dage senere.

Personen kan få supplerende hjælp fra ansættelsesforholdets første dag, når arbejdsgiverens erklæring er modtaget i kommunen i underskrevet stand senest 5 uger efter, at ansættelsesforholdet er begyndt, eller efter at personen skal have en frigørelsesattest for at kunne få supplerende hjælp.

5-ugers-fristen i § 14, stk. 4, regnes fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren har krav på et opsigelsesvarsel, og personen derfor skal have en frigørelsesattest for at kunne få supplerende hjælp. Hvis der fx er prøvetid uden et opsigelsesvarsel, har arbejdsgiveren først krav på et opsigelsesvarsel efter udløbet af den aftalte prøvetid. 5-ugers-fristen regnes her fra udløbet af prøvetiden. Kommunen skal derfor undersøge, om der er prøvetid, og hvilken betydning prøvetiden har for opsigelsesvarslet.

5-ugers-fristen anses for overholdt, hvis arbejdsgiveren skriftligt, fx i stillingsopslaget m.v., har erklæret, at der vil blive udstedt en frigørelsesattest, og at denne snarest muligt vil blive sendt til kommunen. Det er dog en betingelse, at kommunen har modtaget stillingsopslaget m.v. inden for 5-ugers-fristen.

Hvis kommunen modtager arbejdsgiverens erklæring efter udløbet af 5-ugers-fristen, kan personen tidligst få supplerende hjælp fra den dag, kommunen modtog erklæringen. Hvis personen er gift, standses hjælpen til begge ægtefæller, indtil der foreligger en frigørelsesattest, jf. det almindelige princip om ægtefælleafhængighed i lov om aktiv socialpolitik.

Undtagelser fra kravet om frigørelsesattest

Ifølge § 14, stk. 5 og 6, stilles der ikke krav om frigørelsesattest

- hvis en deltidsarbejdende ægtefælles indtægt svarer til eller er højere end det beløb, den pågældende ville kunne få i hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik (§ 14, stk. 5) eller
- når kommunen i ganske særlige tilfælde efter en konkret vurdering ser bort fra kravet om frigørelsesattest i op til 6 måneder (§ 14, stk. 6).

Bestemmelsen i § 14, stk. 5, er indsat for at undgå, at en deltidsansat ægtefælle, hvis indtægt er lig med eller større end den hjælp, den pågældende ville kunne få, tvinges til at sige sit arbejde op, for at ægtefællerne kan få hjælp ved den anden ægtefælles ledighed.

I relation til § 14, stk. 5, er hjælpen efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik det beløb, som personen kan få efter §§ 22 - 25 i lov om aktiv socialpolitik, hvis ægtefællen eller ægteparret ikke havde været omfattet af §§ 35 - 41 (fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen som sanktion).

Den månedlige indtægt i § 14, stk. 5, er bruttoindtægten, det vil sige det beløb, som den pågældende tjener før skat, men efter at indtægten er reduceret med udgiften til arbejdsmarkedsbidrag og eventuelt ATP-bidrag.

Bestemmelsen i § 14, stk. 6, omfatter både ansøgeren selv og dennes ægtefælle. Kommunen skal i afgørelsen i hvert enkelt tilfælde udøve et konkret skøn. Inden udløbet af de 6 måneder skal ægtefællerne orienteres om, at § 14, stk. 1-4, igen finder anvendelse, herunder at der gælder en 5-ugers-frist for fremskaffelse af frigørelsesattest.

Eksempler:

Den ene ægtefælle har arbejdet på nedsat tid i længere tid, og den anden ægtefælle har arbejdet på fuld tid. Ægtefællerne har ikke modtaget hjælp til forsørgelse. Den fuldtidsarbejdende ægtefælle bliver ledig. Kommunen finder, at der er stor sandsynlighed for, at den ledige ægtefælle hurtigt vil komme i beskæftigelse igen, og træffer afgørelse om at udbetale hjælp i op til 6 måneder uden, at den deltidsarbejdende ægtefælle skal have frigørelsesattest.

Den ene ægtefælle har arbejdet på deltid i længere tid og den anden ægtefælle på fuld tid. Den fuldtidsarbejdende ægtefælle bliver sat ned i arbejdstid som følge af manglende ordretilgang i virksomheden. Kommunen finder, at der er stor sandsynlighed for, at ordretilgangen i virksomheden snart vil stige, og at ægtefællen vil komme på fuld tid igen. Kommunen træffer derfor afgørelse om at udbetale hjælp i op til 6 måneder uden frigørelsesattest for begge ægtefæller.

En deltidsansat ægtefælle har været ansat mange år hos den samme arbejdsgiver. Den deltidsansattes ægtefælle bliver ledig. Den deltidsansatte kan ikke fremskaffe frigørelsesattest inden for 5-ugers-fristen i § 14, stk. 4, men kommunen finder, at der er stor sandsynlighed for, at den pågældende alligevel inden for 6 måneder kan fremskaffe frigørelsesattest. Kommunen træffer afgørelse om at udbetale hjælp i op til 6 måneder uden frigørelsesattest.

Begge ægtefæller er ledige. Den ene ægtefælle får deltidsarbejde, men fremskaffer ikke frigørelsesattest inden udløbet af 5-ugers-fristen i § 14, stk. 4. Kommunen vurderer, at der er stor sandsynlighed for, at den deltidsarbejdende ægtefælle inden for kortere tid opnår en indtægt, der svarer til eller er højere end den hjælp, den pågældende ville kunne få. Kommunen træffer afgørelse om at udbetale hjælp i op til 6 måneder uden frigørelsesattest.

Den ene ægtefælle har arbejdet på nedsat tid i længere tid, og den anden ægtefælle har arbejdet på fuld tid. Ægtefællerne har ikke modtaget hjælp til forsørgelse. Den fuldtidsarbejdende ægtefælle bliver ledig. Kommunen finder, at det er usandsynligt, at den ledige ægtefælle hurtigt kommer i arbejde igen. Kommunen vurderer også, at det er usandsynligt, at den deltidsarbejdende ægtefælle kan få yderligere arbejde hos sin aktuelle arbejdsgiver. Til gengæld vurderes det, at den deltidsarbejdende ægtefælle vil have gode muligheder for hurtigt at få anden beskæftigelse hos en anden arbejdsgiver, hvor indtægten vil være så høj, at det vil bringe parret ud af offentlig forsørgelse. Kommunen træffer afgørelse om, at den deltidsarbejdende skal fremskaffe frigørelsesattest inden 5 uger, jf. § 14, stk. 4.

Hvis en person afviser et arbejde, hvor der er stillet henholdsvis ikke stillet krav om en frigørelsesattest, henvises til vejledningen til § 15, stk. 1, nr. 1, samt til vejledningens afsnit 3 om sanktioner.

Det er en forudsætning for at nedsætte hjælpen, at der træffes afgørelse efter sanktionsreglerne. Hjælpen kan således ikke nedsættes eller standses på baggrund af § 13, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, der vedrører udnyttelse af uddannelses- og arbejdsmulighederne (rådighedspligten), jf. Ankestyrelsens principafgørelse A-16-07.

Kapitel 4

Fritagelse for rådighedsforpligtelsen

§ 15. En person skal ikke stå til rådighed for en uddannelse, et arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder medvirke ved en læse-, skrive- og regnetest, jf. § 12, stk. 1, 2. pkt., eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16 a i integrationsloven, hvis

- 1) tilbuddet ikke kan anses for rimeligt på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold,
- 2) den pågældende ikke kan deltage i uddannelse eller arbejde på grund af sygdom, eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes,
- 3) afstanden mellem bopæl og uddannelses- eller arbejdssted medfører en urimelig belastning af den pågældende på grund af transportvanskeligheder eller den tid, der går til transport, jf. § 9,
- 4) den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption,
- 5) den pågældende er nødt til at passe sine børn, og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed,
- 6) den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 7) den pågældende holder ferie efter § 13, stk. 11 og 12, i lov om aktiv socialpolitik,
- 8) den pågældende aftjener værnepligt,
- 9) arbejdet er omfattet af en overenskomstmessig konflikt,
- 10) arbejdet omfatter udvikling og fremstilling af krigsmateriel, eller
- 11) den pågældende er fritaget fra rådighedsforpligtelsen som følge af, at pågældende er omfattet af en mindre intensiv indsats, jf. § 21 f, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, i integrationsloven.

Stk. 2. En person, der er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter stk. 1, nr. 2, 4 og 6-9, er fritaget, så længe fritagelsesgrunden varer. Er fritagelsesgrunden efter stk. 1 alene knyttet til det konkrete afgivne tilbud, skal personen fortsat være til rådighed for et andet tilbud.

Bestemmelsen, der svarer til § 13, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik, opregner de forhold, der kan bewirke, at en uddannelsesparat integrationsydelsesmodtager, som ikke er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, en jobparat integrationsydelsesmodtager, eller en uddannelsesparat eller jobparat uddannelseshjælpsmodtager eller kontanthjælpsmodtager eller dennes ægtefælle, ikke er forpligtet til at være til rådighed for uddannelse, arbejde eller et tilbud m.v. Opregningen af de såkaldte »rimelige grunde« er udtømmende i forhold til denne målgruppe.

En person, der opfylder betingelserne i § 21 f, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, i integrationsloven om mindre intensiv indsats (fritagelse fra pligt til personligt fremmøde til samtaler og fra pligt til tilbud), har ikke pligt til at tage imod et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et beskæftigelsesrettet tilbud efter integrationslovens § 16, stk. 4, 1. pkt., så længe de er omfattet af den mindre intensive indsats. Personer, som ønsker det, har dog ret til at få tilbud efter reglerne om ret

og pligt i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Personer, der er omfattet af reglerne for mindre intensiv indsats, er fortsat omfattet af pligten til aktivt at udnytte deres arbejdsmuligheder efter lov om aktiv socialpolitik. Dette indebærer bl.a., at de fortsat er omfattet af pligten til at søge job. De skal dog kun søge job, som er relevante for dem at søge, mens de er omfattet af den mindre intensive indsats fx korte vikar- og afløserjob. Det er således alene pligten til at møde op til samtaler og deltage i tilbud, som personer, der er omfattet af den mindre intensive indsats, er undtaget fra.

Det er personen, som skal dokumentere at være omfattet af en årsag, som kan begrunde en mindre intensiv indsats. Jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at personen fortsat skal være omfattet af den almindelige indsats, fx fordi jobcenteret vurderer, at personen skal fortsætte i det igangsatte tilbud.

Bemærkninger til de enkelte rimelige grunde:

Til § 15, stk. 1, nr. 1

En person skal ifølge § 15, stk. 1, nr. 1, ikke stå til rådighed for uddannelse, arbejde m.v., hvis tilbuddet ikke kan anses for rimeligt på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold.

Det er kommunen, der vurderer og træffer afgørelse om, hvorvidt et tilbud om arbejde er rimeligt. Vurderingen sker bl.a. ud fra, hvad personen skønnes at kunne klare. Der henvises til bemærkningerne til § 8.

En person, der er fritaget for at tage imod et konkret tilbud om arbejde, fordi tilbuddet ikke er rimeligt, er ikke i øvrigt fritaget for at stå til rådighed efter bekendtgørelsen, jf. stk. 2. Personen skal således fortsat være tilmeldt som arbejdssøgende i jobcenteret, bekræfte sin tilmelding, være aktivt arbejdssøgende m.v. samt være parat til at tage imod et andet – rimeligt – tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

I forlængelse af reglerne om frigørelsesattest kan et tilbud om arbejde på nedsat tid, hvor arbejdsgiveren ikke vil give personen en frigørelsesattest, være et ikke-rimeligt tilbud. Dette gælder dog ikke i de tilfælde, hvor kommunen i en periode på op til 6 måneder ser bort fra kravet om frigørelsesattest, eller hvis frigørelsesattest ikke er nødvendig, fordi indtægten ved deltidsarbejdet svarer til eller er højere end det beløb, den pågældende ville kunne få i hjælp efter § 11, i lov om aktiv socialpolitik, jf. vejledningen til § 14.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt et tilbud skal indgå i en ”Min Plan» eller i en integrationskontrakt, henvises til vejledningens afsnit 3 om sanktioner.

Til § 15, stk. 1, nr. 2

En person skal ifølge § 15, stk. 1, nr. 2, ikke stå til rådighed for uddannelse, arbejde m.v., hvis den pågældende ikke kan deltage i uddannelse eller arbejde på grund af sygdom, eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes.

Det er kommunen, der træffer afgørelse om personens ret til hjælp, herunder om en person er fritaget for sin rådighedsforpligtelse på grund af sygdom. Kommunen kan forlange dokumentation for sygdommen.

Ankestyrelsen har i principafgørelse A-52-02 fundet, at kommunen var berettiget til at standse udbetalingen af kontanthjælp for en periode, hvor en modtager af hjælp ikke kom med lægelig dokumentation for, at pågældende på grund af sygdom ikke kunne følge tilbuddet. Så længe personen ikke fremkom med lægelig dokumentation, opfyldte den pågældende ikke sin rådighedsforpligtelse.

Det forhold, at en persons egen læge anser den pågældende for at være for syg til at arbejde, afskærer ikke kommunen fra gennem indhentelse af yderligere lægelige oplysninger, eventuelt gennem speciallægeundersøgelse, at tilsidesætte egen læges vurdering af personens helbredstilstand, jf. Ankestyrelsens principafgørelse A-18-99.

Til § 15, stk. 1, nr. 3

En person skal ifølge § 15, stk. 1, nr. 3, ikke stå til rådighed for uddannelse, arbejde m.v., hvis afstanden mellem bopæl og uddannelses- eller arbejdssted medfører en urimelig belastning af den pågældende på grund af transportvanskeligheder eller den tid, der går til transport, jf. § 9.

Der henvises til vejledningen til § 9 om daglig transporttid.

Til § 15, stk. 1, nr. 4

En person skal ifølge § 15, stk. 1, nr. 4, ikke stå til rådighed for uddannelse, arbejde m.v., hvis den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption i det omfang, der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption.

Disse bestemmelser indebærer bl.a., at kvinden har ret til fravær fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 4 uger til fødslen og de første 14 uger efter fødslen. Faderen har ret til fravær i 2 sammenhængende uger efter fødslen. Forældrene har herefter tilsammen ret til dagpenge i 32 uger. Hvis barnet er indlagt på sygehus, kan fraværperioden forlænges.

Ankestyrelsen har i principafgørelse A-38-06 fundet, at der ikke var ret til kontanthjælp under forlænget barselsorlov udover 46 uger; idet den pågældende ved at have indgået aftale med arbejdsgiveren om forlænget barselsorlov havde fraskrevet sig muligheden for at arbejde og klart havde tilkendegivet, at hun ikke agtede at stå til rådighed.

Til § 15, stk. 1, nr. 5

En person skal ifølge § 15, stk. 1, nr. 5, ikke stå til rådighed, hvis den pågældende er nødt til at passe sine børn, og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed.

Bestemmelsen omfatter fx den situation, at kommunen ikke kan anvisе daginstitutionsplads, men også den situation, at barnet er sygt. Det forudsættes i alle tilfælde, at personen har forsøgt at skaffe pasningsmulighed til barnet. Det er således en forudsætning for fradrag, at kommunen har konstateret, at personen havde anden pasningsmulighed. Kommunen skal vejlede personen om, at vedkommende har pligt til at forsøge at skaffe en anden pasningsmulighed.

Bestemmelsen indebærer ikke, at en person automatisk har ret til »barns første sygedag«. Det må bero på en konkret vurdering.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse A-27-08, at en kontanthjælpsmodtager, der udeblev fra sit aktive-tilbud, havde en rimelig grund til udeblivelsen, idet hendes barn havde influenza, og hun ikke havde pasningsmulighed for barnet under sygdommen. Kommunen kunne derfor ikke foretage fradrag i hendes kontanthjælp for de tre dage, hun udeblev fra arbejdet for at passe sit syge barn. I det konkrete tilfælde orienterede kontanthjælpsmodtageren arbejdsgiveren om sygdom.

Til § 15, stk. 1, nr. 6

En person skal ifølge § 15, stk. 1, nr. 6, ikke stå til rådighed, hvis den pågældende modtager støtte efter § 42 til pasning af handicappet barn eller efter § 119 til pasning af døende nærtstående i lov om social service eller dagpenge ved pasning af alvorligt sygt barn efter § 26 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Til § 15, stk. 1, nr. 7

En person skal ifølge § 15, stk. 1, nr. 7, ikke stå til rådighed i den periode, hvor personen holder ferie efter § 13, stk. 11 og 12, i lov om aktiv socialpolitik.

Ifølge § 13, stk. 11, i lov om aktiv socialpolitik har en person, der har modtaget uddannelses- eller kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder, ret til op til 4 ugers ferie, hvor personen kan modtage uddannelses- eller kontanthjælp. En ferieperiode må højst vare 2 uger. Ferien skal afholdes inden for de 12 følgende måneder. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, mens ferien afholdes. Har personen optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes først. Ferien kan afholdes i udlandet, jf. § 5, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, og Ankestyrelsens principafgørelse 12-16.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 12, lov om aktiv socialpolitik er det en betingelse for at holde ferie, at den enkelte har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved aftalens indgåelse skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder familiens afholdelse af ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker beskæftigelsesindsatsen for personen. Her kan der være tale om aktiviteter, der allerede er iværksat for personen, og planlagte aktiviteter. Kan den pågældende og kommunen ikke blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse herom. Kommunens afgørelse kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Reglerne i § 13, stk. 11 og 12, i lov om aktiv socialpolitik om ret til ferie gælder ikke for modtagere af integrationsydelse.

Kapitel 5

Rådighedsvurdering

§ 16. Jobcenteret skal undersøge og vurdere en persons rådighed, hvis der opstår tvivl om rådigheden, herunder hvis der er tvivl om, hvorvidt personen kan overtage arbejde, jf. §§ 7-9, er arbejdssøgende, jf. § 11, eller udnytter sine uddannelsesmuligheder, jf. § 3. Jobcenteret skal konkret vurdere, om en person med sin adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v.

Stk. 2. Jobcenteret skal vurdere, om en person fortsat opfylder betingelserne om at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, hvis personen gentagne gange melder sig syg, når personen er givet et tilbud m.v. Rådighedsvurderingen skal foretages, hvis en person har sygemeldt sig mindst 2 gange inden for en kortere periode eller flere end 2 gange inden for en længere periode. Ved en kortere periode forstås en periode på 2 til 4 måneder, og ved en længere periode forstås en periode på op til 12 måneder. Jobcenteret skal dog ikke foretage en rådighedsvurdering, hvis det ikke vurderes relevant.

Jobcenteret skal undersøge og vurdere en persons rådighed, hvis der opstår tvivl om rådigheden, herunder hvis der er tvivl om, hvorvidt personen kan overtage arbejde, jf. §§ 7-9, er arbejdssøgende, jf. § 11, eller udnytter sine uddannelsesmuligheder, jf. § 3.

Jobcenteret skal i den forbindelse konkret vurdere, om en person med sin adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v.

Tvivel om rådighed kan fx opstå på baggrund af oplysninger fra anden aktør eller personen selv.

Ankestyrelsen har i principafgørelse A-38-05 fundet, at der ikke var tilstrækkelig hjemmel i dagældende lovs § 13, stk. 2, og dagældende bekendtgørelses § 16, stk. 2, til at træffe afgørelse om en persons kon-tanthjælp som følge af udeblivelse fra en formidlingssamtale eller som følge af konkret samlet rådigheds-vurdering. Ankestyrelsens fandt, at ophør af hjælpen skulle vurderes efter lovens § 41. Ankestyrelsens lag-de vægt på lovens ordlyd og systematikken i loven, hvorefter den lediges pligter i forhold til at stå til rå-dighed for arbejdsmarkedet er fastsat i lovens § 13, mens sanktionerne for så vidt angår nedsættelse af hjælpen og ophør af hjælpen er fastsat i dagældende §§ 38a - 41.

Jobcenteret skal oplyse og behandle sagen i overensstemmelse med reglerne herom i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område samt generelle forvaltningsretlige regler m.v. Der henvises til vejledningens bilag 1 om sagsbehandlingsregler.

Der vil altid opstå tvivel om en persons rådighed, hvis personen udebliver fra eller afviser et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder be-skæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæf-tigelsesindsats. I disse situationer skal jobcenteret undersøge sagen nærmere og tage stilling til, hvilke konsekvenser det passerede skal have for den pågældendes ydelse, jf. vejledningens afsnit 3 om sanktio-ner.

Tvivel om rådighed kan også opstå ved en persons gentagne sygemeldinger i forbindelse med fx tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud m.v. i medfør af integrationspro-grammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

I bestemmelsens stk. 2 er fastsat, at kommunen systematisk skal vurdere, om en uddannelsesparat eller jobparat modtager af hjælp opfylder sin rådighedsforpligtelse, hvis den pågældende i forbindelse med ak-tive tilbud gentagne gange melder sig syg.

Kommunen skal foretage en rådighedsvurdering, hvis en person har sygemeldt sig mindst 2 gange inden for en kortere periode eller flere end 2 gange inden for en længere periode. Ved en kortere periode forstås en periode på 2 til 4 måneder, og ved en længere periode forstås en periode på op til 12 måneder.

Kommunen skal dog ikke foretage en vurdering af personens rådighed, hvis det ikke vurderes at være relevant, fx hvis der er tale om forudsigelige smålidelser som influenza, eller hvis der tydeligvis er tale om langvarig, kronisk eller alvorlig sygdom. Det er op til kommunen at vurdere, hvornår der skal foreta-ges en rådighedsvurdering på baggrund af gentagne sygemeldinger. I den vurdering kan personens adfærd i øvrigt indgå.

Kommunen skal have fokus på, om modtageren af hjælp har særlige udfordringer i forhold til helbredet, og hvilke foranstaltninger, der kan iværksættes for at imødegå sådanne udfordringer. Dette kan ske ved indhentelse af en generel helbredserklæring fra en læge.

Rådighedsvurderingen skal være med til at sikre, at det ikke er manglende vilje til at tage imod et tilbud og forsøg på at unddrage sig disse, der begrundet sygemeldingerne. Der henvises i øvrigt til vejledningen til § 10 om jobcenterets vurdering af, om der er behov for en særlig indsats for at sikre, at en helt eller delvist sygemeldt person får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytningen til arbejdsmar-kedet.

Ved vurderingen af personens rådighed skal kommunen samtidig tage stilling til, om personen skal have en sanktion efter §§ 35-41 i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 19 i bekendtgørelsen.

Hvis der er begrundet tvivl om rådigheden, bør jobcenteret fremsætte et tilbud om arbejde, et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, og hvis de pågældende uden rimelig grund udebliver eller afviser tilbuddet, sanktioneres dette, jf. vejledningens afsnit 3 om sanktioner.

§ 17. Jobcenteret skal endvidere vurdere rådigheden for en person, der som jobparat ansøger om eller modtager integrationsydelse eller kontanthjælp, hvis personen

- 1) afslår et arbejde, som personen er henvist til,
- 2) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret eller hos anden aktør, et møde i rehabiliteringsteamet eller fra en rådighedsvurdering i jobcenteret,
- 3) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,
- 4) undlader at give meddelelse til jobcenteret, en arbejdsgiver eller anden aktør om sygdom i tilfælde, hvor den pågældende skal møde til et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, møde til et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,
- 5) undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret eller anden aktør i tilfælde, hvor personen er indkaldt til en jobsamtale som led i en sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning,
- 6) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
- 7) udebliver fra dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

For så vidt angår personer, der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparat, gælder det, at jobcenteret skal vurdere rådigheden, hvis personen:

1. afslår et arbejde, som personen er henvist til,
2. udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret eller hos anden aktør, et møde i rehabiliteringsteamet eller fra en rådighedsvurdering i jobcenteret,
3. udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,
4. undlader at give meddelelse til jobcenteret, en arbejdsgiver eller anden aktør om sygdom i tilfælde, hvor den pågældende skal møde til et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, møde til et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,
5. undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret eller anden aktør i tilfælde, hvor personen er indkaldt til en jobsamtale som led i en sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning,
6. afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
7. udebliver fra dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Jobcenterets pligt til i visse tilfælde, bl.a. ved afslag på arbejde, som integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtageren er henvist til, at vurdere, om en person fortsat opfylder betingelserne for at få hjælp, fremgår af § 13, stk. 2 og 14, i lov om aktiv socialpolitik.

Ved vurderingen af personens rådighed skal kommunen samtidig tage stilling til, om personen skal have en sanktion efter §§ 35-41 i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 19 i bekendtgørelsen.

§ 18. Jobcenteret skal endvidere vurdere rådigheden for en person, der som uddannelsesparat ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp, hvis personen

- 1) er vurderet til at være åbenlyst uddannelsesparat og afslår et arbejde, som personen er henvist til,
- 2) udebliver fra en individuel samtale i jobcenteret, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret,
- 3) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,
- 4) undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
- 5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor personen er indkaldt til en individuel samtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
- 6) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

For så vidt angår personer, der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp, gælder det, at jobcenteret skal vurdere rådigheden, hvis personen:

1. er vurderet til at være åbenlyst uddannelsesparat og afslår et arbejde, som personen er henvist til,
2. udebliver fra en individuel samtale i jobcenteret, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret,
3. udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,
4. undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
5. undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor personen er indkaldt til en individuel samtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
6. afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Jobcenterets pligt til i visse tilfælde at vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at få hjælp, fx hvis integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtageren udebliver fra samtaler, undlader at give meddelelse om sygdom, fremgår af § 13, stk. 3 og 13, i lov om aktiv socialpolitik.

Ved vurderingen af personens rådighed skal kommunen samtidig tage stilling til, om personen skal have en sanktion efter §§ 35-41 i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 19 i bekendtgørelsen.

§ 19. Ved vurderingen efter §§ 16-18 skal kommunen tage stilling til, om personen skal have en sanktion efter §§ 35-41 i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. Ved vurderingen skal kommunen endvidere sikre sig, at personen selv gør en indsats for at komme ud af sin ledighed ved bl.a. at udnytte sine uddannelsesmuligheder, at søge arbejde og deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Stk. 3. Ved vurderingen skal der samtidig foretages en vurdering af, om personen fortsat modtager hjælp som job- eller uddannelsesparat.

Vedrørende sanktionsreglerne henvises til vejledningens afsnit 3.

Ved vurderingen af personens rådighed efter §§ 16-18 skal kommunen tage stilling til, om personen skal have en sanktion efter §§ 35-41 i lov om aktiv socialpolitik.

Ved vurderingen efter bekendtgørelsens §§ 16-18 skal jobcenteret sikre sig, at personen selv gør en indsats for at komme ud af sin ledighed ved bl.a. at udnytte sine uddannelsesmuligheder, at søge arbejde og deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Jobcenteret skal således sikre sig, at en person selv gør en indsats for at komme ud af sin ledighed ved bl.a. at

- udnytte sine uddannelsesmuligheder ved at tage imod de tilbud, der gives som led i den uddannelsesrettede indsats og
- udnytte sine arbejdsmuligheder ved at søge arbejde, herunder
- gøre brug af Jobnet, bl.a. ved søgning på de job, der er opslået i Jobnet,
- overholde de aftaler om jobsøgning, der fremgår af jobnet og løbende registrere alle jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet
- rette henvendelse til de arbejdsgivere, som har meldt tilbage på personens cv,
- søge konkrete job efter krav fra jobcenteret samt
- tage imod tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet.

Vurderer jobcenteret, at en persons arbejdssøgning er for ringe, bør kommunen enten pålægge personen at søge konkrete job eller fremsætte et tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Hvis den pågældende undlader at søge de konkrete job eller udebliver eller afviser tilbud, kan dette medføre en sanktion. Jobcenteret kan endvidere indgå en aftale om jobsøgning, som den pågældende er forpligtet til at overholde, samt fastsætte en frist for, hvornår den pågældende skal have lagt sine jobsøgningsaktiviteter ind i jobloggen på Jobnet. Der henvises i øvrigt til vejledningens afsnit 3 om sanktioner.

Ved vurderingen efter bekendtgørelsens §§ 16-18 skal der samtidig foretages en vurdering af, om personen fortsat modtager hjælp som uddannelsesparat eller jobparat.

Vurderer jobcenteret, at personen er aktivitetsparat, skal jobcenteret sørge for, at personen bliver afmeldt som arbejdssøgende i jobcenteret i overensstemmelse med reglerne herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Den pågældende er herefter ikke omfattet af reglerne i rådighedsbekendtgørelsen, men den pågældende skal stadig opfylde kravene i lov om aktiv socialpolitik om udnyttelse af arbejdsmulighederne for personer, der er aktivitetsparate, jf. § 13, stk. 1-8, i lov om aktiv socialpolitik og vejledningens afsnit 2.

Ankestyrelsen har i principafgørelse A-38-05 fundet, at der ikke var tilstrækkelig hjemmel i dagældende lovs § 13, stk. 2, og dagældende bekendtgørelses § 16, stk. 2, til at træffe afgørelse om en persons kontanthjælp som følge af udeblivelse fra en formidlingssamtale eller som følge af konkret samlet rådighedsvurdering. Ankestyrelsens fandt, at ophør af hjælpen skulle vurderes efter lovens § 41. Ankestyrelsens lagde vægt på lovens ordlyd og systematikken i loven, hvorefter den lediges pligter i forhold til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet er fastsat i lovens § 13, mens sanktionerne for så vidt angår nedsættelse af hjælpen og ophør af hjælpen er fastsat i dagældende § 38 a - 41.

Kapitel 6

Oplysningspligt

§ 20. En person skal medvirke til sin sags oplysning. Modtager personen hjælp, skal personen oplyse om ændringer af betydning for hjælpen, jf. § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Personen skal, jf. stk. 1, bl.a. oplyse kommunen om

- 1) eventuelle begrænsninger i rådigheden i forhold til at udnytte sine uddannelsesmuligheder,
- 2) eventuelle begrænsninger i rådigheden for arbejdsmarkedet,
- 3) arbejdssøgning, eller
- 4) afslag på og ophør i uddannelse eller arbejde, afslag på og ophør i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven, samt om grunden til afslaget eller ophøret.

Stk. 3. For kommunens opfølgning i kontaktføreløbet, kommunens opfølgning på integrationskontrakten, jf. integrationslovens §§ 19 og 20, kommunens sagsbehandling og adgang til indhentelse af oplysninger gælder i øvrigt reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

En person har oplysningspligt over for kommunen og har pligt til at medvirke til sin sags oplysning. Modtager personen hjælp, skal personen således oplyse om ændringer af betydning for hjælpen, jf. § 11 i retssikkerhedsloven, hvorefter kommunen bl.a. kan anmode personer, der søger om eller får hjælp, om at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettiget til, ligesom personer, der får hjælp, har pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

Personen skal bl.a. oplyse kommunen om

1. eventuelle begrænsninger i rådigheden i forhold til at udnytte sine uddannelsesmuligheder,
2. eventuelle begrænsninger i rådigheden for arbejdsmarkedet,
3. arbejdssøgning, eller
4. 4 afslag på og ophør i uddannelse eller arbejde, afslag på og ophør i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven, samt om grunden til afslaget eller ophøret.

For kommunens opfølgning i kontaktføreløbet, kommunens opfølgning på integrationskontrakten, jf. integrationslovens §§ 19 og 20, samt kommunens sagsbehandling og adgang til indhentelse af oplysninger gælder i øvrigt reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og retssikkerhedsloven.

I retssikkerhedsloven, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. samt i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationsloven findes der regler om kommunens opfølgning i kontaktføreløbet, om opfølgning på integrationskontrakten, om sagsbehandling og om adgang til at indhente oplysninger om personen fra andre myndigheder m.v.

En person, der modtager hjælp, skal have skriftlig besked om konsekvenserne, hvis personen ikke medvirker til at få de nødvendige oplysninger frem, jf. retssikkerhedslovens § 11 b, om hvilke typer ændringer, der kan have betydning for hjælpen, og konsekvenserne af, at der ikke oplyses om ændringerne, jf. retssikkerhedslovens § 12.

Der henvises generelt til Socialministeriets vejledning nr. 73 af 3. oktober 2006 om retssikkerhed og administration på det sociale område (der kan findes på www.retsinformation.dk) samt vejledningens bilag 1 om sagsbehandlingsregler.

Kommunen har pligt til løbende at følge op på sagerne med henblik på at sikre sig, at betingelserne for at yde hjælp er opfyldt, jf. § 10 i lov om aktiv socialpolitik. I tilfælde, hvor en person ikke reagerer på kommunens henvendelser (breve, e-mails, sms'er, mødeindkaldelser m.v.), og hvor kommunen ikke på anden måde har mulighed for at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, om den pågældende fortsat opfylder betingelserne for at få hjælp, kan kommunen træffe afgørelse på det foreliggende grundlag og standse udbetalingen af hjælp. Henvender personen sig efterfølgende til kommunen og medvirker til at tilvejebringe de nødvendige oplysninger, der dokumenterer, at betingelserne for at modtage hjælp er opfyldt, skal kommunen genoptage udbetalingen, eventuelt med tilbagevirkende kraft, hvis det er godtgjort, at betingelserne for at yde hjælp har været opfyldt i hele perioden.

Kapitel 7

Ikrafttræden

§ 21. Bekendtgørelsen træder i kraft den 5. oktober 2016.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1757 af 15. december 2015 om rådighed for personer der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparate ophæves.

2. Rådighed for personer, der modtager integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, og som af kommunen er visiteret som aktivitetsparate

Personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp som aktivitetsparate, har ifølge loven også pligt til at udnytte deres uddannelses- eller arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 1-8 og stk. 13-14, i lov om aktiv socialpolitik. De relevante bestemmelser herom i § 13 er gengivet nedenfor.

Udnyttelse af uddannelses- eller arbejdsmulighederne

§ 13. Det er en betingelse for at få kontanthjælp efter § 11, at ansøgeren ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder. Det er en betingelse for at få uddannelseshjælp efter § 11, at ansøgeren står til rådighed for ordinær uddannelse eller en indsats rettet mod ordinær uddannelse. Ansøgerens ægtefælle skal også udnytte sine arbejds- eller uddannelsesmuligheder.

Stk. 2. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

- 1) afslår et arbejde, som personen er henvist til,
- 2) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret eller hos anden aktør, et møde i rehabiliteringsteamet eller fra en rådighedsvurdering i jobcenteret,

- 3) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,
- 4) undlader at give meddelelse til jobcenteret eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,
- 5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en jobsamtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning,
- 6) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller
- 7) udebliver fra dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Stk. 3. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen

- 1) er vurderet til at være åbenlyst uddannelsesparat og afslår et arbejde, som personen er henvist til,
- 2) udebliver fra en individuel samtale i jobcenteret som led i kontaktforløbet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret,
- 3) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,
- 4) undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven,
- 5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en individuel samtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning,
- 6) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller
- 7) udebliver fra dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Stk. 4. Kommunen har pligt til at vurdere, om en uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne om at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, hvis personen gentagne gange melder sig syg, når personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal deltage i dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven. Kommunen skal dog ikke foretage en vurdering af personens rådighed, hvis det ikke vurderes relevant.

Stk. 5. Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i de enkelte dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven, medmindre ansøgeren i medfør af § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, 1. pkt., i integrationsloven ikke er forpligtet til at tage imod tilbud. Har ansøgeren om uddannelseshjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det endvidere en betingelse for at få uddannelseshjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven. Har ansøgeren om kontanthjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det en betingelse for at få kontanthjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, hvis jobcenteret

vurderer, at der er behov for det, medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven.

Stk. 6. For ansøgere, der modtager uddannelseshjælp efter § 23, er det en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 7. Ønsker ansøgeren eller dennes ægtefælle at modtage eller modtager ansøgeren eller dennes ægtefælle hjælp som uddannelses- eller jobparat, har de dog ikke pligt til at udnytte deres uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at tage imod et tilbud om uddannelse eller arbejde efter stk. 1 eller tilbud eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter stk. 5, hvis

- 1) tilbuddet ikke kan anses for et rimeligt tilbud på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold,
- 2) den pågældende ikke kan deltage i uddannelse eller arbejde på grund af sygdom eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes,
- 3) afstanden mellem bopæl og uddannelses- eller arbejdssted medfører en urimelig belastning af den pågældende på grund af transportvanskeligheder eller den tid, der går til transport,
- 4) den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption,
- 5) den pågældende er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed,
- 6) den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 7) den pågældende har ret til ferie efter stk. 11 og 12,
- 8) den pågældende aftjener værnepligt,
- 9) arbejdet er omfattet af en overenskomstmæssig konflikt eller
- 10) arbejdet omfatter udvikling og fremstilling af krigsmateriel.

Stk. 8. Ønsker ansøgeren at modtage eller modtager ansøgeren hjælp som aktivitetsparat, skal kommunen vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end de i stk. 7 nævnte, der kan begrunde, at den pågældende ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for ansøgerens eller modtagerens ægtefælle.

Stk. 9. Reglerne i stk. 1-6 gælder ikke for ansøgerens ægtefælle, når ægtefællen er under uddannelse eller modtager en offentlig forsørgelsesydelse, som ikke er betinget af, at modtageren udnytter sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder.

Stk. 10. En person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp efter § 11, og som udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, kan vælge ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-6. I så fald bliver hjælpen til parret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 4, og § 34, stk. 3.

Stk. 11. (Udeladt).

Stk. 12. (Udeladt).

Stk. 13. For personer, der modtager integrationsydelse og er omfattet af reglerne om et uddannelsespålæg efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 3-10 tilsvarende anvendelse.

Stk. 14. For personer, der modtager integrationsydelse, herunder personer, der er omfattet af integrationslovens §§ 26 og 26 a, men som ikke er omfattet af stk. 13, finder stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2, 4, 5 og 7-10 tilsvarende anvendelse.

Stk. 15. (Udeladt).

Stk. 16. (Udeladt).

Udgangspunktet er, at også personer, som modtager integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp som aktivitetsparate, skal udnytte deres uddannelses- eller arbejdsmuligheder aktivt og tage imod en indsats rettet mod uddannelse på ordinære vilkår eller et rimeligt tilbud om arbejde fx et job på nedsat tid og/eller hvor der tages hensyn til eventuelt skånebehov.

Aktivitetsparate modtagere af integrationsydelse eller uddannelseshjælp under 30 år, som ikke vurderes at være uddannelsesparate, dvs. unge, der ikke kan påbegynde en uddannelse på ordinære vilkår indenfor ca. et år og gennemføre denne, fordi de har faglige, sociale og /eller helbredsmæssige problemer. Aktivitetsparate unge skal stå til rådighed for en indsats, der kan hjælpe dem til at blive uddannelsesparate. En aktivitetsparat modtager af uddannelseshjælp har derudover også pligt til at møde til individuelle samtaler i kommunen og andre samtaler, som kommunen indkalder dem til.

Aktivitetsparate modtagere af integrationsydelse eller kontanthjælp er personer, der på grund af komplekse problemer fx psykiske lidelser, misbrugsproblemer eller helbredsmæssige problemer ikke vurderes at kunne komme i arbejde inden for en kortere periode. En aktivitetsparat modtager af integrationsydelse eller kontanthjælp har - udover en pligt til at tage imod et rimeligt tilbud om arbejde eller et rimeligt tilbud som led i den beskæftigelsesrettede indsats - også pligt til at møde til jobsamtaler og andre samtaler, som kommunen indkalder dem til.

For aktivitetsparate modtagere af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp gælder pligten til at møde op til samtaler også i de tilfælde, hvor en person er helt eller delvist sygemeldt, og hvor kommunen i forbindelse med afholdelsen af en individuel samtale eller en individuel jobsamtale under kontaktførelsen har vurderet, at der er behov for en særlig indsats for at sikre, at personen får den nødvendige hjælp til at arbejde videre med uddannelsespålægget, jf. § 16, stk. 7, eller opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, jf. § 16, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der henvises endvidere til vejledningen til § 10.

For aktivitetsparate modtagere af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp er der også pligt til at give meddelelse til jobcenteret, anden aktør eller arbejdsgiveren om sygdom, når personen skal møde til en jobsamtale hos en arbejdsgiver, eller er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller er indkaldt til en jobsamtale eller individuel samtale som led i en sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Den indsats, der skal tilrettelægges over for en integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager, som er omfattet af et integrationsprogram og helt eller delvis er sygemeldt – med henblik på at vedkommende får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet – sker tilsvarende som led i den almindelige opfølgning på integrationskontrakten, jf. integrationslovens § 20.

Personen skal også deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, herunder tilbud eller foranstaltninger som led i sygeopfølgningen, medmindre personen er omfattet af reg-

lerne for mindre intensiv indsats, jf. § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, i integrationsloven.

Med hensyn til en persons pligt til at udnytte behandlingsmuligheder kan kommunen ifølge § 11 i retsikkerhedsloven anmode personer, der søger om eller får hjælp, om at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettiget til, herunder at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse O-46-92, at det kan pålægges den, der søger hjælp, at medvirke til sagens oplysning, herunder ved at lade sig undersøge af en læge eller indlægge til observation eller behandling. Det fremgår videre af udtalelsen, at det er almindeligt antaget, at mindre og ufarlige kurative indgreb, der er lægeligt anbefalet, vil ansøgeren ikke være berettiget til at modsætte sig. Der er derimod ikke pligt til at underkaste sig undersøgelse eller behandling, der kan medføre fare for liv eller førlighed.

Det er kommunen, der har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen og yder hjælp i form af integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven. Det er derfor også kommunen, der træffer afgørelse om, hvorvidt en undersøgelse eller behandling, fx en operation er en konkret og realistisk behandlingsmulighed, som vil kunne forbedre helbredstilstanden og arbejdsevnen.

Hvis en person udebliver fra en samtale eller et tilbud, skal kommunen vurdere, om personen skal have en sanktion. Der henvises til afsnit 3 om sanktioner.

Reglerne i bekendtgørelse om rådighed for personer, der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparate, kan ikke anvendes direkte i sager, der vedrører integrationsydelses-, uddannelseshjælps- eller kontanthjælpsmodtagere, der af kommunen er visiteret som aktivitetsparate. I det omfang lovens og bekendtgørelsens regler er enslydende, er det dog naturligt at anvende samme fortolkning.

Dette gør sig bl.a. gældende vedrørende de rimelige grunde i § 13, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik og bekendtgørelsens § 15. Vejledningen til de rimelige grunde kan som udgangspunkt også anvendes for personer, der er vurderet aktivitetsparate.

Kommunen skal dog være opmærksom på, at det ifølge § 13, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik er et krav, at kommunen altid skal foretage en konkret vurdering af, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end dem, der er nævnt i § 13, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik, der kan begrunde, at en person, der ansøger om eller modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp som aktivitetsparat, ikke har pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Alvorlige psykiske lidelser kan fx i det konkrete tilfælde betyde, at der ikke skal gives en sanktion for ikke at stå til rådighed. Der, hvor en sanktion ikke fremmer rådigheden hos en aktivitetsparat integrationsydelses-, uddannelseshjælps- eller kontanthjælpsmodtager, skal der ikke gives en sanktion.

I medfør af § 35, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen i forhold til en person, der er aktivitetsparat, desuden først træffe afgørelse om at give personen en sanktion, når kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen m.v. Der henvises i øvrigt til vejledningens afsnit 3 om sanktioner.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse 88-14, at fradrag i en persons kontanthjælp for udeblivelser henholdsvis den 5. og 14. marts 2014 ikke ville fremme personens rådighed.

Ankestyrelsen vurderede endvidere, at kommunen ikke overholdt kravet om forsøg på personlig kontakt med personen, før kommunen traf afgørelsen om sanktion. Kommunen skulle have forsøgt at kontakte per-

sonen for at få oplysninger om, hvad der var personens grund til at udeblive. Ankestyrelsen vurderede også, at oplysningerne i fremmødeskemaet om personens udeblivelser ikke var tilstrækkelige til, at kommunen kunne undlade at kontakte personen.

3. Sanktioner

Bestemmelser om sanktioner ved manglende udnyttelse af arbejdsmulighederne findes i §§ 35-44 i lov om aktiv socialpolitik.

Som udgangspunkt gælder reglerne for alle målgrupper, dvs. at personer, der modtager hjælp som uddannelsesparate eller jobparate, og personer, der modtager hjælp som aktivitetsparate, sanktioneres efter ens principper.

Kommunen skal dog være opmærksom på, at der er forskel i de forskellige målgruppers rådighedsforpligtelse. Der er derfor også forskel i de rimelige grunde, en person kan have til ikke at stå til rådighed. For udsatte integrationsydelses-, uddannelseshjælps- og kontanthjælpsmodtagere skal sanktionerne således anvendes på en måde, der tager højde for, at de ikke altid har mulighed for at leve op til de krav, der stilles.

Reglerne i §§ 36-44 i lov om aktiv socialpolitik opregner udtømmende, hvilke hændelser der kan medføre fradrag i, nedsættelse, ophør eller tilbagebetaling af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det betyder, at kommunen ikke kan give en sanktion, hvis hændelsen ikke er nævnt i §§ 36-44.

I principafgørelse 85-14 fandt Ankestyrelsen, at der skal være sikker hjemmel i loven for at sanktionere en konkret hændelse. Aktivlovens §§ 36-44 opregner således udtømmende, hvilke hændelser der kan medføre fradrag i, nedsættelse, ophør eller tilbagebetaling af uddannelses- eller kontanthjælp, og kommunen kan ikke give en sanktion, hvis hændelsen ikke er nævnt i §§ 36-44.

Baggrunden er, at integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp er borgerens forsørgelsesgrundlag. Når kommunen giver en borger en sanktion for manglende overholdelse af rådighedsreglerne, kan det have stor betydning for borgerens og dennes families økonomiske situation. Navnlig kan en afgørelse om sanktion, der strækker sig over tid, være velfærdstruende for borgeren og familien. Der skal derfor være sikker hjemmel i loven for at sanktionere en konkret hændelse, jf. §§ 36-44 i lov om aktiv socialpolitik.

Principafgørelse 88-14 understreger bl.a., at kommunen skal sørge for, at alle betingelserne for at kunne give en sanktion er opfyldt. Det skal ske, inden kommunen træffer afgørelse om at foretage fradrag i borgerens uddannelses- eller kontanthjælp, fordi borgeren er udeblevet fra sit tilbud. Det betyder, at kommunen inden den træffer afgørelse skal sikre sig:

- at afgivelsen af tilbuddet er gyldigt
- at borgeren samtidig med afgivelsen af tilbuddet har fået en fyldestgørende skriftlig vejledning om sanktionen
- at sagen er tilstrækkelig oplyst til, at kommunen kan vurdere, om borgeren har haft en rimelig grund til at udeblive, og
- at borgeren er partshørt.

Det gælder for alle uddannelseshjælps- og kontanthjælpsmodtagere, uanset hvilken visitationskategori, de er omfattet af.

Kravet om, at alle betingelserne for at kunne give en sanktion skal være opfyldt, jf. ovennævnte principafgørelse 88-14, vil også omfatte modtagere af integrationsydelse.

Bestemmelserne i §§ 36-38 omfatter periodesanktioner, som gives som et fradrag i integrationsydelsen, uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, når en forseelse løber over tid. Dette gør sig gældende for udeblivelser fra tilbud efter § 36, stk. 1, udeblivelser fra samtaler efter § 37, og undladelse af at melde sig som arbejdssøgende på jobcenter eller undladelse af at lægge sit cv ind i Jobnet samt ved undladelser af at tjekke jobforslag efter § 38.

Bestemmelserne i §§ 39 og 40 omhandler punktsanktioner, der gives som en nedsættelse af integrationsydelsen, uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen med et fast beløb i de tilfælde, hvor en forseelse ikke løber over tid, fx hvis personen siger nej til et tilbud om arbejde, herunder udebliver fra en ansættelsessamtale.

Bestemmelserne i §§ 40 a og 41 i lov om aktiv socialpolitik, omhandler ophørssanktioner, hvor ydelsen ophører, frem til modtageren af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp igen opfylder sin rådighedsforpligtelse.

Sanktioner ved manglende udnyttelse af arbejdsmulighederne m.v.

§ 35. Fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-41 er betinget af, at kommunen samtidig med henvisningen til arbejde, afgivelsen af tilbud, indkaldelsen til samtale m.v. skriftligt har informeret ansøgeren eller modtageren af hjælp om konsekvensen for hjælpen, hvis en person uden rimelig grund afslår arbejdet, afviser eller udebliver fra tilbuddet, ikke møder til samtalen m.v., og om, hvilke skridt en person, der afslår m.v., skal tage for igen at blive berettiget til hjælp.

Stk. 2. Fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen sker med virkning fra den dag, hvor ansøgeren eller modtageren af hjælp uden rimelig grund har undladt at opfylde sine pligter efter §§ 8 a, 13 eller 13 a, jf. dog § 40 a, stk. 1 og 2. Fradrag og nedsættelser i hjælpen skal ske inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet. Opgørelse af omfanget af udeblivelse fra tilbud efter § 36 kan ske som en samlet opgørelse for en måned. Partshøring foretages i forbindelse med den samlede månedlige opgørelse.

Stk. 3. Fradrag efter § 36, stk. 2, og §§ 37 og 38, sker med en gennemsnitssats pr. dag, hvor personen er udeblevet fra tilbud m.v. Hvis den månedlige hjælp til en person er nedsat, nedsættes fradraget pr. dag med samme andel. Gennemsnitssatsen fastsættes på grundlag af den årlige hjælp efter §§ 22-25 og fastsættes pr. dag beregnet på grundlag af en 5-dages-uge.

Stk. 4. Nedsættelse af hjælpen efter §§ 39 og 40 sker med tre gange dagssatsen, jf. stk. 3.

Stk. 5. Forud for fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-41 til en aktivitetsparat modtager af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp skal kommunen have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen m.v.

Stk. 6. Den enkelte kommune tilrettelægger opgavefordelingen mellem den del af kommunen, der udbetaler ydelsen, og jobcenteret i sager efter §§ 35-43.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren offentliggør størrelsen af fradraget efter stk. 3 og 4.

Som det er anført i vejledningens bilag 1 om retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven samt almindelige principper for god forvaltningsskik, skal kommunen efter de almindelige forvaltningsretlige regler samt reglen i retssikkerhedslovens § 5 yde rådgivning og vejledning til borgere, der ansøger om hjælp. Kommunen skal endvidere efter retssikkerhedslovens § 12 skriftligt give borgeren besked om konsekvenserne, hvis borgeren ikke medvirker til sagens oplysning samt om, hvilke ændringer der kan have betydning for hjælpen, og som borgeren derfor er forpligtet til at oplyse om.

En sanktion på grund af manglende overholdelse af rådighedsreglerne kan have stor betydning for en integrationsydelses-, uddannelseshjælps- eller kontanthjælpsmodtagers økonomiske situation, herunder for den pågældendes families situation. Navnlige ved periodesanktioner, hvor der kan ske fradrag i hjælpen i en periode svarende til længden af den tid, der går, fra personen har undladt at foretage en bestemt handling, og indtil personen retter op på denne undladelse, er det af stor betydning, at personen er oplyst om, hvad det er for en rådighedspligt, personen skal opfylde, hvad der sker, hvis han eller hun ikke gør som ønsket, og hvordan personen kan rette op på situationen og dermed igen blive berettiget til hjælp.

Til § 35, stk. 1

I § 35, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik er det fastsat, at det er en betingelse for at anvende sanktionsreglerne i §§ 36-41, at kommunen samtidig med henvisningen til arbejde, indkaldelsen til samtale, afgivelsen af tilbud, pålæg om at søge job eller uddannelse m.v. skriftligt har informeret personen om konsekvensen for hjælpen, hvis personen uden rimelig grund undlader at opfylde sin pligt. Kommunen skal ligeledes informere om, hvilke skridt personen skal tage for igen at blive berettiget til hjælp, fx at personen skal henvende sig til kommunen for igen at kunne få hjælp.

For at opfylde kravene i § 35, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik skal følgende betingelser således være opfyldt:

1. Vejledningen skal være skriftlig
2. Vejledningen skal være givet samtidig med henvisningen til arbejde, afgivelsen af tilbud, indkaldelse til samtale m.v.
3. Vejledningen skal klart og præcist angive konsekvensen for hjælpen, hvis personen uden rimelig grund afslår arbejde, afviser eller udebliver fra et tilbud, ikke møder til jobsamtale m.v.
4. Vejledningen skal angive, hvad personen skal gøre for igen at blive berettiget til hjælp

Den skriftlige vejledning skal rette sig specifikt mod den konkrete aktivitet, som kommunen tilbyder eller indkalder personen til.

Vejledningen skal gives, hver gang personen får et tilbud, en henvisning til arbejde, en indkaldelse til samtale m.v. Vejledningen kan fx fremgå af en »Min Plan« eller af kommunens indkaldelse til samtale. Vejledningspligten kan ikke opfyldes ved at gøre det muligt for en borger selv at finde oplysninger – herunder at borgeren på en hjemmeside kan klikke sig frem til et underpunkt på hjemmesiden, hvori yderligere oplysninger om borgerens situation eventuelt kan findes, jf. Ankestyrelsens principafgørelse 143-11, ligesom vejledningspligten ikke kan opfyldes ved, at kommunen har udfærdiget og trykt en pjece eller lignende, som borgeren selv kan hente på kommunen.

Kommunen skal dokumentere på personens sag, at skriftlig vejledning er givet, herunder hvornår den er givet, og hvilken ordlyd den givne vejledning har, jf. Ankestyrelsens principafgørelse 86-14.

Det skal således klart fremgå af kommunens vejledning, at personen vil få en sanktion, hvis personen fx uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale efter § 37, og at personen skal henvende sig til kommunen for igen at kunne få hjælp.

Vejledningspligten i § 35, stk. 1, er en garantiforskrift. Manglende iagttagelse af vejledningspligten medfører, at kommunen ikke kan træffe afgørelse om fradrag, nedsættelse eller ophør af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter sanktionsbestemmelserne i §§ 36-41, i lov om aktiv socialpolitik. Det gælder også, hvis kommunen ikke kan dokumentere, at vejledningspligten er opfyldt.

Ankestyrelsen har i sin Praksisundersøgelse om kontanthjælp og sanktioner fra januar 2011 vurderet, at der var givet korrekt vejledning i følgende tilfælde:

”Sagen vedrørte en borger, som var udeblevet fra en jobsamtale uden rimelig grund.

I indkaldelsen blev følgende oplyst: ”Du skal være opmærksom på, at der er mødepligt til samtalen. Det betyder, at hvis du uden rimelig grund udebliver fra samtalen, mister du retten til kontanthjælp, indtil du igen retter henvendelse til kommunen, jf. lov om aktiv socialpolitik § 37. ”

Ankestyrelsen vurderer, at denne vejledning er konkret i forhold til jobsamtalen og præcis i forhold til konsekvens af manglende fremmøde samt generhvervelse af ret til hjælp.

Vejledningen var derfor fyldestgørende. ”

Ankestyrelsen fandt i Principafgørelse 134-11, at den skriftlige vejledning, som borgeren havde modtaget ved indkaldelsen til en jobsamtale, var tilstrækkelig, selv om jobsamtalen blev flyttet til dagen efter på foranledning af borgeren. Kommunen havde ved brev af 28. juni 2010 indkaldt til møde den 8. juli 2010. Der var i brevet vejledt med følgende ordlyd: ”Såfremt du udebliver fra samtalen uden afbud, vil du ikke kunne modtage kontanthjælp fra udeblivelsesdagen, og indtil du igen retter henvendelse på ny ”. Det var afgørende, at det kun var mødetidspunktet, der var ændret, at ændringen skyldtes borgerens forhold, at ændringen kom i stand dagen inden det oprindeligt aftalte møde, og det nye mødetidspunkt lå kort tid efter samtalen om ændring af tidspunktet.

Ankestyrelsen traf i Principafgørelse 5-11 afgørelse om, at kommunens vejledning i forbindelse med indkaldelse til jobsamtale ikke var tilstrækkelig til at opfylde betingelserne for at foretage fradrag i personsens hjælp. Kommunens vejledning om, at udeblivelsen kunne få konsekvenser for borgerens udbetaling af ydelser, var uklar.

Kommunen havde i brev om indkaldelse til jobsamtale givet vejledning med følgende ordlyd:

”Du har mødepligt. Udebliver du fra samtalen uden rimelig grund, vil det få betydning for udbetalingen af din kontanthjælp/starthjælp på én eller flere følgende måder:

- din hjælp bortfalder i perioden fra udeblivelsen til vi igen hører fra dig*
- din hjælp nedsættes*
- det kan besluttes, at du skal tilbagebetale din hjælp. ”*

Denne vejledning var utilstrækkelig, fordi kommunen i jobplanen (nu »Min Plan«) havde angivet 3 forskellige konsekvenser af udeblivelsen fra jobsamtalen uden rimelig grund, selv om der i reglerne ikke er nogen valgmulighed. Angivelsen af alternativer medfører en uklarhed om, hvilken konsekvens en udeblivelse rent faktisk ville have og var dermed utilstrækkelig. Da kommunen ikke havde vejledt borgeren tilstrækkeligt, kunne kommunen ikke foretage fradrag i borgerens kontanthjælp for perioden fra hans udeblivelse fra jobsamtalen til kontakten til jobcenteret var genoprettet.

Ankestyrelsen traf i principafgørelse 6-11 endvidere afgørelse om, at en kommune ikke ved indkaldelse til jobsamtale i tilstrækkelig grad havde vejledt borgeren om konsekvensen af at udeblive fra jobsamtalen, og om hvilke skridt han ved udeblivelse skulle tage for igen at være berettiget til hjælp.

Kommunen havde i brev om indkaldelse til jobsamtale givet vejledning med følgende ordlyd:

”Hvis du udebliver fra jobsamtalen vil det medføre en vurdering af, om du står til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. lov om aktiv socialpolitik § 13. Borgerservice vil blive orienteret om udeblivelse fra jobsamtalen og udeblivelse kan dermed få konsekvenser for fremtidig udbetaling af ydelse, jfr. lov om aktiv socialpolitik § 37 og § 41. ”

Kommunens vejledning indeholdt ifølge Ankestyrelsen ikke tilstrækkelig præcis anvisning om, at udeblivelsen ville få konsekvenser for borgerens udbetaling af ydelser, og borgeren var ikke vejledt om, at han ved udeblivelse skulle genoprette kontakten til jobcenteret for igen at blive berettiget til hjælp. Da kommunen ikke havde vejledt borgeren tilstrækkeligt præcist, kunne kommunen ikke foretage fradrag i borgere-ns kontanthjælp for perioden fra hans udeblivelse fra jobsamtalen til kontakten til jobcenteret var genoprettet.

Ankestyrelsen traf i Principafgørelse 143-11 afgørelse om, at kommunen ikke kunne foretage fradrag i hjælpen for de dage, hvor borgeren var afmeldt Jobnet på grund af manglende bekræftelse af jobsøgning. Den elektroniske tilmelding til Jobnet opfyldte ikke den særlige vejledningspligt, der er en forudsætning for, at kommunen kan give en sanktion. Baggrunden var, at vejledningen ikke indeholdt oplysninger om konsekvensen af manglende bekræftelse af jobsøgningen eller om, hvordan borgeren igen kunne blive berettiget til hjælp. Vejledningen havde følgende ordlyd:

”Hvis du ikke møder op i jobcentret på førstkommende åbningsdag, vil din tilmelding blive annulleret. Dette kan få betydning for din ret til hjælp, hvis du søger hjælpen alene på grund af ledighed (nu jobpa-rat). For at være tilmeldt jobcentret som arbejdssøgende, skal du mindst hver 7. dag bekræfte, at du søger job.”

Hvis en person ophører i sit arbejde uden en rimelig grund, skal kommunen ved ansøgningen om hjælp vejlede personen om, at personen vil få en punktsanktion efter §§ 39 og 40, da kommunen i denne situa-tion ikke har haft mulighed for at vejlede personen forud for forseelsen.

Ankestyrelsen fandt i Principafgørelse 132-11, at kommunen ikke havde anledning til at vejlede perso-nen konkret og præcist om konsekvensen af arbejdsophør uden rimelig grund. Der blev lagt vægt på, at kommunen – på tidspunktet for bevillingen af supplerende kontanthjælp – vidste, at pågældende havde deltidsarbejde. Kommunen havde imidlertid ingen oplysninger, som antydede, at et arbejdsophør var en reel mulighed for borgeren, eller hvilken grund hun eventuelt ville have for at ophøre med arbejdet. Anke-styrelsen vurderede, at kommunen på baggrund af § 35 skal vejlede præcist om konsekvensen af arbejds-ophør uden rimelig grund, hvis kommunen har anledning til det. Hvis kommunen får oplysninger, der vi-ser, at personen har til hensigt at ophøre med sit arbejde, skal kommunen således give vejledning om kon-sekvenserne.

I relation til kravet om tilmelding som arbejdssøgende og løbende bekræftelse af denne tilmelding, jf. § 8 a i lov om aktiv socialpolitik, forudsættes det, at den skriftlige vejledning gives i forbindelse med til-meldingen, og at der heri oplyses om pligten til løbende bekræftelse. Der skal således ikke gives ny skrift-lig vejledning, hver gang tilmeldingen skal bekræftes (senest hver 7. dag ifølge reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats).

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse 88-14, at vejledningsbetingelsen normalt er opfyldt, hvis borge-ren i forbindelse med den seneste tilmelding til Jobnet, forud for den sanktionerede afmelding, har fået en elektronisk (skriftlig) vejledning, der indholdsmæssigt opfylder kravene. Dette gælder uanset, at kommu-nen i perioden mellem den seneste elektroniske vejledning og den sanktionerede afmelding, har sendt bor-geren breve, herunder påmindelsesbreve, hvori en eventuel vejledning indholdsmæssigt ikke er fyldestgø-rende.

Hvis den seneste elektroniske vejledning ikke indholdsmæssigt er fyldestgørende, vil vejledningskravet normalt være opfyldt, hvis den seneste skriftlige vejledning, som kommunen har givet borgeren, fx i et på-mindelsesbrev, forud for den sanktionerede afmelding er fyldestgørende.

Hvis hverken den seneste elektroniske vejledning eller den af kommunen senest givne skriftlige vejled-ning indholdsmæssigt er fyldestgørende, er vejledningskravet ikke opfyldt, og kommunen vil derfor ikke kunne give en sanktion for manglende tjek af jobforslag.

En vejledning, fx i et påmindelsesbrev, der alene orienterer om, at borgeren ved afmelding som udgangspunkt ikke har ret til dagpenge eller kontanthjælp, opfylder ikke det indholdsmæssige krav.

Kommunen skal dokumentere på borgerens sag, at vejledning er givet, herunder hvornår den er givet, og hvilken ordlyd den givne vejledning har.

Hvis en person selv har booket en samtale, skal kommunen ligeledes kunne dokumentere den givne vejledning efter princippet i ovennævnte afgørelse.

Konkrete forslag til vejledning efter § 35, stk. 1

På baggrund af Ankestyrelsens praksis om vejledning efter § 35, stk. 1, kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering foreslå følgende formuleringer som vejledning til borgerne ved indkaldelse til tilbud, samtaler m.v.

Udeblivelse fra eller afvisning af tilbud (§ 36 og § 41)

Du skal være opmærksom på, at du har pligt til at møde i tilbud hos xx. Hvis du udebliver fra tilbuddet uden en rimelig grund, skal kommunen foretage fradrag i din hjælp for de dage, hvor du udebliver helt eller delvist, jf. § 36, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik. Du kan igen få hjælp, når du opfylder din pligt til at møde i tilbuddet.

Hvis du afviser et tilbud

Kommunen stopper din integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, hvis:

- du afviser et tilbud uden rimelig grund
- gentagne gange bliver væk fra tilbuddet uden rimelig grund og kommunen vurderer, at det kan sidestilles med en afvisning af tilbuddet.

Kontanthjælpen ophører, indtil du igen deltager i tilbuddet eller et andet åbent tilbud, som kommunen har givet dig, jf. § 41 i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis du er gift, og din ægtefælle modtager integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, ophører hjælpen både for dig og din ægtefælle, indtil du igen deltager i tilbuddet eller et andet åbent tilbud, som kommunen har givet dig, jf. § 41 i lov om aktiv socialpolitik.

Udeblivelse fra eller manglende deltagelse i en læse-, skrive- og regnetest (§ 36)

Du har pligt til at deltage i en læse-, skrive- og regnetest, når jobcenteret har vurderet, at du har behov for dette. Hvis du udebliver fra eller ikke deltager i læse-, skrive- og regnetesten uden en rimelig grund, skal kommunen foretage fradrag i din hjælp for den dag, hvor du skulle deltage i testen, jf. § 36, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Du har benyttet dig af din ret til som ufaglært integrationsydelses-, uddannelseshjælps- eller kontanthjælpsmodtager at tage en læse-, skrive- og regnetest. Du har derfor pligt til at deltage i den læse-, skrive- og regnetest, som jobcenteret indkalder dig til. Hvis du udebliver fra eller ikke deltager i læse-, skrive- og regnetesten uden en rimelig grund, skal kommunen foretage fradrag i din hjælp for den dag, hvor du skulle deltage i testen, jf. § 36, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Udeblivelse fra jobsamtaler eller individuelle samtaler m.v. (§ 37)

Du skal være opmærksom på, at du har pligt til at møde til jobsamtalen/den individuelle samtale. Hvis du udebliver uden rimelig grund, foretager kommunen fradrag i din integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp for de dage, der går fra og med, du skulle være mødt til samtalen, og frem til du kontakter jobcenteret, jf. § 37 i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis du kontakter jobcenteret samme dag, men efter at jobsamtalen eller den individuelle samtale skulle have fundet sted, foretager kommunen fradrag i din integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp for denne dag, jf. § 37 i lov om aktiv socialpolitik.

Samme formulering kan bruges ved individuelle samtaler og rådighedsvurderinger.

Udeblivelse fra en samtale, som er led i sygeopfølgning (§ 37 og § 39)

Du skal være opmærksom på, at du har pligt til at møde til samtalen, som er led i en sygeopfølgning. Hvis du uden rimelig grund udebliver fra samtalen, foretager kommunen fradrag i din integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp for de dage, der går fra og med, du skulle være mødt til samtalen, og frem til du kontakter jobcenteret, jf. § 37 i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis du kontakter jobcenteret samme dag, men efter at samtalen som led i en sygeopfølgning skulle have fundet sted, foretager kommunen fradrag i din integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp for denne dag, jf. § 37 i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis du ikke melder sygdom til jobcenteret, inden samtalen som led i en sygeopfølgning skulle have fundet sted, og der ikke er en rimelig grund til dette, bliver din hjælp nedsat med et fast beløb (punktsanktion), jf. §§ 39 og 40 i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis du har fået gentagne sanktioner for manglende opfyldelse af din pligt til at stå til rådighed (§ 40 a)

Hvis du gentagne gange uden rimelig grund ikke opfylder din pligt til at stå til rådighed efter §§ 13 og 13 a i lov om aktiv socialpolitik, og du derfor har fået flere sanktioner fra kommunen, fx fordi du er udeblevet fra samtaler eller tilbud, kan kommunen træffe afgørelse om, at du mister din uddannelseshjælp i op til 3 måneder, hvis kommunen konkret vurderer, at du med din adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for uddannelse, arbejde, tilbud m.v. Kommunen skal i sin afgørelse angive, i hvor lang tid din hjælp ophører.

Kommunen skal samtidig med afgørelsen om, at du har mistet retten til hjælp, give dig et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, daglige samtaler eller pligt til at møde dagligt i jobcenteret fra den dag, som afgørelsen har virkning fra. Du kan modtage uddannelseshjælp for de dage, hvor du deltager i tilbud, møder til samtaler eller møder i jobcenteret.

På det tidspunkt, hvor du igen er berettiget til hjælp efter kommunens afgørelse, modtager du igen hjælp som tidligere. Dette følger af § 40 a i lov om aktiv socialpolitik.

Til § 35, stk. 2

I § 35, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik er fastsat, at alle fradrag i hjælpen eller nedsættelser eller ophør af denne sker med virkning fra og med den dag, hvor ansøgeren eller modtageren af hjælp uden rimelig grund har undladt at opfylde sine pligter efter §§ 8 a, 13 og 13 a, jf. dog § 40 a, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Det indebærer, at ophør af hjælpen har virkning fra det tidspunkt, hvor forseelsen foregår eller konstateres, dvs. at sanktionen beregnes fra den dag, hvor personen har afvist tilbuddet, eller kommunen konstaterer, at personen er udeblevet i betydeligt omfang. Det betyder, at kommunen også vil kunne sanktionere en person, der fx i perioden mellem afvisning af tilbud og afgørelsen om sanktion er kommet i arbejde

eller på anden måde har efterkommet rådighedspligten. Periodesanktionen vil her løbe fra forseelsen, og indtil personen igen opfylder sin rådighedspligt.

Ved den skærpede rådighedssanktion i henhold til § 40 a i lov om aktiv socialpolitik får sanktionen virkning fra det tidspunkt, hvor afgørelsen anses for at være kommet frem, dvs. fra det tidspunkt, hvor personen har modtaget afgørelsen.

Afgørelsen om fradrag i, nedsættelse af eller ophør af hjælpen kan dog tidligst træffes, når det er undersøgt, om der har foreligget en rimelig grund til udeblivelsen m.v., og kommunen har foretaget partshøring.

Fradrag og nedsættelser i hjælpen skal ske inden for tre hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet, jf. § 35, stk. 2. Der kan i samme kalendermåned foretages fradrag i og nedsættelse af hjælpen på baggrund af både periodesanktioner og en punktsanktion. Det vil sige, at der i samme kalendermåned kan gives en punktsanktion og en eller flere periodesanktioner. Hvis et fradrag eller en nedsættelse ikke er afviklet inden for tre hele kalendermåneder efter forseelsestidspunktet, bortfalder sanktionen.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse 4-11, at når kommunen skal foretage fradrag i kontanthjælpen, fordi en borger er udeblevet fra et tilbud, skal fradraget ske inden for tre hele kalendermåneder efter udeblivelsen. Det betyder, at kommunen senest kan foretage fradrag i kontanthjælpen for december måned, når borgeren er udeblevet fra et tilbud i september måned.

Ankestyrelsen fastslog i principafgørelse 19-13 følgende:

”Hvornår kontanthjælp skal ophøre ved manglende udnyttelse af arbejdsmuligheder m.v. (sanktion)

En kontanthjælpsmodtager, der alene modtager kontanthjælp på grund af arbejdsledighed (jobparat), kan miste sin ret til kontanthjælp eller få kontanthjælpen nedsat, hvis modtageren uden rimelig grund afslår arbejde, afviser eller udebliver fra tilbud, ikke møder til samtale m.v.

Kriterier for, at kommunen kan træffe afgørelse om en sanktion over for ansøgeren / kontanthjælpsmodtageren

Det er en betingelse, at kommunen samtidig med henvisning til arbejde, afgivelse af tilbud, indkaldelse til samtale m.v. skriftligt har informeret ansøgeren eller modtageren af hjælp om hvilken konsekvens, det har for hjælpen, hvis en person uden rimelig grund afslår arbejdet, afviser eller udebliver fra tilbuddet, ikke møder til samtalen m.v., og om, hvilke skridt han skal tage for igen at blive berettiget til hjælp.

Informationen kan for eksempel fremgå af en jobplan (nu »Min Plan«), hvis kontanthjælpsmodtageren har modtaget den inden, han afslår arbejde, afviser eller udebliver fra tilbud, ikke møder til samtale m.v.

Hvornår kontanthjælp skal ophøre i forhold til tidspunktet for afgørelsen

Når kommunen har opfyldt reglen om skriftlig information til borgeren, sker fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen med virkning fra den dag, hvor ansøgeren eller modtageren af hjælp uden rimelig grund har undladt at opfylde sine pligter efter §§ 8 a, 13 eller 13 a. Det har ikke betydning, hvornår kommunen meddeler afgørelsen om sanktion.

Fradrag og nedsættelser i hjælpen skal ske inden for tre hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet. Opgørelse af omfanget af udeblivelse fra tilbud efter § 36 kan ske som en samlet opgørelse for en måned.

Det er en betingelse, at kommunen foretager partshøring i forbindelse med den samlede månedlige opgørelse. Der skal ske partshøring forud for afgørelse om sanktion. ”

Kommunen kan ifølge § 35, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik vælge, at opgørelse af udeblivelse fra tilbud efter § 36 i lov om aktiv socialpolitik sker som en samlet opgørelse en gang om måneden.

Hvis kommunen ifølge § 35, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik vælger at opgøre en persons udeblivelser fra tilbud efter § 36 som en samlet opgørelse en gang om måneden, skal partshøring foretages i forbindelse med den samlede månedlige opgørelse. Det skal klart fremgå af opgørelsen, at der med denne også er tale om en partshøring, og at oplysningerne på opgørelsen vil blive brugt i forbindelse med kommunens vurdering af, om der skal træffes en afgørelse om sanktion. Kommunen skal sikre sig, at personen får mulighed for at udtale sig om oplysningerne på opgørelsen, og at personen får en rimelig frist hertil.

For øvrige udeblivelser eller undladelser, der kan medføre sanktioner, skal der ske partshøring og træffes afgørelse umiddelbart efter hændelsen.

Til § 35, stk. 3

Alle fradrag og nedsættelser af hjælpen beregnes på baggrund af ydelsen på tidspunktet for forseelsen.

Eksempel

En person under 30 år udebliver fra en jobsamtale, og kommunen træffer herefter afgørelse om, at pågældende ikke har ret til hjælp fra udeblivelsen, og frem til personen igen kontakter kommunen. Pågældende er fyldt 30 år, inden kommunen træffer afgørelsen. Kommunen skal her beregne fradraget på baggrund af den ydelse, som personen var berettiget til på forseelsestidspunktet, dvs. satsen for integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp for personer under 30 år.

Ifølge § 35, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik sker fradrag i hjælpen for udeblivelse fra tilbud, samtaler, manglende rettidig indlæggelse af cv i Jobnet, manglende tilmelding som arbejdssøgende og manglende bekræftelse af sin tilmelding som arbejdssøgende (§§ 36-38) med en gennemsnitssats pr. dag. Gennemsnitssatsen fastsættes på grundlag af den årlige integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik og beregnes på grundlag af en 5-dages uge, svarende til 260 dage. Dette giver et højere fradrag pr. dag og vil betyde, at der sker fradrag for 5 dage, hvis en person er udeblevet uden rimelig grund fra fx et tilbud i en uge.

Gennemsnitssatserne offentliggøres én gang årligt sammen med de øvrige satser for integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp m.v. i vejledning om satser fra henholdsvis Beskæftigelsesministeriet og Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Fradraget sker pr. dag med udeblivelse, uanset omfanget af udeblivelsen, jf. §§ 36-38 i lov om aktiv socialpolitik.

Fradrag efter § 36 om udeblivelse fra tilbud, § 37 om udeblivelse fra jobsamtale, individuel samtale eller rådighedsvurdering m.v. og § 38 om undladelse af at tilmelde sig som jobsøgende eller undladelse af at lægge sit cv ind i Jobnet, foretages for de dage, hvor den pågældende ikke er mødt i tilbuddet, til samtalen m.v., dvs. i den periode, hvor personen ikke har opfyldt betingelserne for at modtage hjælp. Fradrag sker i hjælpen inden skat, dvs. med et bruttobeløb. Fradrag sker altid med hele dage, uanset omfanget af udeblivelsen eller undladelsen. Der sker også fradrag (for én dag), selv om personen kontakter jobcenteret samme dag, som samtalen eller rådighedsvurderingen skulle have fundet sted.

Dagssatserne fremgår af vejledning om satser, som kan ses på www.retsinformation.dk.

Hvis personen modtager supplerende integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik fx på grund af ægtefællens eller arbejds, nedsættes fradraget i hjælpen med samme andel.

Eksempel

Hvis fx hjælpen til en person er 50 pct. af den månedlige hjælp efter § 25, vil dagssatsen for sanktionen være 50 pct. af dagssatsen for personer, der modtager den fulde hjælp efter § 25. Hvis fx hjælpen til en forsørger på baggrund af en ægtefælleberegning udgør 50 pct. af satsen for forsørgere efter § 25 i loven (7.288 kr. i 2016), så nedsættes dagssatsen tilsvarende med 50 pct. (337 kr. i 2016).

For en person, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp sammen med aktivitetstillæg, nedsættes dagssatsen tilsvarende med samme andel som den samlede månedlige hjælp er nedsat. Hvis den månedlige hjælp til personen således er nedsat, nedsættes fradraget pr. dag med samme andel. Det betyder fx, at en person, der modtager kontanthjælp på halvdelen af det månedlige beløb efter fx § 25 i lov om aktiv socialpolitik, får foretaget fradrag i hjælpen med en halv dagssats.

Det samme princip gælder for en person, der modtager integrationsydelse sammen med dansktillæg. Det betyder, at dagsatsen tilsvarende nedsættes med samme andel som den samlede månedlige hjælp er nedsat.

Kommunen kan ikke kun sanktionere i aktivitetstillægget.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 38-15 fastslået, at der ikke er hjemmel til at bringe et aktivitetstillæg til ophør, uanset at borgeren ikke længere deltager i tilbud. Ankestyrelsen fastslog i afgørelsen, at aktivitetstillægget indgår som en del af uddannelseshjælpen, og fradrag i eller nedsættelse eller ophør af aktivitetstillægget skal sammen med grundydelsen i form af uddannelseshjælp vurderes efter aktivlovens regler om sanktion. Der kan ikke sanktioneres kun i aktivitetstillægget. Deltager en aktivitetsparat borger, der er bevilget uddannelseshjælp med aktivitetstillæg, ikke længere i tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, skal kommunen således vurdere, om betingelserne for at give en sanktion er opfyldt, herunder om borgeren havde en rimelig grund til at udeblive fra eller afvise et tilbud.

Det samme gælder ifølge afgørelsen for aktivitetsparate borgere, der modtager kontanthjælp, og som er bevilget et aktivitetstillæg efter aktivlovens § 25, stk. 7.

Kommunen kan således ikke bringe et aktivitetstillæg til uddannelses- eller kontanthjælp til ophør med hjemmel i § 24, stk. 1, eller § 25, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik. Der kan kun ske fradrag i eller nedsættelse eller ophør af den samlede hjælp, hvis betingelserne i sanktionsreglerne i lov om aktiv socialpolitik er opfyldt. Der skal i så fald ske fradrag m.v. i både aktivitetstillægget og i uddannelses- eller kontanthjælpen, jf. ovennævnte principafgørelse 38-15.

Til § 35, stk. 4

Ifølge § 35, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik sker nedsættelsen af hjælpen efter §§ 39 og 40 med 3 gange dagssatsen, jf. stk. 3. Intentionen med skærpelsen af punktsanktionen er, at den reelt skal fremme den enkeltes motivation til at overholde kravene om jobsøgning, gennemførelse af uddannelsespålæg m.v.

Punktsanktionen skal være afviklet senest 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet. Hvis sanktionen ikke er afviklet indenfor denne periode, bortfalder den, jf. § 35, stk. 2. Når en sanktion er bortfaldet, kan kommunen ikke træffe afgørelse om tilbagebetaling efter § 91 i lov om aktiv socialpolitik.

Til § 35, stk. 5

Det er en betingelse for at kunne give en aktivitetsparat person en sanktion, at kommunen har været i personlig kontakt (dialog) med personen forud for sanktionen. I § 35, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik er det således fastsat, at kommunen først kan træffe afgørelse om at give en person, der er aktivitetsparat, en sanktion, når kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen m.v.

Kommunen skal således aktivt forsøge at indhente personens forklaring, hvis personen fx ikke har reageret på en partshøring, eller hvis oplysningerne om grunden til udeblivelsen ikke er sikre nok til, at kommunen kan vurdere, om personen havde en rimelig grund til udeblive. Hvis personen ikke selv, fx i forbindelse med en skriftlig partshøring, har oplyst noget om grunden til udeblivelsen, skal kommunen forsøge at få personlig kontakt med personen om grunden til udeblivelsen. Det samme gælder, hvis oplysningerne om grunden til udeblivelsen ikke er sikre nok til, at kommunen kan vurdere, om personen havde en rimelig grund til udeblivelsen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at aktivitetsparate modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp kan være meget udsatte og skrøbelige personer, der kan have svært ved at overskue de betingelser, som kommunen stiller for at kunne modtage ydelsen. Der vil også ofte være tale om personer, som ikke kan reagere på en økonomisk sanktion i form af fradrag i eller ophør af deres forsørgelsesgrundlag. Nogle vil også på grund af psykiske problemer, manglende bolig eller andre faste rammer omkring deres tilværelse have svært ved at forholde sig til skriftlige henvendelser fra kommunen, fx indkaldelser til samtaler eller partshøringer i forbindelse med evt. sanktioner for manglende fremmøde o.l.

Derfor stilles der krav om, at kommunen skal have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen. Dette betyder i praksis, at kommunen skal være i personlig kontakt med personen, hvis denne ikke reagerer på en skriftlig partshøring forud for en sanktion. Den personlige kontakt kan fx være telefonisk eller personlig kontakt på bopæl eller opholdssteder - herunder behandlingssteder.

Hvis kommunen har vanskeligt ved at opnå kontakt med personen, og vedkommende har en mentor m.v., vil kontakten evt. kunne etableres via mentoren m.v. Fx kan kommunen kontakte mentoren med henblik på, at mentoren hjælper personen med at komme i kontakt med kommunen, eller kommunen kan via mentoren efter omstændighederne få oplysninger til belysning af baggrunden for fraværet e.l., der kan danne grundlag for vurderingen af, hvorvidt der skal pålægges en sanktion i det konkrete tilfælde.

Dermed sikres det, at der skabes klarhed over, om der er omstændigheder, som gør, at personen skal eller ikke skal sanktioneres. Først når kommunen har udtømt alle rimelige muligheder i forsøget på at skabe kontakt til personen, vil der kunne pålægges en sanktion, hvis kommunen vurderer, at der er grundlag for at give en sanktion.

Samtidig er det vigtigt at understrege, at kommunerne altid skal foretage en konkret vurdering af, om der er andre rimelige grunde end de i lov om aktiv socialpolitik udtrykkeligt nævnte, der kan føre til, at en person, der er aktivitetsparat, ikke skal have en sanktion, jf. § 13, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik. Det kan fx være på grund af svær psykisk sygdom, hjemløshed eller misbrugsproblemer. Der, hvor en sanktion ikke fremmer rådigheden for en aktivitetsparat integrationsydelses-, uddannelseshjælps- eller kontanthjælpsmodtager, skal der ikke gives en sanktion.

Kommunen skal dokumentere på sagen, hvordan, hvornår og hvor mange gange kommunen har forsøgt at komme i personlig kontakt med personen forud for en afgørelse om sanktion, jf. Ankestyrelsens principafgørelse 39-15 (se nærmere nedenfor).

I principafgørelse 88-14 fastslog Ankestyrelsen, at sanktionsreglerne som udgangspunkt gælder for alle kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere. Sanktionsreglerne skal dog altid ses i lyset af, at der er

forskel i rådighedspligten for de forskellige målgrupper. Der er derfor også forskel i de rimelige grunde, en borger kan have til f.eks. at udeblive fra tilbud.

Når en aktivitetsparat ydelsesmodtager er udeblevet fra et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, skal kommunen altid vurdere, om borgeren havde en rimelig grund til at udeblive.

Kommunen skal vurdere, om grunden til at udeblive er omfattet af en af de situationer, der udtrykkeligt er nævnt i loven, f.eks. sygdom. Kommunen skal også vurdere, om der er andre forhold end de udtrykkeligt nævnte, der kan begrunde, at borgeren ikke skal have en sanktion. Det kan f.eks. være svær psykisk sygdom, hjemløshed eller misbrugsproblemer. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om sanktionen i den konkrete situation vil fremme borgerens rådighed for arbejde eller uddannelse. Hvis det ikke er tilfældet, skal borgeren ikke have en sanktion.

Kommunen skal inddrage de oplysninger, som kommunen har om borgerens forhold, i den konkrete vurdering af, om der er forhold, der kan begrunde, at borgeren ikke skal have en sanktion. Kommunen skal også inddrage de oplysninger, kommunen har om borgerens grund til at udeblive.

I forhold til af afgørelsen om sanktion fandt Ankestyrelsen i afgørelsen, at kommunen skal have udtømt alle rimelige muligheder for personlig kontakt med en aktivitetsparat ydelsesmodtager om grunden til at udeblive fra tilbud, inden kommunen træffer afgørelse om sanktion.

Hvis borgeren ikke selv, f.eks. i forbindelse med en skriftlig partshøring, har oplyst noget om grunden til udeblivelsen, skal kommunen forsøge at få personlig kontakt med borgeren om grunden til udeblivelsen/at udeblive. Det samme gælder, hvis oplysningerne om grunden til, at han udeblev, ikke er sikre nok til, at kommunen kan vurdere, at borgeren ikke havde en rimelig grund til udeblive.

Det er en betingelse for, at kommunen kan give en sanktion, at kommunen før afgørelsen herom har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren om grunden til udeblivelsen. Hvis kommunen ikke har overholdt denne regel, kan kommunen ikke give borgeren en sanktion.

Disse principper gælder for alle de sanktionsregler i aktivloven, hvor kommunen skal vurdere, om borgeren har en rimelig grund til ikke at overholde sine pligter.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse 88-14, at fradrag i en persons kontanthjælp for udeblivelser henholdsvis den 5. og 14. marts 2014 ikke ville fremme personens rådighed.

Ankestyrelsen vurderede endvidere, at kommunen ikke overholdt kravet om forsøg på personlig kontakt med personen, før kommunen traf afgørelsen om sanktion. Kommunen skulle have forsøgt at kontakte personen for at få oplysninger om, hvad der var personens grund til at udeblive. Ankestyrelsen vurderede også, at oplysningerne i fremmødeskemaet om personens udeblivelser ikke var tilstrækkelige til, at kommunen kunne undlade at kontakte personen.

I principafgørelse 39-15 slog Ankestyrelsen fast, at det er en betingelse for, at kommunen kan give en aktivitetsparat borger en sanktion, at kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at få personlig kontakt med borgeren om grunden til, at borgeren ikke mødte til samtalen, udeblev fra sit tilbud m.v. Kommunen skal forsøge at få personlig kontakt med borgeren, hvis borgeren ikke reagerer på kommunens skriftlige partshøring. Det er ikke en betingelse, at kommunen rent faktisk opnår kontakt med borgeren.

Det beror på en konkret vurdering af oplysningerne i den enkelte borgers sag, hvilke og hvor mange forsøg på personlig kontakt kommunen skal gøre, før kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at få personlig kontakt med borgeren. Det er som udgangspunkt ikke tilstrækkeligt, at kommunen kun forsøger at få personlig kontakt ved opringninger til borgerens private telefonnummer, og/eller skriver til borgerens private e-mail, hvis der er andre rimelige muligheder for at opnå kontakt. Det kan f.eks. være via borgerens mentor, på borgerens bopæl, eller på borgerens tilbudssted.

Kommunen skal dokumentere forsøgene på personlig kontakt på borgerens sag og skal herunder notere, hvordan, hvornår og hvor mange gange kommunen har forsøgt at komme i personlig kontakt med borgeren inden afgørelsen om sanktion.

Til § 35, stk. 6

Efter § 35, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, er det den enkelte kommune selv, der tilrettelægger opgavefordelingen mellem den del af kommunen, der udbetaler ydelsen, og jobcenteret i sager efter §§ 35-43 i lov om aktiv socialpolitik. Det betyder, at kommunen kan tilrettelægge sin opgavefordeling således, at jobcenteret også kan træffe afgørelse om, at en modtager af hjælp skal have en sanktion.

Til § 35, stk. 7

Beskæftigelsesministeren offentliggør størrelsen af fradraget efter stk. 3 og 4. Satserne for fradraget kan findes i Vejledning om satser (se www.retsinformation.dk).

Fradrag i integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp

§ 36. Hvis en person uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder tilbud eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller en læse-, skrive- og regnetest, jf. § 13, stk. 5, 2. og 3. pkt., skal kommunen foretage et fradrag i hjælpen.

Stk. 2. Fradraget i hjælpen efter stk. 1 foretages for det antal dage, hvor den pågældende er udeblevet helt eller delvis.

Stk. 3. Kommunen kan foretage et forholdsmæssigt fradrag i godtgørelsen efter § 83 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller hjælp efter integrationslovens § 23 f, når deltageren uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller fra en eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Det følger af bestemmelsen, at kommunen - hvis en person uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder tilbud eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller en læse-, skrive- og regnetest - skal foretage et fradrag i hjælpen.

Begrebet ”udeblivelse” efter § 36, stk. 1, omfatter ikke kun egentlige udeblivelser, men også situationer, hvor den pågældende forsømmer tilbuddet i et sådant omfang, at det må sidestilles med en udeblivelse. Dette kunne fx være tilfældet, hvor en person møder op til tilbuddet, men fuldstændig nægter at deltage, eller møder op så beruset, at den pågældende ikke kan deltage i tilbuddet.

De rimelige grunde til at udeblive fra tilbud for uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtagere, og jobparate integrationsydelses- og kontanthjælpsmodtagere, fremgår udtømmende af § 13, stk. 7, nr. 1-10, i lov om aktiv socialpolitik. Det betyder, at kommunen ikke kan give en sanktion efter § 36, hvis den uddannelsesparate eller jobparate person har haft en rimelig grund efter § 13, stk. 7, nr. 1-10.

Tilbuddet/aktiviteten skal som hovedregel fremgå af en gyldig »Min Plan« eller integrationskontrakt, jf. Ankestyrelsens principafgørelser N-7-06 og N-2-07. Det pågældende tilbud skal være beskrevet i »Min Plan« m.v. Det er ikke et krav, at personen er enig i eller accepterer »Min Plan« m.v., jf. principafgørelse 218-11.

Fradraget i hjælpen skal foretages for det antal dage, hvor den pågældende er udeblevet helt eller delvis.

En person, der ikke har meddelt sygdom til jobcenteret eller arbejdsgiveren, når den pågældende har fået et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal møde til en jobsamtale hos arbejdsgiveren, er ikke omfattet af § 36, i lov om aktiv socialpolitik, men er omfattet af § 39, nr. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis en person ikke vil medvirke til sagens oplysning, jf. § 11 b i retssikkerhedsloven, kan kommunen ikke med hjemmel i denne bestemmelse træffe afgørelse om at bringe hjælpen til ophør. En afgørelse om at lade hjælpen ophøre kan alene træffes, hvis betingelserne i § 41 i lov om aktiv socialpolitik er opfyldt, hvor det forudsættes, at personen har fået et åbent tilbud. Dette gælder også i forhold til en afgørelse om ophør af hjælpen efter § 40 a, hvor det forudsættes at kommunen giver den pågældende en aktivitet, som den pågældende kan møde frem i alle hverdage.

Kommunen skal, uanset om personen har givet meddelelse om fraværet eller ej, undersøge, om personen har haft en rimelig grund til at udeblive fra sit tilbud. Der er ikke hjemmel i lov om aktiv socialpolitik til at træffe afgørelse om en periodesanktion efter lovens § 36 alene med den begrundelse, at personen har undladt at give besked om sit fravær.

Er personen omfattet af målgruppen for mindre intensiv indsats, jf. § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, i integrationsloven, betyder det, at personen ikke kan få en sanktion ved udeblivelse fra tilbud, så længe den pågældende opfylder betingelserne i § 21 f, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 16, stk. 4. Baggrunden for dette er, at der er tale om, at personens deltagelse i tilbuddet er frivillig. Som følge heraf er der ikke pligt til at påbegynde, deltage i eller afslutte tilbuddet.

Det er personen, som skal dokumentere at være omfattet af en årsag, som kan begrunde en mindre intensiv indsats. Jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at personen fortsat skal være omfattet af den almindelige indsats, fx fordi jobcenteret vurderer, at personen skal fortsætte i det igangsatte tilbud.

Der skal også foretages fradrag i hjælpen under tilbud eller foranstaltninger som led i sygeopfølgningen.

Hvis en person, som ikke har en ungdomsuddannelse, uden rimelig grund udebliver fra eller ikke aktivt deltager i læse-, skrive- og regnetesten, foretages der fradrag med en dagssats efter § 35, stk. 3, og § 36, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik, for den dag, hvor testen skulle finde sted. Det vil også gælde for en ufaglært integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager, som har benyttet sin ret til at få tilbud om en læse-, skrive- eller regnetest.

Det samme vil gælde aktivitetsparate modtagere af hjælp, som har fået et tilbud i form af en mentor fx 1 time om ugen. Hvis den pågældende får et tilbud om et læse-, skrive- eller regnekursus eller et ordblindkursus, bliver den pågældende omfattet af § 36, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ikke møder på kurset, og der ikke er en rimelig grund til dette.

Vedrørende de rimelige grunde henvises til afsnit 1 ad bekendtgørelsens § 15 og afsnit 2 ad § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Ankestyrelsen har i to principafgørelser fra 2006 og i en afgørelse fra 2007 taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt det er en betingelse for at give en sanktion for udeblivelse, at tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal fremgå af en jobplan (nu »Min Plan«). I principafgørelserne N-7-06 og N-2-07 fandt Ankestyrelsen, at afgivelse af aktiveringstilbud var ugyldig, da der ikke forud for tilbuddet var udarbejdet en jobplan (»Min Plan«) efter § 29, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Da afgivelsen af tilbuddet var ugyldig, var kommunens afgørelse om sanktioner i forbindelse med personens udeblivelse fra tilbuddet også ugyldig.

I principafgørelse N-4-06 fandt Ankestyrelsen, at selv om jobplanen (nu »Min Plan«) i det konkrete tilfælde ikke indeholdt særligt detaljerede oplysninger om personens beskæftigelsesmål og planer for tilbud og opfølgning, vurderede Ankestyrelsen ikke, at der var så væsentlige mangler ved jobplanen (»Min Plan«), at hele jobplanen (»Min Plan«) var ugyldig. Ankestyrelsen anså det afgivne aktiveringstilbud for rimeligt, og det var derfor berettiget, at kommunen havde stoppet udbetalingen af hjælp som følge af udeblivelse fra kommunens aktiveringstilbud.

Det skal bemærkes, at det fremgår af § 21 b, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at pålægget om uddannelse indgår i personens ”Min Plan”, der vises for personen på Jobnet.

Reglerne om udarbejdelse af »Min Plan«, herunder om hvornår der skal udarbejdes »Min Plan«, og hvornår den skal revideres, fremgår af kapitel 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og kapitel 6 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse 87-14, at reglerne om jobplan (nu »Min Plan«) ikke gælder for uddannelseshjælpsmodtagere. Når kommunen giver tilbud efter beskæftigelsesindsatslovens kapitel 9b-12 til en uddannelsesparat eller aktivitetsparat uddannelseshjælpsmodtager, skal det ske i et uddannelsespålæg. Det betyder, at tilbuddet skal fremgå af uddannelsespålægget.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelsen, at kommunens afgørelse om at give personen et tilbud og om at foretage fradrag i hjælpen for udeblivelse fra tilbud er ugyldige på grund af alvorlige sagsbehandlingsfejl. Ankestyrelsen vurderede i den forbindelse, at udarbejdelse og revision af et uddannelsespålæg er garantiforskrifter, der skal sikre, at kommunen træffer afgørelse på et fyldestgørende grundlag.

Udarbejdelsen og revisionen af uddannelsespålægget har til formål at skabe et fyldestgørende grundlag for kommunens uddannelsesrettede indsats for den uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtager, og dermed for de afgørelser, som kommunen skal træffe overfor borgeren.

Ankestyrelsen fandt, at hvis kommunen ikke har udarbejdet et uddannelsespålæg eller revideret det, er der tale om en væsentlig retlig mangel ved kommunens afgørelse om at give borgeren et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven. Afgørelsen vil derfor som udgangspunkt være ugyldig. Når afgivelsen af et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven er ugyldigt, er en afgørelse om fradrag i hjælpen for udeblivelse fra tilbuddet også ugyldig.

Det skal bemærkes, at det fremgår af § 21 b, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at pålægget om uddannelse indgår i personens ”Min Plan”, der vises for personen på Jobnet.

Reglerne om udarbejdelse af integrationskontrakt, herunder om hvornår der skal udarbejdes en integrationskontrakt, og hvornår den skal revideres, fremgår af kapitel 4 i integrationsloven.

I følge § 36, stk. 2, foretages fradrag i hjælpen for den eller de dage, hvor personen helt eller delvist er udeblevet uden rimelig grund.

Det betyder, at der kun skal ske fradrag i hjælpen for de dage, hvor personen har haft mødepligt. Det vil sige, at hvis personen fx er i et tilbud af tre måneders varighed, hvor den pågældende har mødepligt på mandage, onsdage og fredage, så kan der kun ske fradrag i hjælpen for udeblivelse på mandage, onsdage og fredage. Der skal således ikke ske fradrag i hjælpen for tirsdage og torsdage, hvor personen ikke skulle møde i tilbud.

Efter ordlyden af § 36, stk. 2, skal modtageren også ved delvise udeblivelser fradrages en hel dag. Hvis personen udebliver delvist på en dag, hvor den pågældende har mødepligt i tilbuddet, skal der således ske fradrag i hjælpen for hele den dag, hvor personen er udeblevet delvist.

Udeblivelser efter § 36 omfatter således også forsinkelser. Det er ikke enhver forsinkelse, der skal anses for en udeblivelse efter § 36. Hvis personen en enkelt gang har sovet for længe eller bliver forsinket fx på

grund af offentlige transportmidler, skal der ikke ske fradrag efter § 36. Hvis personen ofte er forsinket, vil mindre forsinkelser kunne udgøre en delvis udeblivelse.

Det beror på en konkret vurdering, om der er tale om en udeblivelse, fx hvis en person en enkelt gang er forsinket på grund af problemer med offentlig transport. Hvis en person ofte kommer for sent til tilbuddet, kan kommunen efter en konkret vurdering anse personen for delvist at være udeblevet fra tilbuddet.

Eksempel 1 - En gift person, der har et tilbud på 20 timer fordelt på 4 dage af 5 timer, udebliver uden rimelig grund en dag. Personen får et fradrag i hjælpen for en hel dag (dagssats). Fradraget får ikke betydning for ægtefællens hjælp.

Eksempel 2 - En person, der har et tilbud på 35 timer fordelt på 5 dage af 7 timer, udebliver uden rimelig grund 1 time 3 gange på en uge. Personen får et fradrag i hjælpen for tre hele dage. Fradraget får ikke betydning for ægtefællens hjælp.

Det er alene den person, der ikke udnytter sine arbejdsmuligheder, der får foretaget fradrag i sin hjælp.

Opgørelse af omfanget af udeblivelse fra tilbud efter § 36 kan ske som en samlet opgørelse for en måned. Det er således muligt at fastsætte omfanget af udeblivelserne ved udgangen af kalendermåneden, jf. § 35, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik og vejledningen hertil, således at fradraget i hjælpen kan ske i forbindelse med udbetalingen af månedens hjælp eller evt. den efterfølgende måneds hjælp. Fradraget i hjælpen bør foretages snarest muligt for at synliggøre sammenhængen mellem overtrædelsen og sanktionen.

Frdraget skal som hidtil ske inden for 3 hele kalendermåneder efter, at den pågældende er udeblevet.

I § 36, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik er fastsat, at der kan ske et forholdsmæssigt fradrag i godtgørelsen efter § 83 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller hjælp efter integrationslovens § 23 f, når deltageren uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller en eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven. Det forholdsmæssige fradrag beregnes ud fra forholdet mellem den forud fastsatte og den faktiske deltagelse i tilbuddet.

§ 37. Hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale eller en individuel samtale, herunder en samtale som led i en sygeopfølgning, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret, foretager kommunen fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, rådighedsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen, rådighedsvurderingen m.v. skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved jobsamtaler eller individuelle samtaler, der finder sted hos anden aktør. Det er kommunen, der træffer afgørelse om fradrag i hjælpen.

Stk. 3. Har en åbenlyst uddannelsesparat integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager eller en jobparat integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager af jobcenteret fået mulighed for digitalt via Jobnet selv at booke jobsamtaler, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles persons booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret, og reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra disse samtaler. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved jobsamtaler efter integrationsloven for jobparate integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven.

Det følger af § 37, stk. 1, at kommunen - såfremt en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale eller en individuel samtale, herunder en samtale som led i en sygeopfølgning, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret - skal foretage fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, rådighedsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcen-

teret er genoprettet. Der skal også foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen, rådighedsvurderingen m.v. skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Hvis en åbenlyst uddannelsesparat integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager eller en jobparat integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager af jobcenteret har fået mulighed for digitalt via Jobnet selv at booke jobsamtaler, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse fra jobcenteret. Reglerne om fradrag i hjælpen fra den dag, hvor personen skulle være mødt, og frem til personen genopretter kontakten til jobcenteret, finder således tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra disse samtaler.

Hvis personen udebliver fra en jobsamtale, som den pågældende selv har booket via ”Min Side” på Jobnet, skal kommunen derfor træffe afgørelse om, at den pågældende kan få en periodesanktion. Tilsvarende gælder for jobparate modtagere af integrationsydelse, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Vedrørende de rimelige grunde henvises til afsnit 1 ad bekendtgørelsens § 15 og afsnit 2 ad § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis kommunen anser det for godtgjort, at en person på grund af sygdom har været forhindret i at møde til en jobsamtale, herunder en samtale som led i sygeopfølgning, en individuel samtale eller en rådighedsvurdering i jobcenteret, har personen haft en rimelig grund til udeblivelsen, og der skal ikke sanktioneres efter § 37. Hvis samtalen var en samtale som led i sygeopfølgning, og personen har undladt at give meddelelse om sin sygdom, og der ikke var en rimelig grund til den manglende meddelelse om sygdom, skal der derimod gives en punktsanktion efter § 39, nr. 5, jf. nedenfor om denne bestemmelse.

Opgørelsen af dage med fradrag i hjælpen foretages således, at personen ikke kan modtage hjælp for den dag, hvor der udeblives og de efterfølgende dage, frem til den pågældende genopretter kontakten til jobcenteret, jf. også vejledningen til § 35, stk. 3, om beregning af fradrag. Kontakten kan fx genoprettes ved, at pågældende møder op på jobcenteret. Den kan også genoprettes ved telefonisk kontakt eller ved at svare på kommunens partshøring.

Ankestyrelsen slog i principafgørelse A-28-08 fast, at en meddelelse pr. fax er tilstrækkelig til, at ansøgeren havde genoprettet kontakten til jobcenteret. Der blev ved vurderingen lagt vægt på, at fax og mail var almindelige kommunikationsformer, og at der ikke var holdepunkter i loven eller forarbejderne til loven for, at kontakten kun kunne genoprettes, hvis henvendelsen skete på en bestemt måde.

Ankestyrelsen har endvidere i Principafgørelse 184-09 slået fast, at deltagelse i aktivering ikke er en rimelig grund til at udeblive fra en jobsamtale. Opregningen af situationer for fritagelse fra rådighedsforpligtelsen i rådighedsbekendtgørelsen er udtømmende. Deltagelse i aktivering er ikke en af de situationer, der kan begrunde fritagelse fra rådighedsforpligtelsen. Der var derfor ikke hjemmel til at undlade at foretage fradrag for udeblivelsen fra jobsamtalen.

Der udbetales hjælp for den dag, personen genopretter kontakten til jobcenteret, uanset hvilket tidspunkt - inden jobcenteret lukker - personen henvender sig, og uanset hvordan personen genopretter kontakten. Der mistes dog altid hjælp for mindst en dag, selv om personen møder op igen samme dag, men senere end det fastsatte tidspunkt.

Fradraget beregnes efter § 35, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter fradrag efter § 36, stk. 2, og §§ 37 og 38 sker med en gennemsnitssats pr. dag, hvor personen er udeblevet fra tilbud m.v. Hvis den månedlige hjælp til en person er nedsat, nedsættes fradraget pr. dag med samme andel. Gennemsnitssatsen fastsættes på grundlag af den årlige hjælp efter §§ 22-25 og fastsættes pr. dag beregnet på grundlag af en 5-dages-uge. Der henvises til vejledningen til § 35, stk. 3.

Fradraget i hjælpen skal være sket senest efter 3 hele kalendermåneder efter udeblivelsen, da sanktionen ellers bortfalder, jf. § 35, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik. Det betyder, at der senest skal foretages fradrag i hjælpen for august måned, hvis personen er udeblevet fra et tilbud i maj.

Fradrag i hjælpen beregnes på baggrund af hjælpens størrelse på hændelsestidspunktet. Hvis en person under 30 år udebliver fra et tilbud, og den pågældende er fyldt 30 år, inden kommunen træffer afgørelse, skal fradraget således beregnes på baggrund af den hjælp, som personen var berettiget til på hændelsestidspunktet.

Hvis det er en anden aktør, der skulle have afholdt jobsamtalen, herunder samtaler som led i en sygeopfølgning eller den individuelle samtale, finder reglerne tilsvarende anvendelse, jf. § 37, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik. Det er imidlertid altid kommunen, som træffer afgørelse om fradraget i hjælpen på baggrund af meddelelse fra anden aktør om udeblivelse fra disse samtaler uden rimelig grund.

Udeblivelse fra en opfølgningssamtale i ydelsescenteret med henblik på afklaring af, om personen fortsat opfylder de økonomiske betingelser for at modtage ydelsen, kan ikke sanktioneres. En sådan udeblivelse skal dog give anledning til en rådighedsvurdering, jf. afsnit 1, vejledningen til §§ 17 og 18, og evt. en rådighedsafprøvning gennem fremsættelse af et tilbud.

Mindre intensiv indsats

En person, der modtager integrationsydelse eller kontanthjælp, og som opfylder betingelserne i § 21 f, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, i integrationsloven om mindre intensiv indsats, har ikke pligt til at møde personligt op til jobsamtaler, herunder selvbookede samtaler, og samtaler som led i sygeopfølgning. I stedet holdes kontakten telefonisk, digitalt eller ved brev. En person, som ønsker det, har dog ret til at møde personligt op til samtaler.

Det er personen, som skal dokumentere at være omfattet af en årsag, som kan begrunde en mindre intensiv indsats. Jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at personen fortsat skal være omfattet af den almindelige indsats, fx fordi jobcenteret vurderer, at personen skal fortsætte i det igangsatte tilbud.

§ 38. Hvis en person, der ansøger om eller modtager hjælp, har undladt at tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, jf. § 8 a, stk. 1 eller 2, eller har undladt at lægge sit cv ind i Jobnet, jf. § 13 a, stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., foretager kommunen fradrag i hjælpen til den pågældende for de dage, hvor den pågældende ikke har været tilmeldt, eller hvor cv'et ikke har været lagt ind, medmindre den manglende tilmelding og indlæggelse af cv ikke skyldes personens forhold.

Stk. 2. Hvis en person har undladt at tjekke sine jobforslag på Jobnet og dermed bekræfte, at pågældende er arbejdssøgende, jf. § 8 a, stk. 3, og den pågældende som følge heraf er blevet afmeldt som arbejdssøgende i henhold til regler fastsat efter § 11, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 26 a, stk. 2, foretager kommunen fradrag i hjælpen til den pågældende for de dage, hvor personen har været afmeldt, medmindre den manglende bekræftelse ikke skyldes personens forhold.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med hvilke pligter, der i øvrigt påhviler modtagere af hjælp.

Jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere skal tilmelde sig som arbejdssøgende på Jobnet, jf. § 8 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, lægge cv ind i Jobnet samt tjekke deres jobforslag senest hver 7. dag på Jobnet og dermed bekræfte, at de er arbejdssøgende, jf. § 13 a i lov om aktiv socialpolitik og kapitel 2 i bekendtgørelse om rådighed for personer der ansøger om eller modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparate.

Åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtagere skal i den periode, hvor de venter på at påbegynde en uddannelse, i lighed med jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere tilmelde sig som arbejdssøgende på Jobnet, jf. § 8 a, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, samt tjekke deres jobforslag senest hver 7. dag på Jobnet og dermed bekræfte, at de er arbejdssøgende, jf. § 13 a i lov om aktiv socialpolitik.

Åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtagere er derfor som udgangspunkt omfattet af samme rådighedsregler, som gælder for jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere, bortset fra pligten til at lægge sit cv rettidigt ind i Jobnet.

Det betyder, at en åbenlyst uddannelsesparat integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager eller en jobparat integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager ikke kan modtage hjælp for de dage, hvor den pågældende ikke har

- tilmeldt sig rettidigt som arbejdssøgende på Jobnet, dvs. senest 1 uge efter første henvendelse til kommunen om hjælp (åbenlyst uddannelsesparat) eller ved første henvendelse til kommunen (jobparat), jf. § 8 a, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik
- tjekket sine jobforslag rettidigt på Jobnet, dvs. senest hver 7. dag, og dermed bekræftet, at personen fortsat er arbejdssøgende, jf. § 8 a, stk. 3.

For jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere gælder endvidere, at personen ikke kan modtage hjælp for de dage, hvor den pågældende ikke har:

- lagt sit cv rettidigt ind i Jobnet, dvs. senest 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp, jf. § 13 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik og § 13, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er en del af rådighedsforpligtelsen for jobparate integrationsydelses- og kontanthjælpsmodtagere, at cv'et indlægges i Jobnet inden for fristen. Hvis personen ikke overholder fristen på 3 uger efter tilmeldingen til at indlægge sit cv, kan den pågældende ikke få hjælp, så længe cv'et ikke er lagt ind i Jobnet. Personen kan igen få hjælp fra det tidspunkt, hvor den pågældende har lagt sit cv ind i Jobnet, der findes på hjemmesiden www.jobnet.dk.

Reglerne om pligt til tjekke sine jobforslag på Jobnet og dermed bekræfte, at personen fortsat er aktivt arbejdssøgende, findes i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis en person, der er tilmeldt som arbejdssøgende, ikke bekræfter sin tilmelding senest 7 dage efter første tilmelding eller efter seneste tidspunkt, hvor personen skulle tjekke sine jobforslag og dermed bekræfte, at pågældende fortsat er arbejdssøgende, vil personen få en skriftlig påmindelse fra jobcenteret om at tjekke sine jobforslag og dermed bekræfte, at pågældende er arbejdssøgende. Pågældende får en ny frist på 7 dage regnet fra udløbet af den første 7-dages-frist til at tjekke sin jobforslag og bekræfte, at pågældende er arbejdssøgende.

Tilsvarende vil personen få en skriftlig påmindelse og ny frist, hvis personen for anden gang inden for 12 måneder undlader at tjekke sine jobforslag og dermed bekræfte, at pågældende er arbejdssøgende.

Hvis personen for tredje gang inden for 12 måneder efter 2. undladelse undlader at tjekke sine jobforslag og dermed bekræfte, at pågældende er arbejdssøgende (3. undladelse), vil personen blive afmeldt uden påmindelse og frist. Personen vil ikke have ret til ydelser fra det tidspunkt, hvor personen er blevet afmeldt, og indtil personen igen er tilmeldt som arbejdssøgende, medmindre den manglende bekræftelse ikke skyldes personens forhold, jf. § 38, stk. 2. Det samme vil gøre sig gældende i gentagelsestilfælde, indtil der er gået mere end 12 måneder mellem to undladelser.

Hovedreglen er således, at en person, der skal være tilmeldt som arbejdssøgende i jobcenteret, kun kan få hjælp, så længe personen er tilmeldt. Kravet om tilmelding gælder også, mens modtageren af hjælp deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Kommunen kan ikke træffe afgørelse om fradrag i integrationsydelse, uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, hvis baggrunden for, at en person ikke har tilmeldt sig eller tjekket sine jobforslag eller ikke har lagt sit cv ind i Jobnet, ikke skyldes personens egne forhold. Kommunen kan således se bort fra en periode med manglende tilmelding, manglende tjek af jobforslag og dermed bekræftelse af, at pågældende er arbejdssøgende eller manglende rettidig indlæggelse af cv i Jobnet, hvis den manglende tilmelding, det manglende tjek af jobforslag eller indlæggelse af cv ikke skyldes personens forhold.

Hvornår dette er tilfældet, beror på en konkret vurdering. Det vil fx være tilfældet, hvis den manglende tilmelding eller fejlagtige afmelding beror på forhold hos jobcenteret eller andre (fx forhold hos 3. mand eller ekstraordinære upåregnelige forhold), og personen ikke har kunnet hindre eller afhjælpe den manglende tilmelding eller fejlagtige afmelding. Endvidere skal personen i øvrigt have opfyldt betingelserne for at få hjælp i perioden.

Det er kommunen, der skal undersøge, om den manglende tilmelding fx skyldes jobcenterets forhold.

Der kan ikke ses bort fra en periode med manglende tilmelding, hvis den manglende tilmelding beror på den pågældende selv.

I principafgørelse 86-14 fastslog Ankestyrelsen, at en borger, der modtager kontanthjælp som jobparat, skal være tilmeldt jobcenteret som arbejdssøgende. Tilmeldingen sker i Jobnet. Borgeren skal mindst hver 7. dag tjekke sine jobforslag i Jobnet og dermed bekræfte, at han er arbejdssøgende. Hvis borgeren undlader at tjekke sine jobforslag og dermed bekræfte sin arbejdssøgning, afmeldes borgeren Jobnet.

Manglende tjek af jobforslag, der skyldes borgerens egne forhold, medfører sanktion i form af fradrag i hjælpen. Kommunen skal foretage fradrag i hjælpen for de dage, borgeren har været afmeldt Jobnet på grund af manglende tjek af jobforslag. Hvis det manglende tjek af jobforslag ikke skyldes borgerens forhold, foretages ikke fradrag.

Det kan f.eks. være it-nedbrud på Jobnet. Kommunen foretager fradraget fra og med den dag, borgeren afmeldes Jobnet, til og med dagen, før borgeren igen tilmelder sig Jobnet.

Det er en betingelse for, at kommunen kan give en sanktion, at borgeren forud for afmeldingen på grund af manglende tjek af jobforslag har fået skriftlig vejledning om fradrag i hjælpen.

Det er samtidig en betingelse for, at kommunen kan træffe afgørelse om sanktion, at kommunen forud for afmeldingen på grund af det manglende tjek har vejledt borgeren skriftligt om, at kommunen vil foretage fradrag i hjælpen for de dage, hvor borgeren har været afmeldt Jobnet på grund af manglende tjek af jobforslag, og at borgeren skal tilmelde sig Jobnet for at få ret til hjælp igen.

Om tidspunktet for hvornår den skriftlige vejledning om fradrag i kontanthjælpen ved manglende tjek af jobforslag skal være givet, fastslog Ankestyrelsen i principafgørelsen, at vejledningsbetingelsen normalt er opfyldt, hvis borgeren i forbindelse med den seneste tilmelding til Jobnet forud for den sanktionerede afmelding har fået en indholdsmæssigt fyldestgørende elektronisk (skriftlig) vejledning om, at der vil blive foretaget fradrag i hjælpen for de dage, borgeren er afmeldt Jobnet på grund af manglende tjek af jobforslag, og at pågældende skal tilmelde sig Jobnet igen for at få ret til hjælpen. Dette gælder, selvom kommunen i perioden mellem den seneste elektroniske vejledning og den sanktionerede afmelding har sendt borgeren breve om tilmelding til Jobnet, herunder påmindelsesbreve, hvori en eventuel vejledning om sanktion indholdsmæssigt ikke er fyldestgørende.

Hvis den seneste elektroniske vejledning indholdsmæssigt ikke er fyldestgørende, vil vejledningsbetin- gelsen normalt være opfyldt, hvis den seneste skriftlige vejledning, som kommunen har givet borgeren - f.eks. i et påmindelsesbrev - forud for den sanktionerede afmelding, er fyldestgørende.

Den skriftlige vejledning skal indholdsmæssigt være fyldestgørende.

Hvis hverken den seneste elektroniske vejledning eller den af kommunen senest givne skriftlige vejled- ning indholdsmæssigt er fyldestgørende, er vejledningskravet ikke opfyldt, og kommunen vil derfor ikke kunne give en sanktion for manglende tjek af jobforslag.

En vejledning, f.eks. i et påmindelsesbrev, der alene orienterer om, at borgeren ved afmelding som ud- gangspunkt ikke har ret til kontanthjælp, opfylder ikke det indholdsmæssige krav.

Kommunen skal dokumentere på sagen, at der er givet skriftlig vejledning, herunder hvornår den er gi- vet, og hvilken ordlyd den givne vejledning har. Hvis kommunen ikke kan dokumentere, at der er givet fyldestgørende vejledning forud for afmeldingen fra Jobnet på grund af manglende tjek af jobforslag, kan kommunen ikke give sanktion.

Kommunen skal give skriftlig påmindelse og ny frist ved første og anden undladelse af at tjekke jobfor- slag. Første gang en borger undlader at tjekke sine jobforslag rettidigt (1. undladelse), skal kommunen således give borgeren en skriftlig påmindelse og ny frist til at tjekke sine jobforslag. Hvis borgeren ikke tjekker sine jobforslag inden for denne frist, afmeldes borgeren Jobnet.

Hvis borgeren for anden gang inden for 12 måneder undlader at tjekke sine jobforslag rettidigt (2. und- ladelse), skal kommunen give borgeren en skriftlig påmindelse og ny frist til at tjekke sine jobforslag. Hvis borgeren ikke tjekker sine jobforslag inden for denne frist, afmeldes borgeren Jobnet.

Kommunen skal ikke give påmindelse og ny frist ved efterfølgende undladelser af at tjekke jobforslag, før der er gået mere end 12 måneder mellem to undladelser

Hvis borgeren for tredje gang inden for 12 måneder efter 2. undladelse undlader at tjekke sine jobfor- slag rettidigt (3. undladelse), afmeldes borgeren uden påmindelse og frist.

Det samme gælder i gentagelsestilfælde, indtil der er gået mere end 12 måneder mellem to undladelser.

Vedr. beregningen af fradraget i hjælpen pr. dag henvises til vejledningen til §§ 35 og 37.

Nedsættelse af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp

§ 39. Hjælpen nedsættes efter § 40, hvis en person

- 1) uden rimelig grund ophører med sit arbejde,
- 2) uden rimelig grund afviser tilbud om arbejde,
- 3) undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret eller arbejdsgiveren, jf. § 13, stk. 2, nr. 4 eller stk. 3, nr. 4,
- 4) uden rimelig grund undlader efter krav fra jobcenteret at søge konkrete job, jf. § 13 a, stk. 1, 2. pkt.,
- 5) uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en jobsamtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 5, eller stk. 3, nr. 5,

- 6) uden rimelig grund ophører med en uddannelse, der er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg, jf. § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 16 a,
- 7) uden rimelig grund har undladt at overholde aftaler om jobsøgning, jf. § 13 a, stk. 4, 2. pkt., eller
- 8) uden rimelig grund har undladt at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet inden for den frist, som kommunen har fastsat, jf. § 13 a, stk. 4, 3. pkt., eller uden rimelig grund har undladt at dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter som aftalt med jobcenteret, jf. integrationslovens § 26, stk. 3.

§§ 39 og 40 omhandler punktsanktioner, der gives som en nedsættelse af hjælpen med et fast beløb i de tilfælde, hvor en forseelse ikke løber over tid, fx hvis personen siger nej til et tilbud om arbejde, herunder udebliver fra en ansættelsessamtale.

Alle modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp er omfattet af §§ 39 og 40 om nedsættelse af hjælpen, dvs. uanset om personen er uddannelsesparat, jobparat eller aktivitetsparat, og uanset størrelsen af den ydelse, der modtages. Dog er det ikke alle forseelserne i § 39, der er relevante for samtlige persongrupper. Det er alene den person, der begår forseelsen, der sanktioneres, dvs. at en evt. ægtefælle ikke omfattes af sanktionen.

Ifølge § 39 nedsættes hjælpen med et fast beløb pr. hændelse, jf. § 40, hvis en person begår en af de i bestemmelsen nævnte forseelser.

Der kan kun gives én punktsanktion pr. forseelse. Det betyder, at en person, der fx undlader at melde sig syg til jobcenteret på sin første sygedag, kun kan gives én punktsanktion for denne forseelse. Den manglende sygemelding og udeblivelse betragtes som én hændelse, når der er tale om samme sygdomsforløb. Det forhold, at personen ikke meddeler sygdom på ny de efterfølgende sygedage, udløser således ikke en ny punktsanktion for hver dag, hvor personen undlader at meddele sygdom. Dette gælder, uanset om kommunen har stillet krav om sygemelding hver dag i en sygdomsperiode.

Vedrørende de rimelige grunde henvises til afsnit 1 ad bekendtgørelsens § 15 og afsnit 2 ad § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik.

En person, der bliver ledig som følge af fx egen opsigelse, afskedigelse, kontraopsigelse, accept af for kort opsigelsesvarsel eller ved at tage orlov fra arbejde, anses for at være ophørt med arbejdet uden en rimelig grund (selvforskyldt ledig). Der skal i denne situation ske nedsættelse af hjælpen, uanset at personen ikke var uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager, da pågældende blev opsagt på grund af egne forhold, jf. Ankestyrelsens principafgørelse 85-14. Det samme vil formentlig gælde modtagere af integrationsydelse.

I principafgørelse 85-14 fandt Ankestyrelsen, at ophør uden rimelig grund med et arbejde medfører sanktion. Hvis en borger uden rimelig grund ophører med sit arbejde, herunder er blevet opsagt på grund af sine egne forhold, skal kommunen således nedsætte hjælpen efter aktivlovens § 39, nr. 1. Dette gælder, selvom borgeren ikke modtager uddannelses- eller kontanthjælp på det tidspunkt, hvor borgeren er ophørt med arbejdet.

I samme principafgørelse (85-14) fandt Ankestyrelsen, at ophør før tid med en uddannelse, hvorunder borgeren har modtaget SU, ikke kan sidestilles med ophør med et arbejde. Kommunen kan derfor ikke i denne situation give en sanktion efter aktivlovens § 39, nr. 1.

Hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale med en arbejdsgiver, anses den pågældende for at have afvist et tilbud om arbejde.

En person vil have en rimelig grund til ikke at tage imod tilbud om arbejde på nedsat tid, hvis arbejdsgiveren ikke vil give en frigørelsesattest, og personen af den grund ikke er berettiget til at få supplerende hjælp, jf. afsnit 1, vejledning til bekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 1, og § 13, stk. 7, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik, da tilbuddet ikke er rimeligt på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold.

En person vil tilsvarende have en rimelig grund til at ophøre i et arbejde, hvis arbejdsgiveren under ansættelsen tilbagekalder en frigørelsesattest, og personen derfor ikke længere er berettiget til supplerende hjælp. Tilsvarende hvis betingelserne i ansættelsesforholdet ændrer sig, og personen får brug for en frigørelsesattest for at få supplerende hjælp, og arbejdsgiveren ikke vil give en sådan.

Adgangen til at afvise/opsige et deltidsarbejde uden konsekvenser gælder dog ikke i de tilfælde, hvor kommunen i en periode på op til 6 måneder ser bort fra kravet om en frigørelsesattest, jf. afsnit 1, vejledningen til § 14. Her vil personen ikke have en rimelig grund til at afvise/ophøre i et deltidsarbejde. Først ved udløbet af 6-måneders-perioden vil personen have en rimelig grund til at ophøre med deltidsarbejdet, hvis arbejdsgiveren afslår at udstede en frigørelsesattest.

Tilsvarende i de tilfælde, hvor der ikke stilles krav om frigørelsesattest, fordi ægtefællens månedlige indtægt ved et deltidsarbejde svarer til eller er højere end det beløb, den pågældende ville kunne få i hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik. Heller ikke her vil den pågældende have en rimelig grund til at ophøre i deltidsarbejde alene på grund af den manglende frigørelsesattest.

En person, der ikke har meddelt sygdom til jobcenteret eller arbejdsgiveren, når den pågældende har fået et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal møde til en jobsamtale hos arbejdsgiveren, skal have en punktsanktion efter § 39, nr. 3, i lov om aktiv socialpolitik. Dette samme gør sig gældende, hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, jf. § 39, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Ankestyrelsen har truffet følgende Principafgørelser vedrørende sanktioner efter § 39, nr. 3:

I principafgørelse 105-13 fandt Ankestyrelsen, at en kontanthjælpsmodtager, der på sygdomstidspunktet var i et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, ikke var forpligtet til at give meddelelse om sygdom til både jobcenter og tilbudsstedet. Hjælpen skal derfor ikke nedsættes, hvis en borger i et tilbud alene giver meddelelse til tilbudsstedet. Selvom kommunen i en borgers jobplan («Min Plan») har skrevet, at han skal meddele sygdom både til jobcenter og tilbudsstedet, kan dette ikke medføre, at borgeren sanktioneres, når han undlader at give meddelelse til begge steder. Ordlyden af bestemmelsen i loven "undlader at give meddelelse til jobcenteret eller arbejdsgiveren" må tillægges afgørende betydning.

I principafgørelse 106-13 fandt Ankestyrelsen, at en person skal have én punktsanktion, som medfører en nedsættelse af kontanthjælpen, hvis personen undlader at meddele sygdom på første sygedag i en sygdomsperiode. Manglende sygemelding betragtes som én hændelse, der udløser en punktsanktion. Det forhold, at borgeren ikke meddeler sygdom på ny de efterfølgende sygedage, udløser ikke en ny punktsanktion for hver dag, hvor borgeren undlader at meddele sygdom. Dette gælder, uanset om kommunen har stillet krav om sygemelding hver dag i en sygdomsperiode. Manglende meddelelse om sygdom i en sygdomsperiode kan således alene medføre én punktsanktion.

Hvis en person under 30 år, der har fået et uddannelsespålæg efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller en person under 25 år, der har fået et uddannelsespålæg efter § 16 a i integrationsloven, beslutter at stoppe sin uddannelse, eller uddannelsesstedet træffer beslutning om, at den unge fx på grund af stort fravær er ophørt med uddannelsen, skal kommunen i forbindelse med den unges henvendelse til kommunen og anmodning om integrationsydelse eller kontanthjælp nedsætte hjælpen med et fast beløb, jf. § 40, hvis der ikke er en rimelig grund til ophøret.

I principafgørelse 85-14 fandt Ankestyrelsen, at ophør før tid med en uddannelse, hvorunder borgeren har modtaget SU, og som ikke er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg, ikke medfører en sank-

tion. Ophør før tid med en uddannelse, hvorunder borgeren har modtaget SU, kan ikke sidestilles med ophør med et arbejde. Kommunen kan derfor ikke i denne situation give en sanktion efter aktivlovens § 39, nr. 1.

Ankestyrelsen fandt i samme principafgørelse, at kommunen ikke kan give en sanktion efter aktivlovens § 39, nr. 6, når en borger er ophørt før tid med en uddannelse, der ikke er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg efter beskæftigelsesindsatslovens § 21 b eller integrationslovens § 16 a. Dette gælder, uanset hvilken grund borgeren har haft til at ophøre med sin uddannelse.

Efter § 39, nr. 7, kan en person, der er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, få en punktsanktion, hvis pågældende ikke har været aktivt jobsøgende ved at overholde den aftale om jobsøgning, der fremgår af »Min side« på Jobnet, medmindre den pågældende har en rimelig grund til ikke at være aktivt arbejdsøgende.

Den jobparate modtager af integrationsydelse eller kontanthjælp skal aktivt søge job på den måde, som er normalt for området. Jobcenteret skal løbende følge op på jobsøgning med udgangspunkt i jobloggen på »Min side« på Jobnet, herunder at den enkelte jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager søger tilstrækkelig bredt, intensivt og realistisk.

Hvis jobcenteret vurderer, at den jobparate modtager af integrationsydelse eller kontanthjælp ikke har søgt job i tilstrækkeligt omfang, kan jobcenteret stille krav til den enkelte om jobsøgningen og gennem klare aftaler sikre, at den enkelte reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet. Aftalen mellem den jobparate modtager af integrationsydelse eller kontanthjælp og jobcenteret skal fremgå af »Min side« på Jobnet.

En person, som er jobparat, kan få en punktsanktion, hvis den pågældende ikke har været aktivt jobsøgende ved at overholde den aftale om jobsøgning, der fremgår af »Min side« på Jobnet, medmindre den pågældende har en rimelig grund til ikke at være aktivt arbejdssøgende. Pligten til at overholde aftaler om jobsøgning følger af § 13 a, stk. 4, 2. pkt.

Der skal således være indgået en konkret aftale mellem den jobparate ydelsesmodtager og jobcenteret, hvor der kan ses, hvilken måde, personen skal søge job på, herunder om det skal være skriftligt, mundtligt eller ved fremmøde samt inden for hvilken brancher, der skal søges. Der vil samtidigt kunne gives en frist for, hvornår de forskellige aktiviteter skal ske. Det samme gælder for en åbenlyst uddannelsesparat modtager af integrationsydelse eller uddannelseshjælp.

Hvis den åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager eller jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager ikke har foretaget registreringer i jobloggen inden for den frist, som jobcenteret har givet personen, jf. § 13 a, stk. 4, 3. pkt., gives der ligeledes en punktsanktion, medmindre den pågældende har en rimelig grund til ikke at være aktivt arbejdssøgende. Dette følger af § 39, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Den jobparate modtager af integrationsydelse eller kontanthjælp skal mødes med krav om en intensiv jobsøgningsindsats. Den jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager skal sørge for at søge job indenfor et bredt ansættelsesområde. Jobsøgningen skal samtidig være intensiv og realistisk, og jobsøgningen skal dokumenteres i jobloggen på »Min side« på Jobnet.

Hvis den jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager ikke har foretaget registreringer i jobloggen inden for den frist, som kommunen har givet vedkommende, jf. § 13 a, stk. 4, 3. pkt., gives der ligeledes en punktsanktion, medmindre den pågældende har en rimelig grund til ikke at være aktivt arbejdssøgende.

I denne situation behøver der ikke været indgået en aftale om jobsøgning mellem den jobparate ydelsesmodtager og jobcenteret, men jobcenteret kan have konstateret, at personen slet ikke har anvendt jobloggen, og har derefter givet personen en frist for at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Job-

net. Sanktionen anvendes i de tilfælde, hvor jobcenteret har oplysninger om, at personen har søgt jobs, men hvor jobsøgningsaktiviteterne ikke er registreret i jobloggen.

En integrationsydelsesmodtager, som er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, kan undtages fra kravet om at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog, men i stedet skal der indgås en aftale om, hvordan en integrationsydelsesmodtager, som er omfattet af integrationslovens § 26, stk. 3 og § 26 a, stk. 6, skal dokumentere sin aktive jobsøgning, når personen er undtaget fra kravet om at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet.

Det kan f.eks. ske ved at arbejdsgiveren dokumenterer, at den pågældende har søgt job eller ved at indsende kopi af ansøgninger til jobcenteret. Det kan også dokumenteres ved, at det fremgår af personens personsag, at udlændingen sammen med en jobkonsulent har søgt job hos en arbejdsgiver.

Efter § 39, nr. 8, kan en person, der uden rimelig grund ikke har overholdt den aftale med jobcenteret om, hvordan jobsøgningsaktiviteterne skal dokumenteres, i lighed med, hvad der i dag gælder for registrering i jobloggen, få en punktsanktion, svarende til 3 dagssatser.

§ 40. Hjælpen efter §§ 22-25 til personer, som er omfattet af § 39, nedsættes med 3 gange dagsatsen efter § 35, stk. 4. Dagsatsen beregnes på baggrund af den samlede hjælp efter §§ 22-25.

Stk. 2. Nedsættelsen sker på grundlag af den hjælp, som personen på hændelsestidspunktet var eller ville være berettiget til, og nedsættelsen sker i hjælpen efter §§ 22-25. Der kan i en kalendermåned kun ske en enkelt nedsættelse efter stk. 1.

Stk. 3. Hvis den månedlige hjælp til en person efter §§ 22-25 er nedsat, nedsættes beløbene efter stk. 1 med samme andel.

I § 40 er størrelsen af nedsættelsen af hjælpen efter § 39 fastsat.

De beløb, hjælpen nedsættes med, er bruttobeløb, dvs. nedsættelse sker i hjælpen inden skat. Der sker alene nedsættelse i personens egen hjælp og ikke i ægtefællens hjælp.

Beløbene reguleres en gang årligt, jf. § 109, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik og bliver offentliggjort en gang årligt i vejledning om satser sammen med de øvrige satser på integrationsydelses, uddannelseshjælps- og kontanthjælpsområdet m.v. Vejledningen kan findes på www.retsinformation.dk.

Der kan i en kalendermåned alene gives en enkelt sanktion efter § 40. Hvis der er flere forseelser efter denne bestemmelse i en måned, må øvrige nedsættelser i hjælpen ske i den eller de efterfølgende måneder. Nedsættelsen skal dog være sket inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet, jf. § 35. Der kan i en kalendermåned godt gives sanktioner både efter § 40 og efter de øvrige sanktionsbestemmelser.

For personer, der modtager supplerende hjælp, dvs. hjælpen er mindre end satsen efter §§ 22-25, nedsættes sanktionen med samme andel, som personens hjælp udgør af satsen efter §§ 22-25.

Er hjælpen fx på grund af ægtefællens indtægt nedsat med 30 pct., nedsættes sanktionen også med 30 pct.

Hvis personen kun modtager hjælp for en del af måneden fx fra den 15. i måneden, nedsættes punktsanktionen efter § 40 med en andel svarende til, hvad den udbetalte hjælp udgør af den månedlige integrationsydelses-, uddannelseshjælps- eller kontanthjælpsats efter §§ 22-25.

Det beløb, som hjælpen skal nedsættes med, beregnes på grundlag af personens hjælp på tidspunktet for forseelsen. I de tilfælde, hvor personen endnu ikke modtager hjælp, sker nedsættelsen på baggrund af den

hjælp, som personen ville have været berettiget til på forseelsestidspunktet. Dette gælder fx, når en person uden rimelig grund er ophørt i arbejde, og personen først efterfølgende søger hjælp.

Nedsættelsen i hjælpen skal ske hurtigst muligt, således at der er en klar sammenhæng mellem forseelsen og sanktionen. Hvis det er muligt, bør nedsættelsen ske i samme kalendermåned som forseelsen. Ellers sker nedsættelsen i næste kalendermåned eller snarest derefter.

Hvis nedsættelsen i hjælpen ikke er afviklet senest 3 hele kalendermåneder efter forseelsen, bortfalder sanktionen. Forseelsen vil dog indgå i vurderingen af, om der skal gives en sanktion efter § 40 a, hvis personen gentagne gange ikke opfylder sin pligt til at stå til rådighed.

§ 40 a. En person, der er uddannelses- eller jobparat, mister retten til hjælp efter §§ 22, 23 og 25 i en periode på op til 3 måneder, hvis personen gentagne gange uden rimelig grund har undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed efter reglerne i §§ 13 og 13 a og kommunen konkret vurderer, at personen med sin adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v.

Stk. 2. Kommunen skal samtidig med afgørelsen efter stk. 1 give personen et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, daglige samtaler eller pligt til at møde dagligt i jobcenteret. Aktiviteter efter 1. pkt. skal kunne påbegyndes samme dag, som afgørelsen efter stk. 1 har virkning fra. Personen modtager hjælp efter §§ 22, 23 og 25 for de dage, hvor den pågældende deltager i tilbud, møder til samtaler eller møder i jobcenteret.

Stk. 3. Hvis en person er syg eller har børnepasningsproblemer, skal personen meddele dette på den måde, som jobcenteret har angivet forud for det tidspunkt, som den pågældende skal møde i tilbuddet, møde til samtalen eller møde på jobcenteret, jf. stk. 2.

Stk. 4. Hvis en person udebliver fra et tilbud m.v., jf. stk. 2, kan kommunen i helt særlige situationer udbetale hjælp for de dage, hvor den pågældende er udeblevet. Dette gælder også, hvis personen ikke har givet meddelelse om fraværet forud for mødetidspunktet, jf. stk. 3. Personen skal, så snart det er muligt, tage kontakt til jobcenteret og oplyse om årsagen til udeblivelsen.

Stk. 5. Opgørelsen af de dage, der kan udbetales hjælp for, jf. stk. 2-4, sker som en samlet opgørelse for 1 måned. Hjælpen beregnes som en forholdsmæssig andel af månedens hjælp svarende til antallet af kalenderdage, hvor personen har opfyldt betingelserne for at modtage hjælp, sat i forhold til månedens kalenderdage. Hjælpen udbetales efter § 89, stk. 1.

Til § 40 a, stk. 1

Efter § 40 a, stk. 1, mister en person, der er uddannelsesparat eller jobparat, retten til hjælp efter § 22 i lov om aktiv socialpolitik (integrationsydelse), § 23 (uddannelseshjælp) eller § 25 (kontanthjælp) i op til 3 måneder, hvis den pågældende gentagne gange ikke opfylder sin pligt til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v. efter §§ 13 og 13 a, og kommunen konkret vurderer, at den pågældende med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed ved aktivt at deltage i jobsøgning, tilbud m.v. med henblik på at komme i uddannelse eller arbejde.

Bestemmelsen i § 40 a, finder ikke anvendelse for borgere, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp som aktivitetsparate.

Den manglende vilje til at stå til rådighed kan vise sig fx ved, at personen gentagne gange optræder negativt i forbindelse med kommunens afgivelse af tilbud eller altid har mange forbehold i forbindelse med tilbud, således at personens handlemåde kan sidestilles med en afvisning af tilbuddet m.v.

Det kan også være, at den pågældende gentagne gange udebliver fra tilbud eller samtaler, ikke aktivt søger job m.v.

Ved vurderingen af, om der er tale om gentagne gange, skal der dels ses på antallet af udeblivelser fra tilbud eller samtaler, afvisning af arbejde eller tilbud m.v., men også på, om den pågældende fx udebliver flere gange efter hinanden i en sammenhængende periode. Det forudsættes, at der ved hver undladelse af pligten at stå til rådighed efter §§ 13 og 13 a i lov om aktiv socialpolitik er truffet afgørelse om det enkelte forhold.

En afgørelse om, at en person har mistet retten til hjælp efter § 41, fordi ægtefællen har afvist et tilbud eller har haft gentagne udeblivelser, tæller ikke med i vurderingen af, om personen selv gentagne gange ikke har opfyldt sin pligt til at stå til rådighed efter §§ 13 og 13 a. Det er således alene egne overtrædelser af rådighedsforpligtelsen, som tæller med i opgørelsen af gentagelser efter forslaget til § 40 a, stk. 1.

De rimelige grunde til ikke at udnytte sin pligt til at stå til rådighed fremgår af § 13, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik. En modtager af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp har i nogle situationer ikke pligt til at udnytte deres arbejdsmuligheder ved at tage imod et tilbud om arbejde eller et tilbud om aktivering, hvis fx:

- tilbuddet ikke anses for et rimeligt tilbud på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold,
- personen ikke kan deltage i uddannelse eller arbejde på grund af sygdom, eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes,
- afstanden mellem bopæl og uddannelses- eller arbejdssted medfører en urimelig belastning af den pågældende på grund af transportvanskeligheder eller den tid, der går til transport,
- den pågældende er nødt til at passe sine børn, og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed, eller
- den pågældende har ret til ferie m.v.

De rimelige grunde er udtømmende opremset i § 13, stk. 7, for personer, der modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate eller integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparate.

Ved vurderingen af, om en person skal have en skærpet sanktion på en, to eller tre måneder, kan indgå flere forskellige momenter, herunder over hvor lang en periode, forseelserne strækker sig over, fx om personen har begået flere forseelser over en kortere periode på to måneder eller over en længere periode på fire eller seks måneder.

Der er i det nedenstående alene tale om eksempler på, hvornår der kan gives en skærpet sanktion på en, to eller tre måneder. Kommunen skal altid foretage en konkret vurdering af, om en person skal have en, to eller tre måneders skærpet sanktion, og kommunen skal altid vurdere, om sanktionen står i et rimeligt forhold til forseelserne, dvs. om der er proportionalitet mellem sanktion og forseelse. Således vil en person, der fx er udeblevet tre gange til en jobsamtale inden for 6 måneder, hvor kommunen har truffet afgørelser om, at der skulle ske fradrag i hjælpen for en eller to dage ved hver udeblivelse, ikke blive omfattet af en skærpet sanktion, idet der ikke i dette eksempel kan anses at være proportionalitet mellem forseelsen og den skærpede sanktion.

Der kan fx gives en skærpet sanktion på en måned, hvis en person inden for de seneste seks måneder uden rimelig grund:

- er udeblevet fra en eller flere jobsamtaler eller individuelle samtaler,

- er udeblevet fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning mindst 10 gange på enkeltdage eller i en sammenhængende periode på 10 dage, og
- har afvist et tilbud om arbejde.

En skærpet sanktion på en måned kan endvidere gives, hvis personen inden for de seneste seks måneder uden rimelig grund:

- er udeblevet tre gange fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning i perioder på op til 10 dage, og
- har undladt at registrere sin jobsøgning i jobloggen på »Min side« på Jobnet, jf. de aftaler, der er indgået med jobcenteret.

Endvidere kan en skærpet sanktion på en måned gives, hvis en person inden for de seneste seks måneder uden rimelig grund:

- har undladt at søge et konkret job, som jobcenteret har pålagt den pågældende at søge,
- afviser tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, og
- undlader at opfylde de aftaler, der er indgået med jobcenteret om jobsøgning, der fremgår af »Min side« på Jobnet, herunder har undladt at registrere sin jobsøgning på jobloggen inden for den frist, som jobcenteret har givet.

Der kan fx gives en skærpet sanktion på to måneder, hvis en person inden for de seneste fire måneder uden rimelig grund:

- er udeblevet fra en eller flere jobsamtaler eller individuelle samtaler,
- er udeblevet fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning mindst 10 gange på enkeltdage eller i en sammenhængende periode på 10 dage, og
- har afvist et tilbud om arbejde.

En skærpet sanktion på to måneder kan endvidere gives, hvis personen inden for de seneste fire måneder uden rimelig grund:

- er udeblevet tre gange fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning i perioder på op til 10 dage, og
- har undladt at registrere sin jobsøgning i jobloggen på »Min side« på Jobnet, jf. de aftaler, der er indgået med jobcenteret.

Endvidere kan en skærpet sanktion på to måneder gives, hvis en person inden for de seneste fire måneder uden rimelig grund:

- har undladt at søge et konkret job, som jobcenteret har pålagt den pågældende at søge,
- afviser tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, og
- undlader at opfylde de aftaler, der er indgået med jobcenteret om jobsøgning, der fremgår af »Min side« på Jobnet, herunder har undladt at registrere sin jobsøgning på jobloggen inden for den frist, som jobcenteret har givet.

Der kan fx gives en skærpet sanktion på tre måneder, hvis en person inden for de seneste to måneder uden rimelig grund:

- er udeblevet fra en eller flere jobsamtaler eller individuelle samtaler,
- er udeblevet fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning mindst 10 gange på enkelt dage eller i en sammenhængende periode på 10 dage, og
- har afvist et tilbud om arbejde.

En skærpet sanktion på tre måneder kan endvidere gives, hvis personen inden for de seneste to måneder uden rimelig grund

- er udeblevet tre gange fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning i perioder på op til 10 dage, og
- har undladt at registrere sin jobsøgning i jobloggen på »Min side« på Jobnet, jf. de aftaler, der er indgået med jobcenteret.

Endvidere kan en skærpet sanktion på tre måneder gives, hvis en person inden for de seneste to måneder uden rimelig grund:

- har undladt at søge et konkret job, som jobcenteret har pålagt den pågældende at søge,
- afviser tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, og
- undlader at opfylde de aftaler, der er indgået med jobcenteret om jobsøgning, der fremgår af »Min side« på Jobnet, herunder har undladt at registrere sin jobsøgning på jobloggen inden for den frist, som jobcenteret har givet.

Der henvises til vejledningens afsnit 1 vedrørende uddannelsesparate og jobparate personers rådighedspligt.

Når kommunen træffer afgørelse om en sanktion efter § 40 a, stk. 1, skal det fremgå udtrykkeligt og meget klart af afgørelsen, at den pågældende ikke har ret til integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i 1, 2 eller 3 måneder. Kommunen skal samtidigt angive i afgørelsen, fra hvilket tidspunkt personen har mistet retten til hjælp efter § 40 a, stk. 1. Kommunen skal desuden ledsage afgørelsen af en begrundelse og klagevejledning, jf. §§ 22-25 i forvaltningsloven. Der henvises til bilag 1 til vejledningen.

Til § 40 a, stk. 2

Kommunen skal samtidig med afgørelsen efter § 40 a, stk. 1, give personen et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, indkalde den pågældende til daglige samtaler eller give den pågældende pligt til at møde på jobcenteret dagligt, jf. § 40 a, stk. 2.

Der skal således være mulighed for, at en person, der er omfattet af sanktionen i § 40 a, stk. 1, kan møde frem i tilbud, til samtaler eller møde op på jobcenteret dagligt. Kommunen kan give den pågældende tilbud om en eller flere forskellige aktiviteter, så længe aktiviteterne omfatter alle månedens arbejdsdage.

For tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gælder denne lovs regler, jf. kap 7 om uddannelsespålæg og kapitel 9 om »Min Plan« og § 29 om fritagelse for »Min Plan« i visse tilfælde. For tilbud efter integrationsloven gælder denne lovs regler om afgivelse af tilbud.

Kommunen skal ved afgivelsen af tilbud, indkaldelse til samtaler eller daglig pligt til at møde frem i jobcenteret sikre, at den pågældende ikke i forhold til den eller de konkrete aktiviteter er omfattet af en af de rimelige grunde, jf. § 13, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik fx transporttid eller barsel.

Hvis kommunen ikke giver den pågældende et tilbud, indkalder den pågældende til daglige samtaler eller giver den pågældende en pligt til at møde dagligt på jobcenteret, kan hjælpen ikke ophøre. Hjælpen kan tidligst ophøre fra det tidspunkt, hvor kommunen har stillet et tilbud til rådighed, har indkaldt den pågældende til en samtale eller har givet den pågældende en pligt til dagligt fremmøde på jobcenteret, som den pågældende kan møde frem i.

Det skal udtrykkeligt og klart fremgå af afgørelsen, hvad en person skal gøre for igen at blive berettiget til at få udbetalt hjælp i den periode, hvor den pågældende er omfattet af sanktionen i § 40 a, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik, jf. princippet i § 35, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik om kommunens vejledningspligt. Afgørelsen anses for at være kommet frem fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget afgørelsen med posten, og hvis afgørelsen sendes digitalt på det tidspunkt, hvor den er tilgængelig for den person, som afgørelsen er rettet mod.

Den uddannelsesparate integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager eller jobparate integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtager får ret til at få udbetalt hjælp for de dage, hvor den pågældende møder frem i tilbud, møder til samtaler på jobcenteret eller møder op på jobcenteret dagligt og dermed aktivt viser, at den pågældende står til rådighed for arbejde eller uddannelse. Hvis der i en måned er helligdage, eller kommunen ikke kan tilbyde aktiviteter på alle arbejdsdage, kan den pågældende få udbetalt hjælp for dage, hvor personen ikke har en reel mulighed for at møde i aktiviteten.

Hvis personen ikke møder i tilbuddet, ikke kommer til en samtale eller ikke overholder pligten til at møde på jobcenteret dagligt, kan den pågældende ikke få integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp for de dage, hvor den pågældende ikke har opfyldt kravet om fremmøde.

Til § 40 a, stk. 3

Efter § 40 a, stk. 3, kan en person, der er syg eller har børnepasningsproblemer, alligevel få ret til hjælp på dage, hvor den pågældende ikke er mødt, hvis personen har meddelt fravær på den måde, som jobcenteret har stillet krav om, inden den pågældende skulle møde i tilbuddet, være mødt til samtalen eller være mødt op på jobcenteret.

Da det forud for afgivelsen af tilbuddet, indkaldelserne til daglige samtaler m.v., allerede er afklaret, at den pågældende ikke har en rimelig grund til ikke at deltage i aktiviteterne, vil det alene være den nævnte situation, der kan medføre, at der kan udbetales hjælp på trods af manglende fremmøde.

Til § 40 a, stk. 4

Efter § 40 a, stk. 4, kan der udbetales integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i helt særlige tilfælde til en person, som er omfattet af den skærpede sanktion. Det gælder, selv om der ikke er givet meddelelse om fravær, fx hvis den pågældende har været forhindret, og det har været umuligt for den pågældende at give besked om fraværet til kommunen.

Det kan fx være, hvis personen har været ude for en ulykke, der bevirker, at den pågældende ikke har haft mulighed for at kommunikere med omverdenen. Personen skal dog så hurtigt som muligt give meddelelse om årsagen til fraværet til jobcenteret.

Et andet eksempel kunne være, hvis en persons barn var blevet alvorligt syg og indlagt på hospitalet. I denne situation kan den pågældende få udbetalt hjælp på trods af det manglende fremmøde.

Kommunen kan i sådanne situationer efterbetale hjælp for den periode, hvor den pågældende ikke har været i stand til at stå til rådighed fx på grund af sit helbred.

Til § 40 a, stk. 5

Kommunen opgør, jf. § 40 a, stk. 5, antallet af fremmødedage en gang om måneden, således at modtageren af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp får udbetalt den samlede hjælp ved udgangen af måneden.

Hjælpen beregnes som en forholdsvis andel af månedens hjælp, svarende til antallet af kalenderdage, hvor den pågældende er mødt i tilbud m.v., jf. § 40 a, stk. 2, sat i forhold til månedens samlede kalenderdage. Hvis en person er mødt i tilbud m.v., jf. § 40 a, stk. 2, på 5 arbejdsdage i en uge og herefter ikke møder i tilbud i resten af måneden, beregnes hjælpen som 7 kalenderdage (mandag til søndag), sat i forhold til det samlede antal kalenderdage i den konkrete måned.

Hvis en person er mødt fra og med mandag til og med torsdag i en uge, og derefter udebliver fra tilbudet fredag til og med torsdag i den næste uge og herefter møder resten af måneden i tilbud m.v., jf. § 40 a, stk. 2, skal den pågældende have udbetalt hjælp for antallet af kalenderdage i måneden fratrukket 7 kalenderdage i forhold til den samlede måneds hjælp.

Hvis en person deltager i et tilbud, som foregår lørdag eller søndag, tæller disse dage med i opgørelsen af dage, hvor en person er fremmødt.

Det har således betydning for beregningen af kalenderdage, om en person ikke møder frem i tilbud m.v., jf. § 40 a, stk. 2, over en weekend fx fra fredag til og med mandag. I et sådan tilfælde vil den pågældende få hjælp for månedens kalenderdage fratrukket 4 kalenderdage sat i forhold til månedens samlede hjælp. Hvis en person ikke møder i tilbud på 2 arbejdsdage i en uge, fx tirsdag og torsdag, får den pågældende udbetalt hjælp for månedens kalenderdage fratrukket 2 kalenderdage sat i forhold til månedens samlede hjælp.

Hvis en person deltager i et tilbud, som foregår lørdag eller søndag, tæller disse dage med i opgørelsen af dage, hvor en person er fremmødt. Hvis en person er mødt i tilbud mandag til og med tirsdag og holder fri onsdag og torsdag og derefter arbejder fredag, lørdag og søndag, skal den pågældende have udbetalt hjælp for 7 kalenderdage.

Personen kan, hvis den pågældende ikke er enig i opgørelsen af dage, som der udbetales hjælp for, klage over afgørelse om opgørelsen af hjælpen efter de almindelige klageregler i § 98.

Ophør af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp

§ 41. Hjælpen ophører, hvis en person eller dennes ægtefælle

1) uden rimelig grund afviser tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller

2) uden rimelig grund har gentagne udeblivelser fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder foranstaltninger som led i sygeopfølgning, og udeblivelse har et så betydeligt omfang, at det kan sidestilles med en afvisning af tilbuddet eller integrationsprogrammet.

Stk. 2. Hjælpen til personen ophører, så længe personen afviser tilbud m.v. som beskrevet i stk. 1. Hjælpen ophører tilsvarende hos ægtefællen.

Stk. 3. Det er en betingelse for, at hjælpen kan ophøre, at kommunen samtidig sikrer, at der er et åbent tilbud, som personen kan tage imod og dermed opfylde sin pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis en person eller dennes ægtefælle

- uden rimelig grund afviser tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
- uden rimelig grund har gentagne udeblivelser fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder foranstaltninger som led i sygeopfølgning, og udeblivelserne har et så betydeligt omfang, at det kan sidestilles med en afvisning af tilbuddet eller integrationsprogrammet.

Hjælpen til personen ophører, så længe personen afviser tilbud m.v.

§ 41 om ophør af hjælpen omfatter ikke afslag på ordinært arbejde. Afslag på arbejde er omfattet af §§ 39 og 40 om nedsættelse af hjælpen ved manglende udnyttelse af arbejdsmulighederne (punktsanktion). Dette skyldes, at tilbud om ordinært arbejde normalt ikke er et åbent tilbud.

Det vil almindeligvis være en betingelse for, at hjælpen kan ophøre, at tilbuddet har et sådant omfang, at det reelt er et alternativ til passiv forsørgelse. Heri ligger, at et tilbud af ganske få timers varighed pr. uge normalt ikke kan begrunde, at hjælpen bringes til ophør.

Det er en betingelse for, at hjælpen kan ophøre, at kommunen samtidig sikrer, at der er et åbent tilbud, som personen kan tage imod og dermed opfylde sin pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse A-16-07, at kommunen ikke havde hjemmel til at træffe afgørelse om ophør af kontanthjælp efter § 13 i lov om aktiv socialpolitik, idet bestemmelsen alene vedrørte rådgivningspligten. Kommunen var ikke berettiget til at standse kontanthjælpen efter § 41, uanset om manden havde udvist en negativ adfærd.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede således nævnets afgørelse.

Begrundelsen for afgørelsen var, at der ikke forelå et åbent tilbud om arbejde, som manden havde mulighed for ved sin accept at benytte. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at manden i forbindelse med jobsamtalen havde oplyst, at han søgte stillingen ufrivilligt, hvorefter arbejdsgiveren ikke

ønskede at ansætte ham. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg oplyste på foranledning af kommunens anmodning om vejledning i fremtidige lignende sager, at såfremt der ikke længere forelå et åbent tilbud, kunne kommunen samtidig give et alternativt åbent tilbud, som borgeren skulle tage imod for at bevare retten til kontanthjælp.

Vedrørende de rimelige grunde henvises til afsnit 1 ad bekendtgørelsens § 15 og afsnit 2 ad § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse A-38-05, at der ikke var tilstrækkelig hjemmel i dagældende lovs § 13, stk. 2, og dagældende bekendtgørelses § 16, stk. 2, til at træffe afgørelse om en persons kontanthjælp som følge af udeblivelse fra en formidlingssamtale eller som følge af konkret samlet rådighedsvurdering. Ankestyrelsens fandt, at ophør af hjælpen skulle vurderes efter lovens § 41. Ankestyrelsens lagde vægt på lovens ordlyd og systematikken i loven, hvorefter den lediges pligter i forhold til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet er fastsat i lovens § 13, mens sanktionerne for så vidt angår nedsættelse af hjælpen og ophør af hjælpen er fastsat i dagældende §§ 38a - 41.

Der henvises til vejledningen til § 36 vedr. krav om »Min Plan« og integrationskontrakt for, at et tilbud er gyldigt, og om afvisningen m.v. dermed kan sanktioneres.

Der henvises til Ankestyrelsens principafgørelse 19-13 i vejledningen til § 35, stk. 2.

Vurderingen af, om en person uden rimelig grund har afvist et åbent tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal foretages efter en konkret stillingtagen til sagens omstændigheder, herunder persons adfærd. Det var ikke en betingelse for at standse hjælpen, at personen positivt har afslået det konkrete tilbud.

Tilsvarende kan gælde, hvis personen i forbindelse med afgivelsen af tilbuddet har så mange forbehold eller krav til tilbuddet, at det reelt skal sidestilles med en afvisning af dette.

Det beror på en konkret vurdering, hvornår en persons udeblivelser fra et tilbud eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning har et sådant omfang, at der reelt må siges at være tale om en afvisning af tilbuddet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Et sporadisk ustabil fremmøde kan normalt ikke begrunde, at hjælpen ophører.

Hjælpen ophører imidlertid ved udeblivelser af så betydeligt et omfang, at det kan sidestilles med afvisning. Når det skal vurderes, om gentagne udeblivelser skal sidestilles med afslag, bør flere forhold indgå i vurderingen. Udeblivelsernes omfang indgår som en vigtig del af denne vurdering. Men herudover kan indgå, om personen møder i tilbuddet, men ikke vil deltage i aktiviteterne eller opfører sig på en måde, som virker forstyrrende på andre kursister, hvilket kan sidestilles med en udeblivelse. Det samme gør sig gældende, hvis personen møder påvirket op i tilbuddet. Der skal således foretages en konkret vurdering af dels udeblivelsernes omfang, og dels af om personen vurderes at deltage i tilbuddet. Det skal også vurderes, om der er en rimelig grund til udeblivelserne.

En person under 30 år, der har fået et uddannelsespålæg efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller en person under 25 år, der har fået et uddannelsespålæg efter § 16 a i integrationsloven, og som afviser uddannelsespålægget, er omfattet af § 41.

Hvis den unge ikke samarbejder om at søge ind på eller påbegynder en uddannelse efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og § 16 a i integrationsloven, og der ikke er en rimelig grund hertil, ophører hjælpen. Hjælpen skal standses, så længe muligheden for at søge ind på eller begynde på uddannelsen består. Kommunen kan beslutte, at den unge skal søge ind på en konkret uddannelse, så længe muligheden for at søge ind på eller begynde på uddannelsen består. Den unge kan således ikke få ret til hjælp igen ved blot at henvende sig i en af kommunens andre åbne tilbud.

Hvis den unge opgiver eller ophører i uddannelsen uden rimelig grund, eller uddannelsesstedet træffer beslutning om, at den unge fx på grund af stort fravær er ophørt med uddannelsen, og der ikke længere er mulighed for at genoptage uddannelsen, skal kommunen i forbindelse med den unges henvendelse til kommunen og anmodning om hjælp nedsætte hjælpen efter § 39, stk. 1, nr. 6, i lov om aktiv socialpolitik.

Er muligheden for at søge ind på en given uddannelse forpasset, eller er den unge ophørt i en uddannelse, er der som udgangspunkt ingen begrænsning på, hvor ofte jobcenteret kan give den unge et uddannelsespålæg.

Afvisning af deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning medfører standsning af hjælpen efter § 41, så længe muligheden for at deltage i foranstaltningerne står åben, forudsat at der ikke er en rimelig grund til den manglende deltagelse. Dette gælder også behandlingstilbud som led i sygeopfølgningen, hvis behandlingstilbuddet har et beskæftigelsesfremmende sigte. Udeblivelse fra foranstaltninger som led i sygeopfølgning uden rimelig grund medfører fradrag i hjælpen efter § 36, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Har personen alene ansøgt om hjælp, vil konsekvensen være, at hjælpen ikke kan udbetales. Modtager personen allerede hjælp, vil konsekvensen være, at hjælpen ophører med virkning fra den dag, hvor forførelsen er sket. Det gælder også, hvis kommunen midt i en måned træffer afgørelse om ophør af hjælpen, hvis situationen på udbetalingstidspunktet er den, at personen stadig er ramt af en social begivenhed og ikke har andre muligheder for forsørgelse.

Eksempel

Kommunen har truffet afgørelse efter § 41 om, at hjælpen skal ophøre på grund af afvisning af et tilbud den 15. i en måned. Personen skal derfor have udbetalt kontanthjælp for den 1. til og med den 14. i måneden, hvis pågældende har opfyldt sin rådighedspligt i denne periode.

Hjælpen kan alene ophøre, så længe muligheden for at benytte et åbent tilbud består. Det er ikke et krav, at det er det tilbud, den pågældende udebliver fra, der skal være mulighed for at benytte igen. Det er tilstrækkeligt, hvis personen kan møde op i et andet tilbud. For tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gælder denne lovs regler om "Min Plan", herunder om fritagelse for "Min Plan" i visse tilfælde. For tilbud efter integrationsloven gælder denne lovs regler for integrationskontrakten.

Hvis det alternative tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven ikke allerede indgår i personens "Min Plan" eller integrationskontrakt, bør kommunen snarest muligt tage initiativ til en revision af "Min Plan" eller integrationskontrakten, med mindre der er tale om et tilbud, der ikke kræver udarbejdelse af en "Min Plan".

Uanset kravet om et åbent tilbud, har Ankestyrelsen i principafgørelse A-52-02 afgjort, at kommunen var berettiget til at standse kontanthjælpen, uden at der forelå et åbent tilbud, da personen påberåbte sig fritagelse på grund af sygdom, og der ikke forelå lægelig dokumentation for, at ansøger på grund af sygdom ikke kunne følge aktiveringen. Der kunne i sådanne tilfælde ikke kræves et åbent tilbud om aktivering, før ansøger erklærede sig villig til at modtage tilbud herom. Så længe ansøger ikke fremkom med lægelig dokumentation, opfyldte pågældende ikke sin rådighedsforpligtelse.

For gifte ophører hjælpen for begge personer, når en ægtefælle afviser tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.

7. Ikrafttræden

Denne vejledning erstatter vejledning nr. 9466 af 30. maj 2016 om rådighed og sanktioner for personer der ansøger om eller modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 13. oktober 2016

BENT NIELSEN

/ Charlotte Lauridsen Rafn

Relevante sagsbehandlingsregler i retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper og god forvaltningsskik

Det er kommunerne, der har ansvaret for og tilrettelægger beskæftigelsesindsatsen i jobcentret og yder hjælp i form af integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp m.v. samt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud i medfør af integrationsprogrammet.

Kommunen er i sin administration underlagt lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), der indeholder regler for, hvordan kommuner og statslige myndigheder skal behandle og afgøre sager på det sociale område. Kommunen skal således behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp efter reglerne i retssikkerhedsloven og regler fastsat i medfør heraf, jf. § 8 i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen er endvidere omfattet af offentlighedsloven og forvaltningsloven, der indeholder en række forskellige krav til sagsbehandlingen, som kommunen skal overholde, herunder regler om inhabilitet, tavshedspligt, notatpligt, videregivelse af oplysninger, vejledning og repræsentation, aktindsigt, partshøring, begrundelse og klagevejledning m.v.

Kommunen skal desuden iagttage de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder principperne om saglighed, lighed og proportionalitet samt god forvaltningsskik.

Derudover er kommunen omfattet af persondataloven, når kommunen indsamler, registrerer og videregiver oplysninger om borgerne.

Nedenfor præsenteres nogle af de væsentligste regler, der gælder for kommunernes sagsbehandling.

Præsentationen er ikke en udtømmende beskrivelse af gældende regler for sagsbehandling. Det skal understreges, at det er kommunerne, der har ansvaret for at sikre, at de grundlæggende sagsbehandlingsregler i retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper og god forvaltningsskik m.v. iagttages i hver enkelt sag.

Officialprincippet/undersøgelsesprincippet

Som et grundlæggende princip gælder det, at det påhviler den enkelte myndighed (kommune), evt. i samarbejde med andre myndigheder, at fremskaffe de fornødne oplysninger om den foreliggende sag, eller dog at foranledige, at private, navnlig parterne, medvirker til sagens oplysning. Dette princip betegnes normalt ”official- eller undersøgelsesprincippet” og udspringer af kravet om saglighed. Undersøgelsesprincippet gælder for oplysningen af alle typer af sager på det sociale område.

Kommunen har således ansvaret for, at sagerne oplyses i tilstrækkeligt omfang, inden kommunen træffer afgørelse, jf. § 10 i retssikkerhedsloven. Kommunen har i den forbindelse pligt til at sikre, at der tilvejebringes et fyldestgørende faktisk og retligt grundlag for en afgørelse, som kommunen skal træffe, herunder at fremskaffe de fornødne oplysninger og sikre, at alle relevante forhold er belyst ved det foreliggende materiale, samt at oplysningerne er pålidelige.

Det afgøres ud fra en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvilke oplysninger kommunen skal indhente. Kommunen kan i forbindelse med sagens oplysning anmode personer, der søger om eller får hjælp, om at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettigede til, jf. § 11 i retssikkerhedsloven. Borgeren kan anmodes om at medvirke både ved selve behandlingen af ansøgningen og i den periode, hvor der modtages hjælp.

Hvis borgeren ikke medvirker eller ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger, skal myndigheden ifølge § 11 b i retssikkerhedsloven behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, medmindre oplysningerne kan indhentes uden samtykke.

Kommunen skal i øvrigt løbende følge sager efter lov om aktiv socialpolitik for at sikre sig, at betingelserne for at yde hjælp fortsat er opfyldt, ligesom kommunen løbende skal sikre sig, at også de øvrige betingelser for at udbetale hjælp er opfyldt, jf. § 10, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Det gælder fx betingelserne om lovligt ophold i Danmark, jf. § 3 i lov om aktiv socialpolitik, og om ikke at kunne dække sit forsørgelsesbehov gennem andre ydelser, formue eller arbejdsindtægter m.v., jf. § 11 i lov om aktiv socialpolitik. Samtidig skal kommunen være opmærksom på, om der er grundlag for at yde andre former for hjælp.

Notatpligt

Efter offentlighedslovens § 13 skal en myndighed m.v., der i sager, hvor der vil blive truffet afgørelse af myndigheden m.v., og som mundtligt eller på anden måde bliver bekendt med oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, der er af betydning for sagens afgørelse, snarest muligt gøre notat om indholdet af oplysningerne eller vurderingerne. Det gælder dog ikke, hvis oplysningerne eller vurderingerne i øvrigt fremgår af sagens dokumenter. En myndighed m.v. skal i sager, hvor der vil blive truffet en afgørelse, endvidere snarest muligt tage notat om væsentlige sagsekspeditionsskridt, der ikke i øvrigt fremgår af sagens dokumenter.

Kommunen er således forpligtet til at notere oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, der er af betydning for sagens afgørelse, fx oplysninger der er lagt til grund ved kommunens vurdering af, om personen står til rådighed, eller om betingelserne for at yde hjælp (fortsat) er opfyldt.

Notatpligten gælder kun i sager, hvor der er eller vil blive truffet en afgørelse (afgørelsessager). Notatpligten gælder sagens faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, blot de har betydning for sagen. Notatpligten gælder, uanset på hvilken måde forvaltningsmyndigheden bliver bekendt med oplysningerne, herunder om oplysningerne modtages telefonisk eller på anden måde.

Noteringerne skal foretages snarest muligt efter, at myndigheden m.v. bliver bekendt med oplysningerne eller vurderingerne.

Overholdelse af notatpligten har bl.a. betydning, når der skal gives aktindsigt, og når der skal tages stilling til, om grundlaget for en afgørelse er til stede.

I Ankestyrelsens principafgørelse F-3-03 medførte tilsidesættelse af notatpligten og partshøring, at afgørelsen var ugyldig. Notatpligten gælder såvel bebyrdende som ikke-bebyrdende afgørelser.

Dokumentation på sagen for kommunens vurdering af, om betingelserne for at yde hjælp (fortsat) er opfyldt, har også betydning for kommunens ret til refusion, jf. bekendtgørelse nr. 552 af 28. april 2015 om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på bl.a. Beskæftigelsesministeriets område og bekendtgørelse nr. 1404 af 13. december 2006 om tilsyn med kommunernes administration af reglerne om rådighed, konsekvenser og sanktioner for personer, der søger om eller får hjælp alene på grund af ledighed.

Helhedsvurdering/tidlig samlet vurdering

Kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning, jf. § 5 i retssikkerhedsloven.

Bestemmelsen har sammenhæng med forvaltningslovens § 7, hvorefter en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til borgere, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Modtager en forvaltningsmyndighed en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, videresendes henvendelsen så vidt muligt til rette myndighed.

Retssikkerhedslovens § 5 om helhedsvurdering indebærer, at myndighedernes almindelige vejledningspligt er skærpet på det sociale område. Helhedsvurdering er en garantiforskrift.

Borgeren skal i øvrigt have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag, og kommunen skal tilrettelægge behandlingen af sagerne på en sådan måde, at borgeren kan udnytte denne mulighed, jf. retssikkerhedslovens § 4.

Myndighedens vejledningspligt

Kommunen skal efter retssikkerhedslovens § 12 skriftligt give borgeren besked om konsekvenserne, hvis borgeren ikke medvirker til sagens oplysning (processuel skadevirkning) samt om, hvilke ændringer der kan have betydning for hjælpen, og som borgeren derfor er forpligtet til at oplyse om.

Dette indebærer fx, at kommunen skal vejlede personen om de rettigheder og pligter, der bl.a. følger af lov om aktiv socialpolitik § 8 a (tilmelding som arbejdssøgende) og §§ 13 eller 13 a (pligt til at stå til rådighed og udnyttelse af uddannelses- eller arbejdsmulighederne), samt om hvilke konsekvenser, det har for borgeren, hvis vedkommende ikke overholder disse pligter.

Kommunen skal give borgeren denne vejledning, når borgeren ansøger om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp m.v. Orienteringen bør gentages med rimelige intervaller fx ved de lovpligtige jobsamtaler, hvis der er behov for dette. Orienteringen skal tilpasses den enkelte borgers situation.

Ud over den generelle oplysningspligt er det for så vidt angår sanktioner fastsat i § 35, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælp efter §§ 36-41 er betinget af, at kommunen samtidig med henvisningen til arbejde, afgivelsen af tilbud, indkaldelsen til samtale m.v. skriftligt har informeret personen om konsekvensen for hjælpen, hvis personen uden rimelig grund afslår arbejdet,

afviser eller udebliver fra tilbuddet, ikke møder til samtalen m.v., samt om, hvilke skridt en person, der afslår m.v., skal tage for igen at blive berettiget til hjælp. Der henvises til vejledningen til § 35, stk. 1, i afsnit 3 om sanktioner.

Partshøring

Efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, har myndigheder (kommunen) pligt til at foretage partshøring, når parten ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, hvis oplysningerne er til ugunst for parten og af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Reglerne om partshøring har sammenhæng med undersøgelsesprincippet og skal medvirke til at sikre, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, inden kommunen træffer afgørelse.

Pligten til partshøring efter forvaltningslovens § 19 gælder for sager, hvor der er eller vil blive truffet en afgørelse (afgørelsessager).

Inden kommunen træffer afgørelse i en sag, skal kommunen således sikre, at borgeren har haft lejlighed til at udtale sig om de faktiske omstændigheder, som kommunen agter at lægge til grund ved afgørelsen, og som borgeren ikke i forvejen må antages at være bekendt med. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse, eller borgeren ikke er bekendt med, at kommunen er i besiddelse af de pågældende oplysninger. Fx vil oplysninger om udeblivelse m.v., der kan føre til nedsættelse eller bortfald af integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, være at betragte som ugunstige oplysninger.

Det forhold, at en borger kender til en ugunstig oplysning af væsentlig betydning for sagens bedømmelse, fritager ikke kommunen fra at partshøre, hvis borgeren ikke er bekendt med, at oplysningen vil blive brugt i den aktuelle sammenhæng, fx i forbindelse med en afgørelse om rådighed og sanktion.

I forbindelse med partshøringen kan kommunen oplyse borgeren om, hvilken afgørelse kommunen forventer at træffe på baggrund af de oplysninger, som kommunen er i besiddelse af (en foreløbig afgørelse – en såkaldt agterskrivelse). Det kan fx være, at borgeren er udeblevet fra en jobsamtale. I den situation kan kommunen oplyse, at kommunen vil træffe afgørelse om, at der vil blive foretaget fradrag i hjælpen til borgeren fra den dag, hvor borgeren skulle være mødt til samtalen og frem til den dag, hvor borgeren igen kontakter kommunen, med mindre borgeren har en rimelig grund til udeblivelsen. Kommunen skal samtidig gøre borgeren bekendt med, at kommunen ikke har oplysninger om, at borgeren havde en rimelig grund til udeblivelsen.

En partshøring, herunder partshøring hvori der er indarbejdet en agterskrivelse, skal normalt foretages skriftligt. Det gælder især, når der foreligger et omfattende oplysningsgrundlag.

Partshøring af borgeren skal ske, før kommunen træffer afgørelse. Partshøring skal i øvrigt ske på en måde, i en form og med en frist, der stemmer overens med formålet med partshøringen, jf. forvaltningsloven § 19.

Kommunen har pligt til at journalisere partshøringsbrevet samt svaret på partshøringen på personens sag.

Partshøring er en garantiforskrift.

For aktivitetsparate modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp gælder i øvrigt, jf. § 35, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen skal have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen med henblik på en vurdering af, om personen havde en rimelig grund til at udeblive. Der henvises til vejledningen til § 35, stk. 5, i afsnit 3 om sanktioner.

Afgørelser

Det følger af god forvaltningsskik, at skriftlige henvendelser besvares skriftligt, medmindre parten accepterer en mundtlig afgørelse. Endvidere følger det af god forvaltningsskik, at særligt indgribende eller bebyrdende afgørelser bør meddeles skriftligt. Den, der er part i en sag, hvori der træffes afgørelse af en forvaltningsmyndighed, har i almindelighed krav på at få afgørelsen meddelt skriftligt.

Kommunen skal derfor normalt vælge skriftlige afgørelser og skriftlig kommunikation i øvrigt. Det gælder for afgørelser om fx bortfald, reduktion eller administration af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, idet der er tale om indgribende afgørelser vedrørende personens forsørgelsesgrundlag. Ved vurderingen af, hvorvidt en afgørelse bør meddeles skriftligt eller mundtligt, må det i øvrigt tages i betragtning, at en skriftlig afgørelse vil kunne have betydning for såvel borgeren som kommunen, idet en skriftlig afgørelse typisk vil kunne gøre det mere klart for borgeren, hvad afgørelsen nøjagtigt går ud på. Skriftlig meddelelse af en afgørelse vil desuden give kommunen et mere sikkert bevis for, at afgørelsen faktisk er meddelt parten og for, hvad afgørelsen gik ud på.

Ankestyrelsen har i principafgørelse P-20-03 fundet, at en afgørelse af vidtgående betydning for ansøgerens forsørgelsesgrundlag efter god forvaltningsskik bør meddeles skriftligt, med begrundelse og klagevejledning efter forvaltningslovens regler.

Afgørelser skal normalt meddeles direkte til parten. Når kommunen har truffet afgørelse i sagen, har kommunen således ansvaret for, at afgørelsen meddeles direkte til parten. At kommunen bekendtgør afgørelsen overfor parten er en garantiforskrift.

En afgørelse, herunder en agterskrivelse, der sendes ved anvendelse af Offentlig Digital Post (fx e-Boks eller www.borger.dk), anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen i den elektroniske postkasse, jf. § 10 i Lov om Offentlig Digital Post.

Det bemærkes, at kommunens beslutning om fx visitation eller iværksættelse af en vurdering af arbejds- evnen ikke betragtes som en afgørelse i forvaltningsretlig henseende, men er derimod en beslutning, som træffes af kommunen som led i sagsbehandlingen, der senere kan føre til en afgørelse (procesbeslutning). Kommunens visitation af, om en person er uddannelsesparat, herunder åbenlyst uddannelsesparat, jobparat eller aktivitetsparat, kan således ikke anses for at være en afgørelse. Der skal således hverken partshøres eller gives klagevejledning.

Når ydelsescenteret træffer afgørelse om ydelsens størrelse under inddragelse af jobcenterets oplysninger om visitationsgruppe, skal ydelsescenteret på sædvanlig vis partshøre og give klagevejledning. Hvis borgeren klager over denne afgørelse, fx fordi borgeren selv mener, at hun/han burde få en højere ydelse, fordi pågældende er aktivitetsparat eller lign., skal spørgsmålet om indplacering som hhv. uddannelsespa-

rat, jobparat eller aktivitetsparat inddrages i klagesagsbehandlingen i fornødent omfang. Ankeinstansen vil således også kunne efterprøve procesbeslutningen om fx visitation.

Begrundelse

Ifølge forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Begrundelsespligten er uddybet i forvaltningslovens §§ 22-24.

En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet i henhold til. I det omfang afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

En begrundelse for en afgørelse skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold, og skal således indeholde en henvisning til retsgrundlaget, dvs. de bestemmelser, praksis, principafgørelser m.v., samt de skønsmæssige hovedhensyn, som kommunen har lagt til grund ved vurderingen af en persons rådighed m.v., herunder de faktiske omstændigheder, som afgørelsen bygger på.

Klagevejledning og klageadgang

Ifølge forvaltningslovens § 25 skal afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Ved klager over afgørelser om rådighed og sanktioner gælder de almindelige regler om klage over en kommunes afgørelser, som er fastsat i kapitel 10 i retssikkerhedsloven.

Afgørelser om fx rådighed og sanktioner kan således indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 98, i lov om aktiv socialpolitik og § 59 a, i retssikkerhedsloven. Klage til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal ske inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, jf. § 67 i retssikkerhedsloven. Kommunen skal i sin klagevejledning informere personen om klagefristen på 4 uger.

Kommunens beslutning om fx visitation eller iværksættelse af en vurdering af arbejdsevnen betragtes ikke som en afgørelse i forvaltningsretlig henseende, men er derimod en procesbeslutning, som træffes af kommunen som led i sagsbehandlingen, der senere kan føre til en afgørelse. I forbindelse med en eventuel klage over afgørelsen vil ankeinstansen også kunne efterprøve procesbeslutningen om fx visitation.

Henvisning til regler

Om de forvaltningsretlige regler og krav til sagsbehandlingen henvises i øvrigt til Socialministeriets vejledning nr. 73 af 3. oktober 2006 om retssikkerhed og administration på det sociale område (Retssikker-

hedsvejledningen), vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven og vejledning nr. 9847 af 19. december 2013 om offentlighed i forvaltningen. Vejledningerne kan findes på www.retsinformation.dk.

Der henvises desuden til Folketingets Ombudsmands udtalelse 2009 20-4 om partshøring og meddelelse af afgørelser i 8 sager om kontanthjælp.

Endvidere henvises til Ankestyrelsens publikation 'At skrive en afgørelse', september 2011, der kan findes på Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk.

Grundlæggende sagsbehandlingsregler – tjekliste

Nedenstående tjekliste gengiver i oversigtsform nogle af de grundlæggende sagsbehandlingsregler, der gælder for kommunernes sagsbehandling, herunder når kommunen træffer afgørelse i sager om fx rådighed og sanktioner.

Tjeklisten er et værktøj til kommunerne til hjælp til sikring af, at de grundlæggende sagsbehandlingsregler iagttages i forbindelse med, at kommunerne træffer afgørelser om rådighed og sanktioner m.v.

Tjeklisten er ikke en udtømmende beskrivelse af gældende regler for sagsbehandling. Det skal således understreges, at det er kommunerne, der har ansvaret for i den enkelte sag at sikre, at de grundlæggende sagsbehandlingsregler i retssikkerhedsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven samt almindelige forvaltningsretlige principper og god forvaltningsskik m.v. i hver enkelt sag er i iagttaget.

Grundlæggende sagsbehandlingsregler når kommunerne skal træffe afgørelser	
1.	Official-/undersøgelsesprincippet - Kommunen skal:
-	sikre at der tilvejebringes et fyldestgørende faktisk og retligt grundlag for den afgørelse, som kommunen skal træffe
-	sikre at de fornødne oplysninger skaffes til veje på den hurtigste og mest hensigtsmæssige måde
-	sikre at sagen undersøges, så langt som det er nødvendigt for at træffe en forsvarlig afgørelse.
-	Se bilag 1 til vejledningen.
2.	Notatpligt - Kommunen skal:
-	notere oplysninger om sagens faktiske grundlag, der er af betydning for sagens afgørelse,
-	notere oplysninger om eksterne faglige vurderinger , der er af betydning for sagens afgørelse,
	Eks. : Oplysninger, der er lagt til grund ved vurderingen af, om personen står til rådighed, eller om betingelserne for at yde hjælp (fortsat) er opfyldt, eller oplysninger, der hidrører fra en evt. mundtlig partshøring.
	Se bilag 1 til vejledningen samt § 13 i offentlighedsloven.
3.	Myndighedens vejledningspligt - Kommunen skal:
-	vejlede borgeren om de rettigheder og pligter , der bl.a. følger af lov om aktiv socialpolitik § 8 a (tilmelding som arbejdssøgende) og §§ 13 og 13 a (udnyttelse af uddannelses- og arbejdsmulighederne)
-	vejlede borgeren om konsekvenserne for borgeren, hvis vedkommende ikke overholder disse pligter (sanktioner)
-	vejlede om, hvad borgeren skal gøre for igen at blive berettiget til hjælp

	<p>Vejledningen skal være skriftlig og skal være givet samtidig med henvisningen til arbejde, afgivelsen af tilbud, indkaldelse til samtale m.v. Vejledningen skal tilpasses den enkelte borgers situation og gentages med rimelige intervaller fx ved de lovpligtige jobsamtaler, hvis der er behov for dette.</p> <p>Om vejledning efter § 35, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik – se bilag 1 til vejledningen samt vejledningen til § 35. Se også § 12 i retssikkerhedsloven.</p> <p>Se desuden Folketingets Ombudsmands udtalelse 2009 20-4 om partshøring og meddelelse af afgørelser i 8 sager om kontanthjælp.</p>
4.	Partshøring - Kommunen skal:
	<ul style="list-style-type: none"> - partshøre, hvis kommunen skal træffe afgørelse i en sag om borgerens forsørgelsesgrundlag og har oplysninger, der er til ugunst for borgeren, - af væsentlig betydning for sagen og - borgeren ikke kan antages at vide: <p>Se bilag 1 til vejledningen samt § 19 i forvaltningsloven.</p>
5.	Afgørelse - Kommunen skal:
	<ul style="list-style-type: none"> - Give borgeren afgørelsen skriftligt, når afgørelsen er af vidtgående betydning for borgerens forsørgelsesgrundlag. Det gælder fx afgørelser om integrationsydelse, uddannelses- og kontanthjælp, sanktioner m.v. <p>Afgørelsen skal indeholde en sagsfremstilling, begrundelse og klagevejledning.</p> <p>Se bilag 1 til vejledningen samt Folketingets Ombudsmand udtalelse 2009 20-4 om partshøring og meddelelse af afgørelser i 8 sager om kontanthjælp.</p>
6.	Begrundelse - Kommunen skal:
	<ul style="list-style-type: none"> - Give borgeren en begrundelse for afgørelsen, som kommunen træffer, og meddele denne skriftligt, medmindre afgørelsen fuldt ud giver borgeren medhold. <p>Begrundelsen skal normalt indeholde:</p> <ul style="list-style-type: none"> - en henvisning til relevante retsregler, praksis, principafgørelser m.v., - en redegørelse for hovedhensynene (kriterierne) i skønsmæssige afgørelser, - en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tilagt væsentlig betydning for afgørelsen. <p>Se bilag 1 til vejledningen samt §§ 22-24 i forvaltningsloven.</p>
7.	Klagevejledning - Kommunen skal:
	<ul style="list-style-type: none"> - Vejlede borgeren om muligheden for at klage over kommunens afgørelse om rådighed og sanktioner. <p>Vejledningen skal som minimum indeholde følgende oplysninger:</p>

- **klageinstans**, dvs. Ankestyrelsen,
- **fremgangsmåden** ved indgivelse af klage
- **klagefrist**, dvs. at klage til Ankestyrelsen skal ske inden 4 uger efter, at borgeren har fået meddelelse om afgørelsen.

Se bilag 1 til vejledningen samt § 25 i forvaltningsloven.

Ankestyrelsens anbefalinger for så vidt angår sager om sanktioner

Ankestyrelsen har i 2014 gennemført en undersøgelse af kommunernes anvendelse af sanktionsreglen i § 36 i lov om aktiv socialpolitik om udeblivelse fra tilbud i forhold til jobparate, uddannelsesparate og aktivitetsparate ydelsesmodtagere (Ankestyrelsens praksisundersøgelse om kommunernes anvendelse af sanktioner, marts 2015).

I praksisundersøgelsen har Ankestyrelsen bl.a. undersøgt, om sanktionen er givet på et korrekt grundlag, om vejledningspligten er overholdt, om kommunen, før der gives en sanktion til en aktivitetsparat uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager, har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen med henblik på en vurdering af, og om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen m.v.

På baggrund af undersøgelsens resultater har Ankestyrelsen følgende anbefalinger til kommunerne:

- 1) ”Kommunerne skal sikre, at det altid er undersøgt, om borgeren havde en rimelig grund til at udeblive fra et tilbud, inden der træffes afgørelse i sagen.
- 2) Borgeren skal altid partshøres, og for aktivitetsparate borgere gælder, jf. aktivlovens § 35, stk. 5, herudover det særlige, at kommunen skal have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren med henblik på en vurdering af, om borgeren havde en rimelig grund til at udeblive, dvs. aktivt forsøge at indhente borgerens forklaring, hvis ikke borgeren har reageret på partshøringen, eller hvis oplysningerne om grunden til udeblivelsen ikke er sikre nok til, at kommunen kan vurdere, at borgeren ikke havde en rimelig grund til udeblive.
- 3) Kommunerne skal sikre, at det fremgår af begrundelserne i afgørelser om sanktion, hvorfor kommunen ikke mener, at borgeren har haft en rimelig grund til at udeblive.
- 4) Kommunerne skal sikre, at borgeren altid er skriftligt og fyldestgørende vejledt om, hvilke konsekvenser det får for hjælpen, hvis borgeren udebliver fra tilbuddet, og hvad han skal gøre, for igen at blive berettiget til hjælp.
- 5) Kommunerne skal sikre, at den skriftlige vejledning gives samtidigt med afgivelsen af tilbud.
- 6) Kommunerne kan med fordel ændre de blanketter, de anvender lokalt i forbindelse med sanktionsager, således at borgeren opfordres til selv at redegøre for sit fravær”.

Praksisundersøgelsen kan findes på Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk.

Ankestyrelsens anbefalinger fra praksisundersøgelsen for 2015 (gennemført 2016)

Ankestyrelsen har i 2016 gennemført en undersøgelse af kommunernes anvendelse af sanktionsreglerne i § 37 (aktivitetsparate), § 39, nr. 7, og 8, og § 40 a i lov om aktiv socialpolitik (Ankestyrelsens praksisundersøgelse om anvendelsen af sanktioner overfor uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere, maj 2016).

I praksisundersøgelsen har Ankestyrelsen bl.a. undersøgt, om sanktionen er givet på et korrekt grundlag, om vejledningspligten er overholdt, om kommunen, før der gives en sanktion til en aktivitetsparat uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager, har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen med henblik på en vurdering af, og om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen m.v.

På baggrund af undersøgelsens resultater har Ankestyrelsen følgende anbefalinger til kommunerne:

- at kommunen sikrer, at vejledningen er tilstrækkelig, og at det er dokumenteret på borgerens sag, at der er givet tilstrækkelig vejledning, herunder vejledningens ordlyd
- at kommunen fortsat partshører borgeren om årsagen til undladelsen, inden kommunen træffer afgørelse, og at kommunen sikrer, at det er noteret på borgerens sag, om borgeren har besvaret partshøringen, samt hvilken årsag borgeren i så fald har anført for undladelsen
- at kommunen tydeliggør i sine afgørelser, præcis hvilken periode eller med hvilket beløb hjælpen nedsættes
- at kommunen øger opmærksomheden på reglen i § 13, stk. 8 og sikrer, at det fremgår af kommunens afgørelse, at vurderingen er foretaget, og at det derudover er konkret begrundet i afgørelsen, hvorfor kommunen finder, at der ikke foreligger andre forhold, som kunne begrunde, at borgeren ikke skulle møde
- at kommunen øger opmærksomheden på praksis om, hvorvidt en sanktion vil fremme borgerens rådighed og sikrer, at det fremgår af kommunens afgørelse, at kommunen har vurderet, at sanktionen vil fremme borgerens rådighed, og at kommunen derudover begrunder konkret i afgørelsen, hvorfor sanktionen i det konkrete tilfælde vil fremme den pågældende borgers rådighed for arbejde og uddannelse
- at kommunen sikrer, at alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren er udtømte, inden der træffes afgørelse i sagen, og at kommunen sikrer
- at kontaktforsøgene samt borgerens konkrete oplysninger om årsagen til udeblivelse er dokumenteret på borgerens sag
- at kommunen sikrer, at borgeren er gjort bekendt med den fastsatte frist for registrering forud for forseelsen, og at den konkrete frist er dokumenteret på borgerens sag
- at den fastsatte frist kobles tydeligt sammen med pligten til at registrere – og ikke med pligten til at overholde jobsøgningsaftalen
- at kommunen øger opmærksomheden på, om borgeren faktisk har foretaget jobsøgningsaktiviteter, som skulle registreres, og dermed sikrer, at den rette sanktionsbestemmelse er i anvendelse, inden kommunen træffer afgørelse
- at kommunen øger opmærksomheden på, at det er en betingelse for, at der træffes afgørelse om skærpet rådighed efter § 40 a, at borgeren gentagne gange har undladt
- at opfylde sin pligt, og at kommunen har truffet afgørelse om sanktion for de konkrete undladelser efter aktivlovens §§ 35-41, inden de træffer en § 40 a afgørelse om skærpet rådighed
- at kommunen løbende træffer afgørelser om sanktion, hvis borgeren ikke overholder sine pligter som modtager af hjælp, således at der derved sikres mulighed for efterfølgende at træffe afgørelse efter § 40 a
- at kommunen sikrer, at borgeren er sanktioneret for gentagne gange at have undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed, inden kommunen foretager vurderingen af, om borger med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed, og at kommunen konkret begrunder sin vurdering i afgørelsen
- at kommunen øger opmærksom på reglen og sikrer, at der kun træffes afgørelse om skærpet sanktion, hvis der er proportionalitet mellem borgerens sanktionerede forseelser og anvendelsen af § 40 a.

Oversigter til brug ved behandling af sanktionssag

Integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager

Under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse

AKL § 23

Åbenlyst uddannelsesparate

(Klar til uddannelse)

LAB § 2, nr. 12 og BAB § 1, nr. 12 og § 2, stk. 3, 2. pkt.

Skal stå til rådighed for uddannelse, indsats rettet mod uddannelse og for arbejdsmarkedet

AKL §§ 13 & 13 a

Skal have tilbud i uddannelsespålæg med oplysning om aktivitet/tilbud

LAB § 21 b

Skriftlig vejledning samtidig med afgivelse af tilbud om konsekvens af udeblivelse og hvad borger skal gøre for igen at blive berettiget til hjælp

AKL § 35, stk. 1

Borger udebliver fra tilbud efter AKL § 36, stk. 1

Kommunen skal partshøre borger

FVL § 19

Kommunen skal vurdere om borger havde en rimelig grund til at udeblive

AKL § 13, stk. 7

Kommunen skal træffe afgørelse om sanktion hvis borger ikke havde en rimelig grund omfattet af

AKL § 13, stk. 7

Sanktionen har virkning fra tidspunktet for udeblivelsen og ind til borger igen er berettiget til hjælp, og skal gennemføres inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet

AKL § 35, stk. 2

AKL : Aktivloven

LAB : Beskæftigelsesindsatsloven

BAB : Bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats

FVL : Forvaltningsloven

Integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager

Under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse

AKL § 23

Uddannelsesparate

(klar til uddannelse inden for et år)

LAB § 2, nr. 12 og BAB § 1, nr. 12 og § 2, stk. 3, 1. pkt.

Skal stå til rådighed for uddannelse og indsats rettet mod uddannelse

AKL § 13

Skal have tilbud i uddannelsespålæg med oplysning om aktivitet/tilbud

LAB § 21 b

Skriftlig vejledning samtidig med afgivelse af tilbud om konsekvens af udeblivelse og hvad borger skal gøre for igen at blive berettiget til hjælp

AKL § 35, stk. 1

Borger udebliver fra tilbud efter AKL § 36, stk. 1

Kommunen skal partshøre borger

FVL § 19

Kommunen skal vurdere om borger havde en rimelig grund til at udeblive

AKL § 13, stk. 7

Kommunen skal træffe afgørelse om sanktion hvis borger ikke havde en rimelig grund omfattet af

AKL § 13, stk. 7

Sanktionen har virkning fra tidspunktet for udeblivelsen og ind til borger igen er berettiget til hjælp, og skal gennemføres inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet

AKL § 35, stk. 2

AKL : Aktivloven

LAB : Beskæftigelsesindsatsloven

BAB : Bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats

FVL : Forvaltningsloven

Integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere

Borgere under 30 år med erhvervskompetencegivende uddannelse

Borgere over 30 år

Borgere omfattet af integrationsprogram efter integrationsloven

AKL § 25

Jobparate

(Klar til arbejde på ordinære vilkår inden for 3 måneder)

LAB § 2, nr. 2 og BAB § 1, nr. 2 og § 2, stk. 1

Skal være aktivt jobsøgende, tage imod rimeligt tilbud om arbejde og stå til rådighed for beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter LAB eller INL

AKL § 13 og INL § 26 a

Skal have tilbud i ”Min Plan« eller revideret ”Min Plan«

LAB § 29, stk. 1 og 2

U: LAB § 29, stk. 3 og 4 her krav om skriftlighed og oplysning om accept fra borger,

eller i integrationskontrakt.

INL § 19, stk. 4

Skriftlig vejledning samtidig med afgivelse af tilbud om konsekvens af udeblivelse og hvad borger skal gøre for igen at blive berettiget til hjælp

AKL § 35, stk. 1

Borger udebliver fra tilbud efter AKL § 36, stk. 1

Kommunen skal partshøre borger

FVL § 19

▼
Kommunen skal vurdere om borger havde en rimelig grund til at udeblive

AKL § 13, stk. 7

▼
Kommunen skal træffe afgørelse om sanktion hvis borger ikke havde en rimelig grund omfattet af AKL § 13, stk. 7

▼
Sanktionen har virkning fra tidspunktet for udeblivelsen og ind til borger igen er berettiget til hjælp, og skal gennemføres inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet

AKL § 35, stk. 2

AKL : Aktivloven INL : Integrationsloven

LAB : Beskæftigelsesindsatsloven FVL : Forvaltningsloven

BAB : Bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats U : Undtagelse

Integrationsydelses- eller kontanthjælpsmodtagere

Borgere under 30 år med erhvervskompetencegivende uddannelse

Borgere over 30 år

Borgere omfattet af integrationsprogram efter integrationsloven

AKL § 25

Aktivitetsparate

(ikke i stand til at påtage sig arbejde på ordinære vilkår inden for 3 måneder)

LAB § 2, nr. 3 og BAB § 1, nr. 13 og § 2, stk. 2 nr. 1

▼
Skal være aktivt jobsøgende, tage imod rimeligt tilbud om arbejde og stå til rådighed for beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter LAB eller INL

AKL § 13 og INL § 26 a

▼
Skal have tilbud i ”Min Plan« eller revideret ”Min Plan«

LAB § 29, stk. 1 og 2

U: LAB § 29, stk. 3 og 4 her krav om skriftlighed og oplysning om accept fra borger,
eller i integrationskontrakt

INL § 19, stk. 4

▼
Skriftlig vejledning samtidig med afgivelse af tilbud om konsekvens af udeblivelse og hvad borger skal gøre for igen at blive berettiget til hjælp

AKL § 35, stk. 1

▼
Borger udebliver fra tilbud efter AKL § 36, stk. 1

▼
Kommunen skal partshøre borger

FVL § 19

▼
Kommunen skal have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borger med henblik på en vurdering af, om borger havde en rimelig grund

AKL § 35, stk. 5

▼
Kommunen skal vurdere om borger havde en rimelig grund til at udeblive

AKL § 13, stk. 7 og stk. 8

▼
Kommunen skal træffe afgørelse om sanktion hvis borger ikke havde en rimelig grund omfattet af AKL § 13, stk. 7 og stk. 8

▼
Sanktionen har virkning fra tidspunktet for udeblivelsen, og ind til borger igen er berettiget til hjælp, og skal gennemføres inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet

AKL § 35, stk. 2

AKL : Aktivloven INL : Integrationsloven

LAB : Beskæftigelsesindsatsloven FVL : Forvaltningsloven

BAB : Bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats U : Undtagelse

Når andre aktører løser opgaver for kommunen

Begrebet andre aktører er en bred betegnelse for andre end jobcenteret selv, der udfører opgaver for jobcenteret vedrørende beskæftigelsesindsatsen. Andre aktører kan være private virksomheder, organisationer, andre kommuner, arbejdsløshedskasser m.v.

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven) er det udtrykkeligt fastsat, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter disse love. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen.

Når anden aktør udfører opgaver for kommunen i medfør af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationsloven, forpligter aktøren på samme måde som jobcenteret personen til at møde til samtaler og deltage i aktiviteter og tilbud m.v. efter kapitel 9 b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og kapitel 4 i integrationsloven. Anden aktør skal overholde samme regler, som gælder for kommunen, i forbindelse med indkaldelse til samtaler, deltagelse i aktiviteter, afgivelse af tilbud og underretninger efter disse love. Der henvises til § 4 b og § 4 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt § 5 i integrationsloven.

I lov om aktiv socialpolitik er det endvidere udtrykkeligt fastsat, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse om erhvervsrettede aktiviteter, herunder aktiviteter som led i forrevalidering, efter § 46, § 47, stk. 1 og 2, og § 50. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunen. Der henvises til § 47 a i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunerne kan ikke overlade det til andre aktører at træffe afgørelse om forsørgelsesydelse.

Det er således altid kommunen, der skal træffe afgørelse om borgernes ret til forsørgelsesydelse, fx integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp. Det er derfor også altid kommunen, der skal træffe afgørelser om de ydelsesmæssige konsekvenser af fx udeblivelse, herunder hvorvidt borgeren skal have en sanktion eller ej, om der skal ske fradrag i hjælpen, eller om borgeren fx skal have en anden form for ydelse fra kommunen.

Dette fremgår udtrykkeligt af sanktionsbestemmelsen i § 37, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik for så vidt angår udeblivelse fra jobsamtaler og individuelle samtaler hos anden aktør, men gælder også ved manglende overholdelse af andre rådighedspligter.

Anden aktør, der af kommunen har fået overladt opgaven med at varetage indsatsen for en person, skal underrette kommunen, når personen henvises til arbejde, påbegynder tilbud, udebliver fra samtaler, tilbud eller andre aktiviteter m.v.

Når kommunen indgår aftaler med anden aktør, skal kommunen samtidig sikre sig, at det udtrykkeligt fremgår af aftalen, hvornår og hvordan anden aktør skal underrette kommunen om udeblivelser fra tilbud eller samtaler.

Anden aktør skal på kommunens anmodning stille den fornødne dokumentation til rådighed, der vedrører en underretning. Anden aktørs underretninger indgår som en del af det grundlag, som kommunen anvender, når den træffer afgørelser om eventuelle ydelsesmæssige konsekvenser.

Når kommunen overlader opgaver til anden aktør, er aktøren på samme måde som jobcenteret i øvrigt forpligtet til at overholde de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder om saglighed, lighed og proportionalitet. Anden aktør er endvidere omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven i forhold til den opgave, der udføres, ligesom anden aktør på samme måde som jobcenteret skal iagttage god forvaltningsskik. Der henvises til § 9 i bekendtgørelse om andre aktører.

Anden aktør er direkte omfattet af persondataloven, når anden aktør indsamler og registrerer oplysninger om borgerne.

Der henvises til Bekendtgørelse nr. 1561 af 23. december 2014 om andre aktører med tilhørende vejledning til bekendtgørelse om andre aktører, der begge kan findes på www.retsinformation.dk.

Oversigt over målgrupper i bekendtgørelsen og vejledningen

	Omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven	Ikke omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven men af LAB
Åbenlyst uddannelsesparat (Under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse)	÷	Integrationsydelse eller uddannelseshjælp
Uddannelsesparat (Under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse)	÷	Integrationsydelse eller uddannelseshjælp
Aktivitetsparat (Under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse)	Integrationsydelse	Integrationsydelse eller uddannelseshjælp
Jobparat (Fylt 30 år eller under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse)	Integrationsydelse	Kontanthjælp eller integrationsydelse
Aktivitetsparat (Fylt 30 år eller under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse)	Integrationsydelse	Kontanthjælp eller integrationsydelse